udd
sb.

uédan bf. sg.

knivsnedden

n. f. 94.

Jfr knivsnäbb.

Nr 5003 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

zedda

adj.

zèda

zèda o. gémt. / dén han. va. zèda (var enda barnet).

N. S. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udda

uda (SB, AB, belagt ett flertal gånger)

da ùda pårad;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nåda

nåda

nåda o- gámt

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udda

ùda

ùda o. jémt;

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

H go Arenkoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udde

ùda

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udda

ùda

ùda klor-jémt
(en gissningslek med
"hasselnötter").

M. g. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udda

ùda

ùda alor-jémt ?
(en gisselek med nötter)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uddling.

uddig, - en s.

udde.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X udding.

lidig, -lin s.

udde.

dan som liasam lin
lidig lid i gólin.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× nidding
sb.

nidiŋ

nidde, t. ex. i havet.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

M. § 60. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

2
ägla, b., -n, pl. -lor, -na,
uggla. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ùgla, -`an, -`or;

äv. som skällsord;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

s.

dɛ rektad gnàra | forts.

rja a vɛ̀ɛfzan,

nɔ̀r ɛ̀glan gɔ̀l. dɔ́ va

dɛ ombýta fɔ vɔ̀rad

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borby.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla.

ùggla, -an s.

-or, -na.

Jr 3787 Glemminge, Ingelstads h.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ìgla f.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nygla s.

ˈnyːlːa, ˈ-an; ˈ-ar, ˈ-na

dar e ˈnyːlar a

ˈmöːsːan

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 55

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla, s.

ùgla

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla.

ùggla, -an s.

-òr, - na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ùgla f.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ùgla, pl. ~or ♂.

--- när de hèrda
ùglor o. sónt (och
dylikt).

M. ♂. 75. Lideng

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

M. uglår

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Ex:.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla
sg.

ugla, -an; pl. -or, -orna f.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ugla, -an f.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla.

ùggla, -an s.

ùgglor, - na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ugla, -an, -or f.

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùgla v. flo smort[x] ugla v.

sira o ùgla

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla

ùiglja, ˉ an, ˉ or;

ˉ or dę ha rèkted ef

kàtahò;

i Valleberga

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×ugglehane

s.

ùglehånen (best. sg.)

m.

ugglehanne

(Jfr berger)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ugglemök

ˈuglemøjz n.

struntprat, strunt, skräp

de ~ som de vore

de värsta ˈuglemøjz;

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ugglemök

ùglemödz neutr.

ugglexkrementer);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugglemunge

ugleøya (obest. pl.)

dær kan ikke ble ugleøya

av dialekt (talesått) K. f. 84.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

de sàta dóm

ugn

16.

ùdast o. ónen (ytterst i bakugnen; om tunna brödkakor, som grädda des före det egentliga bakat). u. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

ugn

sb.

där ilda di
di störa örana (av ej
kakelugnarna på Tunbyholms
slott). Sk. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

Ox. -en

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lugn.

Dn, -ln s.

-a, -na.

Dnln skula vara

vid lna lid i

Dnhúlad.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) ugn
sb.

ån, -en m.

bakugn

fjuèlna i ånan elda i bak-
ugnen. M. f. 94. / ånen (av.
kalkånen) benämning på nu-
mera reserat kalkugn å den

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

ugn
ab.

östjckade Smedstorps -
gårdens ägor.
törparna hàda dí bèded
vi ónen. m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn s.

on 2 a

ugn

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

ugn
sb.

Här ska ha vad én
gàmal ùn (en gammal
kalkugn och en yngre).
R. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn.

Dm, -hm s.

-a, -na.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

ugn, -ən m.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn
ōn, -an m.; ≈a sb.

om bakugn

di- hḕda (uppvärmde) ṑnan./
di- bā̀gte -ja áltíd i- ṑna.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

ugn, -'en m.

Hört i betyd. 'bakugn'

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Bencstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

on, -´en;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn.

Un, -ín s.

Una, - na.

de vaja ihúv hu

vèja o kasta i

únhu.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ugn

Ugn, -en

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn..

Dn, -'hn s.

Dna, - na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn.

ögn, -ögon s.

-a, -na.

dan va for hèt

i ögnen.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn, s.

on

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn.

Dm, -'hm s.

-'a, - na.

D'mhm språk i

spr'hm.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn;

ön, -'ar s.

-'a, -na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

wn, - en, - a, - ana. s

2

ugn s.

'ugn'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn;

ån, -'an s.

-'a, -na;

ja krév'ér i

'ö

'ånan;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

on, -an

di skola hèda ónan (uppvärma ugnen);

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn,

ön, -'hn s.

-'a, - na,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mgn;

dn, - hn s.

- a, - na;

du för kyssa lid

åskan du dnhn,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn

ónen (best. sg.)

"

de. flýda rúen av.

ónen.

o

" sålla

K. f. 68

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn.

ön, -en s.

-a, -na.

vi fiskena i önen.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

Ön, i'an

--- halm, som de fjulna

ma i ónen

de sprùda vàrma i

ónen.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn

on, -en

(kanske blöt on bakugn)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnfjäl

s.

ugnfjél, --én

trålån för öppningen till

bakugn

M. f. oo

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ugnsfjäl

ugnsfjäl, -et, -en

kol. den brädа, varmed man täpper till bakugnens öppning.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ugnsfjäl s.

onsjél

bakugnsdörr av trä

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnfjel. S.

Ugnfjäl, -en s.

en brädbit som man
med lua sätte fast
för ugnshålet, när
brödet ou insatt.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ugnsfjel.

ugnsfjäl, - len s.
en brädbit, som sättes
för ugnshålet, när
brödet var inne.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugngrissla

ongrísla f.

Se grissla.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnhål

onhål n.

bakugnsöppning

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnhål.

Dn hål, - hål s.

ugnshål.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnkvast
sb.

onkást

kvast att rensopa bak-
ugnen med, innan brödet
sattes in (av halm)
--- en onkást av halm.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnkvast

Onkäst, m., -en, pl. -a, -and,
ugnskvast, kvast, med hvilken
bakugnen sopas.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnshvast.

Dnkäst, - hv s.
mindre kvast, med
vilken man sopade
i bakugnen.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnkvast

ònkäst : - : en

kvast av halm att sopa
bakugnen med ;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnkvast
sb.

ugnkåst m.

kvast med vilken bak-
ugnen rensopas, innan
brödet skall gräddas.
N. J. 94. (Gjordes i bl. med
hjälp av en granruska).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnkvast

ònkàst N.F. 84;

kvast än rensopa bakugn med;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn kvast

ankäst, -i en

kvast varmed bakugn

rensopas.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×ugnpull

ugnpöl, -ɨ-en

Sc ×pull.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ugnraka

ugnrága, -'an, -'or;

(att raka glöderna ur bak-
ugnen med)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnraka

A.

~~ö~~nrá~~ä~~ga f.

ugnsraka (för bakugn)

Jfr simplex raka

M. f. oo

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnraka
sb.

ovrága f.
(raka tü bakugn)

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnsbänkaköld.

Ön bänkaskyl, -lw s.

skåntsamt ullnyck.

värmen vid ugnsbänken.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ugnsfjel.

Ugnsfjél, -len s.

tvälucka, vilken
mān brödet vid in-
sätt i bakugnen,
med lera fästes
för ugnsöppningen.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnsfjel.

Dnfjél, - -ens.

Trälåm, som med
hela sättes fast i
ugnshålet, när brödet
var inslät.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnsbaast

onkåst -a

ugnkvast

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ngnsaka s.

ánsrága

(varmt asken rakas in bakugn)

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnsraka
s.

ånsråga,

bakugnsraka.

Onslunda

1911. Ingelstads hs

O. Andersson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugnotyg.

Dntöj, -ld s.

de va grèlan nägan
o dnhöustan sam
hörde te dntöjed.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regntorr
adj.

~antór

torkad i (bak)ugn (om
säd), regntorkad

N. s. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ugntyg

antój n.

sammanfattande namn på
grèizla (grissla, bakugns-
spade) samt räga (ugnsraka) ||.

M. f. 84

|| Kanske innefattas
1951 också ankäst bakugns-
spett.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ugnärn

onærn, -ən

botten i bakugn;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ugntorra

vb.

ɑ̃ntó̍ra

ugntorka ; torka stād i bakugn, innan den males.

da - skola - ɑ̃ntó̍ra - nóm (= haoren). N. S. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x uhång
adj.

uhóŋ m.f.58;

vanartig (om barn)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uka

ùgga, -an, -or, M.f.68

vecka ugan ngevá, sistlidna veckan (K.f.84);

(ordet användes blott av de äldre; numera vika)

en gong i ~ ugan (M.f.68)

òta dygnor på ~ ùgan (M.f.68); om~

gå~ stå~tår an ùga o~ slèded, fråg~ gå~

nåra st&v (rykt stoft) ~ av~ dom (M.f.68)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ulk

ulk, -´en

ett av flera "tojar" (se *töj) hopp-
tvinnat långt band.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulk

ùlka (obest. pl.)

taggig fisk (Cottus)

(d: de - dora - tågada,
skärpa o - rólja).

M. g. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulk r. j ²/— a

+ulk

valk
av kardad ull.

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ulka d.

ulka sn

si?

ha kräkningsanfall

bära sig dumt åt

di sida a ulka sn

a vila hästa

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ulka

ulka

ulkfa, =

Pres. sg. -ar

gör ansatser att kasta upp (spy).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ulka
vb.

ulka, ö/r, =

göra ansatser att spy upp.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads ha
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ulka

ulk/a, = ad

göra ansatser att spy

dén han står o ar o

e fære o spé;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulka

v.

ulka, = forts.

(göra ansatser att spy)

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulka

v. forts.

ùlka, =

ås. kråka (om grodor)

pògor de ùlka áltid

AQ

K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 1 2
ulka, ulkor, ulkte, ulkt, + ulka
part. obrukl., imperat. ulk,
// kräkas, 2/ del rosslande ljud
som höres i halsen på en häst,
som är krubbitare. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ulka

ulka, ó́p m.f. 88;

göra ansatser att spy upp
något;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùlkå el. ˣ ulka.

ùlka, ˋ a, ˋ a pl.

ˋ a, ˋ ad.

försöka att kräkas.

kan sad o ùlka

o skula kràka.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ulka.

ùlka, -a, -ar, -a, -ad.

kuna om dvrkan-
na.

dåfftjan kan
ùlkan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1840.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulka.

ùlka, -`ar, -`a pl,
-`a, -`ad v.
försöka allt knäckas.
störtflyn han ulka öfte ùgana.
han broja o ùlka.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ulka
vb.

ùltsa, =

göra ansatser att spy

de va fårlad va
dán han stå o
dán ùltsa.

ùltsa, o spy upp

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× ulka
vb.

de kan ulfsa ùeden
brènevin ósa de kan göra
ansatser aù spy ocksò utan
aù ha druckit brännvin

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ulka

ob.

ulka

göra ansatser att spy.

hålla på att kräkas.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. 6. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ulka

ulka

1/ropa i Ö. Vmly

2/ Småpråla

3/ vilja kräkas

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ulka

ùlkja ; = ; ÷ ad

refl. ùlka sɛ̃, göra an-

satser aŭ vomera

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingel-

stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ull

ull

karda. úl karda ull

M. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Tomelilla Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ull

ull, -an (M.f.61).

vanl. lw, -ad

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ull s.

ull

ull

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ull

ull, -en

M. f. 60.

Jf. lödd.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ull
forts.

ull

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ull

ull

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ull

ull, -en

(möjligen riksspråksord med ljud-substitution)

(Varl. tö n.)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x nullas

ullas - ôp

Möjl. om det förhållandet, att
tråden i ett ylletyg vid
förslitning trasslas upp.
ulltråk kona - ullas ôp (sic!)

x/ Accentueringen tillfällig och be-
roende på emfas: det kunde gå
därhän, att ulltråden rent av trasslades upp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ullen
adj.

ylled

Egentl. ntr. sg. av ett
adj. med betydelsen "av
ull", "av ylle"; ylletyg,
yllevante;

ylled o. lined,

Nr 4563 O Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ullen
adj.

ûlan ; pl. ûlna

av ylle

en ûlan tröja. /

ûlna hôsor (strumpor).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùlen [1] l. ùlen, ùlna adj. [x] ullen
av ylle, ylle-

en ùlen falét. K. f. 85. /
ùlna hòsor yllestrumpor. K. f. 85.

1) Sannolikt ej fullt genuint.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ullen

ùllen ; obest. n. sg. ùlled

" pl. ùlna

best. f. sg. ùlna

av ull, ylle

ùlna halsdùga hals-

dukar av ylle;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ullen

ùlad a. m.

av ylla

de va ùlad,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ullet

ùlle̲d . a .

av ylle .

ùlled o lèn̲̲d .

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ullgarn

ullgárn, -ʼ-ʼad

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ullig a.

2 ulld

av ull

№ 312. INGELSTAD.

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ullsax

ùlsás -an

sax varmed får klippas.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ullsax

ùlsàs, ˋ-ˊ an

(vid förklyfpning).

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ällstorpsten

ällstorpasten sb.

tegelsten från ällstorps
numera nerlagda tegelbruk
(Ingelstads hd, Kristl.)

A. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ullråd

ullrå

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ullråd

ullrån (best. sg.)

(ylletråd)

ullrån kona-nilas op,
ylletråden kunde trasslas
upp.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ulma

ulma M. f. 88

varas (bildas var) i sår;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ulma

vb.

ulma, =

börja värka (om sår och bulnader)

(s: de- gora, sv. tę).

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ulma

'ulmsa, =, -'ad

vårka (om sår)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulma

v.

forts.

de kulmar ov gor sig til
det värker och förvärras
(om ett sår)
sårad leks ö ta, de båra
kulmar 2)

1/M. f. 84

2/M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ulma,
ylma, -au, -a,
-ad v.

väka,
de ylmar.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ulma

ùlma vårka.

da ùlmar i tænorna.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ulma
vb.

ùlma, =
bulna, värka
dr. ùlma

Nr 1724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ulspel

ülspél l. ülspél sb.
gyckelbock, upptågsma-
kare
N. f. 94.

Sv Ulspegel, en gestalt behandlad i
en folkbok av lågtysk ursprung. J-s.

Nr 5008 Snerstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ulspegel ~~xuspel~~ ~~b.~~

ú́lspe̍l n.

okynnis o. odygd's pojke

pe̍g, du-e-ja-ad-

rèktad ú́lspe̍l.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ulvarönn

ùlarùn (M.f.66, K.f.84)

trol. olvon

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ulv-ron ?

Ullarén m. Viburnum opulus.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ulv-ört

Viburnum Opulus.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulvspirl
ulvspirl
m. ulvspegel
× ulvspegel

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

Ing. end.
Sk. L-n

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulvspr̈l = ulvlspr̈l × ulspegel

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

umgånge
sb.

omgång

omgång-man-folk.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

umgånge

s.

omgång n.

omgångar

M. f. 84

ja hade inte omgång mera, där
jag hade inte umgånge med
honom.
Borby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ùna

× una

Ùra o Ul = vara inte tillfreds

?

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

1

ovan

undan

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

ögan

so vrę de dom ögan. Ja°
vred (vänke) de sig bort
(): för att slippa hälsa).

M. Nr 5068 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

zendan
adv.

kan de bära
hola dom ózan (hålla
sig zendan), so bega-
de dóm bést (klara
de sig). n. f. 94. 1
de (arrendet) ha ékt. se
ózan for ózan. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ózan

undan
prep. adv.

ózan for ózan undan
för undan / de selja
járen ózan for ózan. n. j. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan
adv.

ózan

han holde ga ózan.
Han undanhöll sin skatte-
pliktig inkomst.
N. L. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

ungan

s. 209

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

/
ozan.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

adv.

ózan

I

K. f. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan,

ugan

kan kum anta

ugan,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan.

ujan adv.

– ja tuka me

ujan.

–

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

ängan

ängelsta-fräga (pojkarna
från Ingelstad) de-orla-
järna fjära-dom-

ängan

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undra
adv.

organ

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

ózan

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

ósan

skúla - ósan sticka sig undan / sluuta - ósan ds.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan.

ūzan adv.

ja fom bōusa lid

ūzan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan.

ingan

– –

– –

– –

undan.

ijan

de kan ja lat

ijan.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

ózan

adv.

ózan for. ózan, undan för undan; de jemdes ózan for. ózan (M. f. 66)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

adv.

ózan

tʃ ør dé ózan, kör dém bort

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

undan
adv.

ga - ózan

1) gå ur vägen för ngn.

2) raskt förflytta sig, springa fort (om hästar); ... soma som - kona - ga - ózan (= springa fort). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de skolan

undan
forts.

lua o ploka d'd
i
ozan.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× undanputtad

ósyanpó̲t̲ad, pl. adj. 1 — 1 — a

undanknuffad

N. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× undanskött

ìvanggått (pret. part. n.)

I uttr. hå ~, vara färdig med sina göromål (för dagen).

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mndanskätt v.
pers. pron.

ögan fått sup.

bli ja färdig med, stöka
mndan, göra mndan

ha ögan fått

refl. ha förrättat sina be-
hov.

Kf 85 Ö. Ingelstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undanslängd

adj:

ôzanslæzd; pl. -ə

undanskastad (t. ex. om

ett verktyg).

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag.

ȯzantȧ̲g n. sb.

(vid överlåtelse av hemman). Förmånen som tillkommer den föregående innehavaren av ett hemman, som utgives av ofrälsemän. J.J-s.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag

ˋundanˌtag n.

undantagsförmåner åt bonde, som överlåtit sin gård.

M. fl. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Arenhorg 1941

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag

ǒ²ǎ²n²tå²g, n., -et, pl. =, -en,
undantag, vissa naturaför-
måner (kemnaś-) som en säljare vid
köp förbehåller sig.

sǩda fra ǒ²ǎ²n²tå²g. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. N 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag

²ɔ̀ʒanlåg, n., -et, pl. lika, -en, undantag.

de ²gåmle ²stöda på ²ɔ̀ʒanlåg.

dær e ²lɔ ²ɔ̀ʒanlåg på ¹hånsas ²ställe.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag

ˋɔzanˈtäg, ˋ–ˈ–ˈed

undantag vid överlåtelse, försälj-
ning av gård

sida på ~; han skola hå ~
åtnjuta undantag; så o så mycket

jfr ˋɔzanˈtäg ~ ge undantag åt ngn.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantag

ˋöˊzanˋtåˊg; ˋ – – ˊed

i ult.: ˋsida på ~

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagsfolk

2 undantagsfolk, n. -, -hd, pl. lika, -len, folk, som åtnjuter undantag från en lemman. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagshus

undantagshus, n., -et, pl. =, -en, undantagshus, hus afsedt till bostad för innehavare af undantag, vissa af säljaren vid hemmansköp beträngade naturaförmåner.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagshus

Undantagshus b. m. fl.
= bostad i gård för den
förre ägaren, som över-
låtit gården på någon
annan.

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagskvinna

2 undanlagskwinja, f. i -n, pl. -kwinjor, -na, kvinna som har undantag från en egendom. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagskvinna

undantagskvinnan (best. fem. sg.)

tvd. snarast i kustrum

till "undantagsmannen", d. v. s.
bonde, som vid överlåtelse
av sin gård förbehållit
sig "undantag" av den nye ägaren.

M. J. 77

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagslänga

sb.

undantagslänga

gårdslänga med bostad för bonde som överlåtit sin gård mot förbehåll av undantag

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

midsommarstänga s.

Ösmantagslänga

Länga, där det gamla
husbondfolket bodde,
efter gården var överlåten till ny
innehavare.

M f 81

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagsman

2

Undantagsman, m., -len, pl. -a, -ana, man, som har undantag från en lant-egendom. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagsman

ˋundantˋagsmˋanˋ m. (U. f. 68)

bonde som vid överlåtelse av
sitt hemman genom "köp" för be-
håller sig vissa förmåner, vanl.
naturaförmåner och rätt till bostad;
ˋundantˋagsmˋanˋ hˋaˋ- jˋaˋ- ålre
– vˋaˋd (U. f. 68)

1) Eder stunden arrende

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undantagsman

ögantagsmän, s. - - - -en m.

åbo som lånat gården i annans hand och lever på s. k. undantag (ögan-tag n.). M. g. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Tåderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

Undantagsstuga

Undantagsstuva, f. -n, pl. -stuvor, -na, rum, i vilket undantagsfolk bor. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under;

uzor s.

de e ja ögon

uzor;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

prep.

oze

-

sv. l. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per **Larsson** 1897. **Exc.**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runden

prep.

öga

M. 6. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under.

ögon

de e egan ögon.

det är inte att undra på.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads [illegible]

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
prep. adv.

ònza

da la tsìla ònza.

n. f. 94. | ta flér da
kona fa nér ònza jórden
jin fler stegar de vid norgrän-
sin kan fa ner under jorden (des-
to bättre är det).

n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Ancarsvärd 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

under
sb.

ózor

något att undra över. I vis-
sa utr.

de e igen ózor han
står sv bråd (reder sig
bra ekonomiskt). / de e
igen ózor de går dålet

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) under
för. nom, han. Lsb.
födor. ja äta. nud (ar-
betar inte). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

dɔza

under
prep. adv.

hɔ́kad tré̩ lìgza – dɛ̩ –
dɔza? Vilket tråd ligga de
– under? Lades under leken
juma. nɨ́ddor. En av deltagarna
hade en hasselnöt dold under en av

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2/ under

fingrarna av sin prep. adv.
knutna hand, och det gällde
för den andre deltagaren att
peka på den finger, under vilken
nöten låg. Lyckades detta, fick
han nöten; i annat fall måste
han själv ge den frågande en nöt.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

prep.

Trycker. 03h

03h tiden 'medan'

03h tiden de hade so moya

vaktor pa forlåg. medan de hade

som moya vakttjänster kvar att

fullgöra (om värnpliktiga)

N. f. Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

Äv. om tid: han hade rep:
arbäj äga vårdån (under
tiden för vårbruket).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

prep.

øga (svagtr.)

strø øga - krédzen,

strö (halm o. d.) under

kreaturen.

Nr 4383 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under prop.

unger

"nogga unger kejen"

3847:5

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938. Exp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

öza l. özor

prep.

dær va bólstor özh

gólan

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

ösa

prep.

ur. rötsvala. blå av o
gräva öza. böskana, vi
räfsade löv av (trädgården)
och grävde under buskarna.

K. 9. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Ansehou 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åsor m. undr under

de va inan åsor ar = det var inte underligt (att

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ösle

under

under, invid

han hade fat dem (fåren)
2 2 1
åna ner ösle skåpen.

mans krog bor har 2ösle båken

(Måns Krok - - -)

M Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. N 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

ögon (oböjl.)

(subst.)

i uttr. de e ingen ögon,
det är ej att undra på.

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1933 35

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

prep.

ònza

ja~ ha~ sél nálukor

onza gévolen (under

gaveln).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under.

ögon

den var ögon

som hål.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
prep.

onge

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
prep.

ögla

ögla hånom, under honom,
lydande under honom

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under, s.

ögon, s.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

ándor

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

81.

under
prep.

ösa

Svenska. öza

de hörde öza själva
slåtad. Det hörde under
själva slåttet.

K. J. 71
Torsberga

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under.

inga

de läsa inga

läxorna.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
prep. adv.

öga

över eller öga?

(En gisslek med hasselnötter;
det gäller att gissa, om den
frågande har nöten i den
högra handen eller i den
vänstra; gissar man rätt,
får man nötterna)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under adv.

onge

'lä med onge som

andan'

4547:9

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underbyxor
sb.

ögebójsor pl.

kalsonger

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underbyar

ödebölsor

Kalsonger.

Jfr Lårfoder

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

M. f. 84.

1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underbytor

ögebojsor, -na

kalsonger

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underbyxor

ögonbågarna (best. pl.)

"kalsongerna".

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underbyxor

ögaböjsor (fl.)

kalsonger

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ʒ underdragen
ǫ̈ndrån, m. och. f., n. -dråd,
pl. -dråna, fodrad, försedd
med foder (om klädesplagg).

kläkan va ǫ̈ndrån me
linɛd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 1 × underrätt

Öfredrätt, m., -en, pl. obrukl.

= foder i skräder.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägadrat fast underdånt

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 underdyna

Onkdyna, f. i -n, pl. -dynor,
-na, underdyna, dyna,
på hvilken man ligger.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. J.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undendyna, s.

ongedyna

s. 209

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ängadyna

Underdyna

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppgått

åpjåld = bröd som av bagaren
jemnes till på handeln, för den hän-
delse han skulle ha vägt för knapt

Sänd. av E. K B
E. Hemstad

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underhåll s.

ojorhål

underhåll

Smedstorp

№ 312. INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x "underknäppa

ònzeknépa f.

underkjol

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlig
a.

n. ongalitt

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlöpare
sb.

ögaläkare, -läkaren
undre bom i vävstol.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlöpares

ögla, -an

undre bom på vär-
stol varpå det övre
tyget rullas upp

ögelgarn, som nätgan
går på

K 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 underlöpare

Ögelsvare, m. -n, pl. obruklig,

den bom på väfven, omkring hvilken det väfda tyget viras.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305. J.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlöpare.

ögalväxa, -bn s.

den delen av växto-
len, på vilken säcken
vuxas.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlöpare

ǹzelǹarfe, ˋ — — ˊ — en m.

undre kvarnstenen

M. F. 60.

Jfr tvanstén

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlöpare

ögonbåge, -bn s.

del av vävstol

vävbom.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underpris
sv.

ùndorprìs n.

form
(Rspns - ord)

han sålde for ùndor-
prìs. Sk. f. 94. (Kan inte detta
ord anträffas i inre genuin form ?) 1-5

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× underpös

ö̲z̲a̲p̲ö̲s. n.

ett klädе i sängen, liggande
direkt på sänghalmen.

Nr 4408 Forrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undermeda s.

ö̀ʒaneˈa (gräsvagn)

se DAL foto 77:0079.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undernede s.

Åkarebo (Grävagn)

se DAL foto 77:0079.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x undersatsig

adj.

àndorsátsi

undersåtsig

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undersida

ˈöɡaˌsˈian (best. fem. sg.)

ˈawanˌsˈian o. ˈöɡaˌsˈian

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undersliten

adj:

ùnderslïdna pl.

slitna på undersidan

(t. ex. om plogskär).

n. sf. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undersliten
adj.

åsesl̄den

sliten på undersidan, t.
ex. om en plogbill eller ett
plogskär.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undersänke

V.

ä̀ȝorsæ'ȝka

Synderstenn. Se DAL fol. 77:0016.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× undersätta s.

2 ɯzɐsæ̀tɐ, -n, -sætər, -na. S.

'låda som sattes un-
der bi-(kalus) kuporna,
då som kallena voro
så starka, att de inte
fingo plats i sin
vanliga rum.'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927. Transl. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undertill

öfvertill

nedtill

den sadr;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögatt l. ögatē under till adv.

nedtill

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undertill

adv.

ögatt

(nedtill)

där va lösthålm

ögatt.

NV 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underbit
adv.

ösatt
(sedtill)

U. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undertill

adv.

ögati

M. f 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underkil

ögati

... de som e ögati ... det som är underkil

M. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underfill

öxeté

han talde áw öxeté, om
de vle veksa nérfore
(nedåt) M. f. 66

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underverk.

sb.

ändorvärk n.

1:a leden sep. formet. 1-s.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underverk

ˋondorvˌärtʃad (best. fg.)

rˌèna ~ -

första leden usp- påverkad;
den genuina formen torde ha
vait ˣ ˋɔŋgorvˌärtʃ ✓ – s

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undervinda

g.

2

ogbrygla

pappersstuss att börja
nysta på

Smedstorp

№ 312. INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undervisa

vb.

Pret.

ùndorvíste

han ùndorvíste, nu

(För a leden regr.).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underväxt.

ängsnäjst a.

– –

om djur, när här
el. ull var mycket
fin, så att den var
svår att hjälpa.
gräset var ängsnäjst.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undfägna

undfägna, =

(rikspråksord).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

M. g. 60. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undra

ònras (dep.)

ja~ kan ònras, jag kan undra.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undra

ònra , =

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undra

ànrja, =

Pres. ag. ¨ar

ja, ànrar, hum her

kom ar.

M 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undra

vb.

ònrja, =

Pres. sg. 1 ar

ja ònrar om dær
lídzor én (v: bakspak)
ope 2 tréad. Dk. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undra de

2 2 2
onras onras onrads

undra

ja kan onras an

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undras

ônras (dep.)

i uttr. som jag kan ônras, hs
dær ha gjort, ha jag kan
undra vem som har gjort det;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ànras

ändras
vb.

andra

ja kan ànras, om han ä̀te
e vågmästare. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undras

ònras v.

undra

ja kan ònras etc.

jag kan undra

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undras.

ünnas dop.

undra.

jo ünnas tro dö

e en tön.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undras

ònras, =

dep.

undra, grubbla på°rgt.

hon jytt o ònras,

so sád ja~ dær o~ ònras (11.7.68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945.6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undras

ànras

I uttr. som ja. kan
ànras, jag kan undra
(om det förhåller sig så
och så).

M. Fj. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undras

ònras

undra

ja ~ kan . ònras

N:r 4724 Kvärrestad, Ingelstads Hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undvara.

uzvára . v.

dán kan kan val
kuta uzvára.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undvara

vb.

Sup.

Inf.

ozvára

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undvara

azvåred (sup.)

avvara (tiu ngn), sätta undan (tiu ngn), avstå (tiu ngn)

di ha hum azvåred ti sùstorens tøsor (avstå tie systens flickor)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undvika

vb.

Inf.

ɔzvɪ́ʃza

Sup.

ɔzvɪ́ʃzad

da kan ja ɔzvɪ́ʃza.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung
ag:

øg, øgt, -a

de dø (doge) øga. M. f. 94.

dina hår øga tøsen. M. f. 94.

øgt fólk. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

) ängra (komp.) ~~yngre~~ Dj.

den - ène pågan e -
val - myad ängra en -
den - ène (den andre).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

ung, -t, -a;

-a (best. pl.)

i mina ungdom.

Nr 4563 Ingelstad, Ingelstads hd
i unga år.
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

ōz ; pl. -a

ōza ālmor unga almar

Nr 6754. Ingelstads hd
Benestad Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

oz, obest. n. sg. -t;
-r " pl. -'a;

kompar. ängre;
superl. längst;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung.

oz ; pl. -a

4724 Kvärrestad, Ingelstads

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung

oz

den yxra.

den yxsta.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ózor

sing.

l. ōz , – A, –`a ;

sȧ̀zza (M.f.66) (M.f.68);

en – ózor pāg (M.f.68);

en – mèd sȧ̀zza kvèna (hustru)

M.f.68;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eng

03; gl. = a

N. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Hugo. Areskoug 1959.

Tonelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung.

oz

han dø rat oz, han
dog ganska ung.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Ungapack

ùngapàk n.

— barnpack, pack av barnungar

M. g. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdjur
sb.

azjúr pl.
ungkreatur
K. f - 96.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdom

ozdóm, -´en

ozdómen rǿvˌnérˌen
ungdomen rev ner den;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdom

ȯzdȯm l. ozdóm.

(ungdomstid)

dær tzènta far i sin

ȯzdȯm.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdom

ungdómen (best. sg.)

(= de unga)

K. f. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdom

ungdómana (best. pl.)
unga människor.
de unga.

nú slå ungdómana mera
än den lätta hämaren,
ungdra sig de unga mera för
ihärdigt arbete.

Hörup
Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4446.

Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdom

ùgdóm

ungdomstid

M. f. 7 3

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdom

ozdómen (öst. sg)

de unga

ozdómen den sámlas

veda, vå en skáv

ö hada maystóz.

M. g. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

ùnge, -en, -a m.

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungl s.

2
ogh

2
-a

unge, barn

Smedstorp

№ 312. INGELST:]

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

ùnga, =an, =a, =ana | sb. m.

1. husdjursunge

2. barnunge

m. fl. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

ȯnʒke, pl. -a;

äv. barnunge

H. J. 66

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge
+G.

ǫ̀zga pl.

barnungar

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge, s.

äŋge

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

öxa, -ana gl.

Hört i bdyl. 'gåsungarna'

liga-åd öxana ruva ut

gåsungarna

K. J. 71

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tostarp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unga.

ùnga, -ùn s.

-ùna, -na.

dan buff ùna

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

ösje, -'en, -'a, -'ana m.;

Äv. i betyd. barnunge;

dær værpte jäsan nya o. l.

mid öjana; M f. 61;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

ȯ̀zk, -ȅn, -ȁ, -ȁna

(äv. barnunge)

hum. lå. -ȕd (kuvade ut) ȯ̀zana

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

U. å. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

ònzja, pl. -a

äv. barn

de-va-làja ònzja (styggja ungar).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungefär
ads.

ongefär

en tjänja skola - väja

ongefär - konratjänga

fjäla.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungefär
dto.

ongefær

de blør ongefær desáma.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungefär

ungefär

M. f. 77

de. e. vel. ungefär.

éns (lika)

Löderup

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung häst

azhést, - -len, - -a m. sb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unghäst

àŋghést m.

N. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkarl

ö̲zkär, -'-en, -'-a,

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unghäst

ogхést m.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkarl

ôŋkâr M.f.68. m.

ja - hejera - ôŋkâr i. tré
ar, jag lerde som ungkarl i
tre år (M.f.68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkarl
sb.

ȯ̱ŋkȧ̊r m.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkarl

óŋkár m.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkräk

ɔzkrédz, --'ad, =

ungnöt, ungkreatur

dẹ hạ mạ̀ɔza ~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkråk

s.

ɔŋkrédz n. j pl. =

ungkreatur

M. ſ. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H. Areskoug 1954

Södorup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ungkräk

ɔŋkrɛ́ʃz n. ; pl. = ;

ungkreatur ;

(Jfr simplex krɛʃz)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungstut

ogstúda (obest. pl.)

M.-g. 75. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Ancarkrona 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungök

ɔzɣɔʃz n. pl. = M. f. 68;

ungkast

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ungök

ogóg n. , pl. = ;

unghäst

U. G. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungök

ˋɔŋˊøj, pl. =

l. ɔŋˊøj, pl. =, -ˊen

unghäst;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h:

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ungök

ogöjs ; pl. =, ogöjzen

M. f. 75. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

umma.

inga, -'or, -a pl.

-dg, -t.

hyfsa inzda hona

ad.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unna

ösa, - da

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unna

ɔ̈nza ; ɔ̈r, — ; ɔ̈nzde ; ɔ̈nzad

unna

M Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) unna

vb.

àzza, àzda, azt

Pres. sg. 1 or

Pres. part. 1 anas.

han, àzda, dömm 2 ta

dí d. / han, àzda, 2 ta

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) unna
vb.
dén ˌ ad (honom det). /
da ˌ va ˌ nom ˌ vél
òzanes. Jag unnade honom
det gärna. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unna

òŋza

han òŋza. at ŋ̊ta nan. vìla;
m.fj.61;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unna, v.

àŋa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

umma.

ìŋa, íŋor, ìŋa pl.

ja íŋor an ed gùt.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unna;

ügja, -ar, -a pl,

ügda, ügt v.

-- o ügda ma hälsan,

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

<u>inna</u>

ònzanes (pres. part.)

Hört i uttnycket: da-
e- vél ònzanes, det
är väl <u>int</u>.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 opp

Sc opp

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

usp
a dr.
partikel.

op

de - bùda - jo op dø

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp!

upp —

Se opp, opp —;

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se äfv

äfv

K. f. 71

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Torterup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

Se upp!

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

upp
ab.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp
adv.

op

de lava op en bazka
stökar opa pa jälen:
Bet. betyd. se u. laga v.

M.-y. oo

Nr 4800. Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Ingutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp
ad.

se u. upp.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

óp

den sedan rät óp det

sätter rakt upp

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

op

adv., partikel;

du får sål leda-op-hd;

sedja-op söka upp;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upsp

op

Kornás ósa ploka. de-
op. m. g. 60.
om han tyzöra rat op,
om han bör rakt upp.
M. g. 65. ja. golra. blö
o vän op i. di, jag
gurglade blod och vatten
upp. [illegible] 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskong 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

op

Mólnen kom op, mol-
nen * stego upp på
himmelen.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp
med s s gr

Sc upp.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp(e)
med usyr

Se opp, oppe

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spansad

ópänsad (pret. part.)

reparerad, lagad.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppasselig

opáseli

ivrig att passa upp, att betjäna;

han ~ l ~ so ~ opáseli;

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppländ dad

öp blänad

upblandat

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

M-f.c 63. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppblötad

ópbluidad

uppblöū

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppbölkad

ópbilfzad (pret. part.)

plöjd så, att en
jordrad uppkommer
mellan tvenne fåror.

M. G. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppdaga vb.

apdåga apdåga apdågad

upptäcka

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sysdagen.

ögdrån. a.

ögdråna pl.

nor gösta bliva

ögdråna.

när barnen blevo

stora. Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(i regel)
Le Voppe

zyppe

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe
adv.

ôpa

dær, vå sôna opa-r-
ôyana

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

öpa

längor öpa, längre

upp (): i landet).

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe

Se uppe

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tostarp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppe

öpa ; svagtryck öpe adv.

de ~ lava ~ óp an ~ bǫzke ~
stòkar opa ~ pǫ ~ gàlen .
Best. belyd. se u. laga v.
M. f. oo | · bǫ̀rlinor , som ~ bǫr ~
öpa fáged .

Spjutstorp

Nr 4800. Ingelstads hd
H. Areskoug 1954
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe
med ssyr

Se uppe

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe
ars.

Se uppe

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp i det

*e oppiet

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upphåll

ùpphål n. sb.

(Förla leden långtval)

dær va ùte ùpphål for
hàstaskùsa. Det kørde stån-
digt hàstskjutser. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upphål

ˈöpehˌål n.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppet.

öpad

upp.

den fick höjt

öpad.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptecknad
av.

öppna

upptill

n. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* uppevid

opevä

uppfid

den va vära nära

en opevä.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppevid
adv.

öpa vb

uptill

den e va bré öpa vb.

Den ver bred uptill.

M. J. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× upprivid

öpevdé (M. f. 61)

upptill (på ett föremål)

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfostrad

opfostrad

Nr 4408 Forrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfostran,

op fóstran s.

ja han föud hu

brå op fóstran,

6 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfrusen

öpfrysna (obest. pl.)

isbelagda (om fönster);

M. f. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfödd

ópfúid

(uppfostrad)

ja ~ l ~ ö nta ~ ma ~ o svärja

(från barndomen vana att höra

svordomar) M. f. 68

ja l ~ ópfúid ma ~ sprúten

(M. f. 68).

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfödd

ópfúd, pl. -a;
de vora méra
fátad ópfúda.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfödd

öpfuid ; pl. — -a.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

M. f. 60. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~uppför~~

ópför

~ baka uppför backe;

sín bár hd ~ sín;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upfor
proj.; ads.

ópfor

ópfor, bâke

M. f 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~uppföre~~

ópföra

uppåt

mera ópföra

M. fl. 7 s.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× upphulvning

Ophúlvningen (best. sg.)
urholkandet av ämne
till träskor

M. g. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upphöjd
a.

óphöjd

(t. ex. om spannmål el. dyl.
mer än
i ett mått, som är trängt)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upphöjd

ópháj da obest. pl.

ópháj da rán or upp - háj da rander (i s. k. vasens fäl de).

R. f. 71

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tosterup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp i det

apiad

begärlig på, förtjust i

han va sa apiad mi na

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp · M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp i dt

opiér me nav livad för gt.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppiddet.

öpiad a.

han e lutte öpiad
ma främadde. han
är inte glad för
främmade

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppsidet;

opp̄ärd a.

– a pl.

svag fm;

han vā̄ unte opp̄ärd

ma na;

6 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppsiet.

öpjéd a.

han va so öpjéd
me o nöjja. han
var så glad för att
nöta.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppjäst
a.

ópjést
uppsvälld

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ upp jord

opp jord, - ad s.

båda över en dörr.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppkallad

ópkálad (K.f.84)

(i fråga om namngivning)

de-jora. forjél (åtskillnad)

på glyftana, den som va-

ópkálad efte, mánens mor

hán om; (K.f.84)

lupkte

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppkommen

ópskömen (pret. part.)

sån ~ ópskömen,
säden har kommit
upp ur jorden.

M. S. 63.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppskölnad

1 öpfzsülnad (pret. part.)
uppeldad

M. f. 65.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

myggluppen.

öpplåkan a.

uppsluppen i sön-
marna.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppluppen.

öpplään a.

öpplääd n.

uppsluppen i sön-
mana.

de e öpplääd.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upplänning aklädd eller -klädor

¹aplänzaklèd, m. och f. n. -klet, pl. -klèda, klädd som i provinsens norr om Ingelstads liggande härad.

²lèsk hum va ¹aplänzaklèd, hum va ²fro frènze. J.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× upplot

²apled, m., -en, pl. -or, -orna,
g. opplöt; 1/ öfre delen, lifvet, i
en säck, 2/ lifstycke utan ärmar,
fastsydt i en kjol (= ²överliv).

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 3057.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upplöt

öpfle, -ad

avundelen å en klämning, en sak
o. d.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x upplåt s.

2
åplåd -a

eller aplåd -a

övre delen av den gamla färken

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* upplöt

öpelad (trd. best. sg.)

särkens övre del

öpelän (T.O.), öpladän (L.)

// best. sg.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ upplöt

äpple, -ad s.

äppelträd.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× upplöst

opkšr m. övervåden av ett kärl.

Jfr. öl. upphlutir.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~myc~~ lät.

ögla, -ad s.

listtyske.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x uppmuglnad

ópmúlnad

alldeles förstörd av
mögel (om matvaror)

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† uppmålt

apmåld l.-or, m. och f.,
n.-mått, fl.-målda,
bråddfull.

magritabrödka ha föd en
hel apmåldor korv me blinkmöss. Brantevik.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. J. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galgas, 1

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppmålt

ópmàlt (pret. part. n.)

uppmått

M. g. 77

Nr 4501, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppmätt

ópmét (pret. part. n.)

Löderöp.

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppmuntran.

öfvningar a.

öfningarna pl.

magen.

svinlin sou öfningarna

led.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Uppsupen.

öpnörhn a.

magen, torr.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppmuntran.

öpnévlen a.

öpnévna pl.

magen.

hufm e so öpnévlen.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppodlat

öpödlad (sic)

formen hörd blöt en gång.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp och ner vänd

a.

åponérvént (n. sg.)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprétad

óprètad, obest. pl. -a

Låneord från ups.

Jå ska je i dä po rån (ryggen), sål de, når de vorå -a;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprev
sk.

uprév n.

upprivande av kött o. d.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprätt
a.

upprätt

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppror

oprör

dær e jo snart oprör
inte (i Amerika)

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprostad

óprúistad

sönderrostad

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprostad

óprüstad ; n. = ;

sönderrostad

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H. Areskoug 1954

Lödcrup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsullon.

öfvryddan . a.

öfvryddad . n.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Öppnaren~~

Öppnaren

genomrutten, alldeles genomrutten
(t. ex. om grenar)

M-f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd 1961
Hugo Areskog 1961

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprutten
a.

öpröjden

genomrutten

då forgätts hån (förstör-
desden), han bygts öp-
röjden

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

upprutten

öpriidet (obest. n. sg.)

M. sg. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprutten

upridad (obest. n. sg.)

genomrutten.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Man född 1904.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprutten

2.

ópryjdna (obest.pl.) forts.

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H. Areskoug 1954

Lödorup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprutten

opridn (obest. m. f. sg.)

-'-ed (" n. sg.)

-'-na (" pl.)

de e bära -'-ed

bråta o fzt.

M 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-

Skillinge

stads hd. Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprörd

adj.

óprördor

(till sinnes)

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsatt.

åpsát el.

åpsátor a.

arg, virig.

an kan prima an
manga so läge
so hyfm bör
åpsát or

N:r 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
åpsat(or)

upsatt

ilsken

han va 1 åpsator te 2 vrêda (vrèda

u uspr. lån).

M Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsatt.

öpsåt a.

arg.

han kan blo lid
öpsåt men de
Gúzhor fått.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x uppsatt

1 åpsat

uppretad

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apsˈekte

som har tillsyn
över något.

† uppsikhg

de e ²ente ²ala ²måna sam e
²liˈa apsˈekta (ha lika stor
tillsyn över hur man förvaltar deras
egendom eller handskas med deras
pengar)

M Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppskjuta

/
opskŏdad (pret.
part. obest. n. ag)
uppskjutet
/
den bytsv opskŏdade
/
tiv nästa gong

Borrby M. f. 84

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* uppskott

opskód n.

uppskov

dor - byft - opskód

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Borby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppskriven

öpskröved

– (obest. n. sg.)

K. J. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upskuren,

öpskörən

han é för mid

öpskörən i mijən:

han är för fäck.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upskuren

ópskóren M.J.66

(om torr som skurits upp)

Nr 4337 Trandås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 uppslag

Afslåv, n., -ed, pl. lika,
-en, eg. uppslag; bård,
hvarmed kläder fordom
smyckades. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsliten

öpslädna (obest. pl.)

(ntsliten, t.ex. om skosulor)

M. S. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsliten

opslidden (obest. m. f. sg.)

" -ed (" n. sg.)

" -na (" pl.)

lien ej snark

rent -en.

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-

Skillinge sth. Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upsliten

ópsl̃den

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upsnott

Upsnöt (poret. part. n.)

om ett rep vars tåar
från varandra
lossnat, snott upp.

U. 6. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppstenaring

¹apstẽnări f. -rijor, m. och
f., n. -rek, pl. -rija,
obstinat, uppstudsig. I.

²kum ¹gör si ¹apstẽnări mod
¹husbönen.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppstickare,

opstéfjare, - En s.

person, som sticken

upp halm el. hö,

de vål En dùkti

opstéfjare,

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ uppstudsat

ópotúsad. a.

vara fint klädd.

en ska vara fún

o ópotúsad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upståndare
Upstånarе, m., -n, pl. lika, Upp-
stånarna, eg. uppståndare; stång,
som då man spinner lin, lodrätt
fastskruvas i spinnrocken för
att uppbära spånadsämnet.
Vid stångens öfre ända utgår i
rät vinkel en kortare stång, tvär-
träd, och häri fästes rockahufvud,
rockhufvudet, som består af en
träskifva med spetsiga trätänder
på rockhufvudets längre linet

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppståndare s.

opstå'n-are, -n. pl. =, -stå'n-arna. s.

'bälke vid änden av spiltvägsarna i stallet.'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upsättare

apsätare m. örfil.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsättare s.

uppsättare

örfil

Nr. 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M b 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptagen

óptån, óptåd

uppodlad, -

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptagen

i optån, obest. pl. -ar

hört i betyd. uppodlad om jord

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptagen

óptån

uppodlad (om jord)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Arnelund 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptagen

öptåd (obest. n. sg.)

odlat, uppodlat.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptill

adv.

optɛ́

(bredvid)

K. J. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptill

optē

bredvid

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x upptrått

óptróʇ (pret. part. n.) M.J.61,

upptrampat

de-bl-so-óptróʇ (M.J.61)

Nr 4337 Transs, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*upptråslad

óptréslad (obest. n. sg.)
M. f. 88
upptrasslat, franvigt i
kanterna (om tyg, klädes-
plagg o. d.)

réved ~ óptréslad;
M. f. 88;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× upptråslad

óptréslad (adj. n.)

– upptrasslat (om t. ex. ull rep).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*uppvenden

ópvöjad (obest. n. sg.)

uppnystat; jfr vinda

(upp)

e. de. snárt ópvöjad

nu? Är det snart

uppnystat nu?

Borby M. f. 84

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprätt.

opvýst

upprätt.

de fànn inte so
mýcket av bùlana i
mín opvýst.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppväxt s

uppvuxt

ungdom, uppväxt-

tid

4347:1

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópåd

längre norrut

där ópåd. Det längre

upp i landet t. i Skåne.

M. f. 73. Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upsåt

ópad (M. J. 61)

ópad (M. J. 61)

--- när dor kom sura pusta ópad, när det kom upp sura uppstötningar (från magen); M. J. 61;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

åned

uppåt

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppråt

opod (svagtr.) prep.
opód (m. g. 90; 1946).
de-suda på-hug
ma-tyggana opod-
ténana (om liken i
en torngrav). M. g. 63.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópod

han sprant ópod vägzana

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingel-

Skillinge

stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

öpad

opad. vägen, upp-
åt vägen.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uppåtför adv.

ópodför

norrut; i nordligare orter.

Borrby Ingelstads hd
I. Ingers 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåten

a.

öpèded (obest. n. sg.)

1)

di èblad e. markèded,

di e. rént öpèded

av. márk (av mask)

M. f. 84

1) maskåket

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lelrekt adj. mkt god ll bra; äj oäven. x men

de e en u. katka.

endast neutr. i förr. av Sk. L–n (Gr. Jord)

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*luren.

lùrlun a. å.

lùrad n.

lùrna pl.

mycket bra.

de e so lùrad.

djùrna e lùrna.

-/eften en kvinna,

sm. 8913 Ingelstorp, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller -or × urenslös

²ûrenslǫ̀s, m. och f., n.-t,
pl. -a, dugling i arbete, idog.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärad n. sg. × urig adj.

Uppgivet av M. F. 98
efter en person född omk.
1860 i satsen: dä'vå
ed, ärad ljus (om nyin-
lagt elektriskt ljus). Bekyd.

NF 10329 Önslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakare

sb.

urmågare m.; pl. =

Jfr klockmakare

urmågare pärsen.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakare

urmágara m.

n. f. 94

urmágara pérsens t's
urmakare Persons dotter.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× urvete

urvéde oböjl. sb.

I uttr.: ga ~ 2. urvéde ga° i tankar, tankspridhet. distraktion.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4 um-
kräden,

umvänd, -ad s.

i gån hade vi
sont umvänd A. L.

3275 Bollerup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

usch

af

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uschaligen

inkej.

oschalien

ubrichgad form av usch.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

usel

usel

Dålig till hälsan

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

usel

úselt (obest. n. sg.)

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ²ûsla, × usla

²ûsla, adv., usell, eländigt.
Användes endast som bestämning framför lîden, pl. sma, ²ûsla lîden, eländigt liten.

Han ha en môwor, ak, hûm
e sa ²ûsla lîden.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulslig

ulsali el. ulshli, m. obf.,

n. ulsalet el. ulshlet, pl.

ulsalija el. ulshlija, usel, dålig.

I Hånaset farfa ha de

ulsalija hlåkor.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ûslig

ûsla (obest. pl.)
M. fl. 66;

dålig

han hade sona ûsla
förälra (M. fl. 66).

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut
adv.

ud

ga ~ud ~ o ~ rúst gúnad!
(skaka stolöverdraget).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Aroskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) ud ut adv.

ga ud; koma ud;

ga ud o se, om di ha fort! (varpt 1. m. f. 94.)
han sa gamal o krygked (böjd) ud. m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) ut

de skola ha de av.
mésta (d: av askan i bakugnen)
zéd. N. f. 94. / dę ha den mésta
jåren zud tu ìgelstaʃéled. de
ha större delen av ågorna ut
mot Ingolstads-grénsen. N. f. 94. /
da jek for ét zéd. Det var sam-
ma sak. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

de kom pogl̲e̲d, ut adv.
de gle̲ ̲u̲d om ske̲á̲ntan.
n. f. 94. / so jek dær ɲ̊ta.
mjad ̲u̲d he̲l̲or. Jc̊ betaltes
det heller inte ut stora pum-
mor. n. f. 94.

Nr̄ 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 ut

sin tar de lög ado.

tid, ugan han svalnar

vid (inom kaminen blir

alldeles sval; dvs. den hål-

ler sig varm länge efter

det man upphört att elda

i den). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud l. ut

adv. av verbalpartikel

huinan pys, da ser ut,
som hum vrle lifza.

Fr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut.

ud

dan gom kasam en
ödöy ud i gål.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

ut

ud ti gàdan va ask.
an pórt. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

dær ranor - fjilan ut av.

zid 2 - dän böfjan. N. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mt

med

I sfavänad ha- gad-
id. - lozt med pa-
nåten.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut
adv.

hel d

Nr 4499 Harmenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud

midiyan dan hade di
úd te gàdan.

P.H.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

at

ud

hon. e. kanske gon-
ud. Hon har kanske
gått ut

M. J. 79.
Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud

adv.

de brayde úd hør po bàkana; gak úd ma de, hoz!

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud

dær falda i data i
hærnada i vánad úd.
Dær fóu det hár vaũnet
ut. / dr i to i dom - ud i
po - béda o - fsyra i
dóm. De tógo dem
ut pó bote ok fjúd-
rade dem.

n. f. 73.
Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud

adv., partikel;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ut.

ud prep.

han kum et prát
ud ad /d/e anta
bòda ihúva.
ja fom bò am
ja fom gou úd.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. uk.

ud prep.

han ser ud
som et jens kløde.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut.

Ud prep.

ja fått bulamören

Ed

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud

liga med ögana grus
ut gårdsgarna

K. f. 71. Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.
Tostorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut
ads.

med

M. f. oo

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ab-

ud

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud

de slata, ud de, de
jämnade ut det. Ko. f. 68.
rat ud for sanhamaren,
rakt utanför Sandhamma-
ren. M. ö. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Aronsons 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut.

hld prop.

i hun sta hd

hd.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

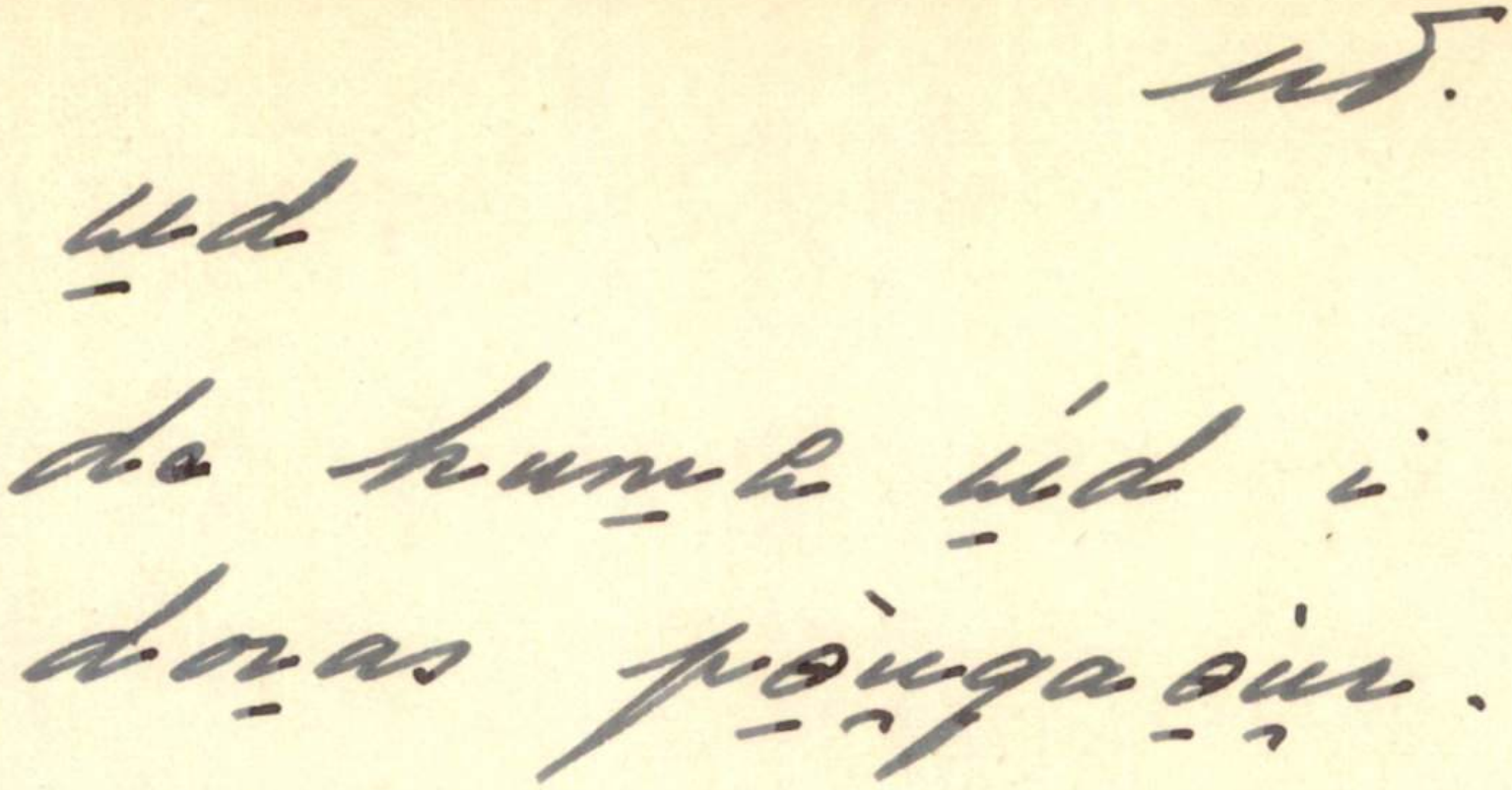
ut

med l. mf

där skola de stå o-
ragga-yzla (halmstråna) med for-gömman
so-stak-gazen néban
med o-bét-dom.
flutta-mf, flytta ut.

Nr 2725 Ingelstads hd
O. Hofberg Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

med

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ul;

ud prep.

han ti'ta ud;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud

ena ud, ända ut.

han flutta ud o fek
kål, han flyttade ut
från församlingen och
fick prästkall.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùdan

1. utan
prep.

ǹta ~ ùdan blott, endast,
bara

de ~ va ~ ǹta ~ ùdan en ~
pɨ́vorbå (kryddeträmarbod).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~u~~dan (tryckesv.) 2. utan konj.

ja - fik - nta nyda - fré,
~~u~~dan - ja - va - tvòzen
ti - o - fjòva. (Se u. fred).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan prep., adv. ō konj.

ùdan

M f. 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan konj.

udan

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P, Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan 1.

ùdan

prep.

dɛ ɲ̊te ùdan
mɔŋvɛ̀r dɛt ær
bara munsäder;

dɛ jɨtʃ lìàbrà

ùdan;

han ɛ ùdan fær, dɛn
skakalen.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan 2

sådan

kon.

nå. da e ja dömhéd

sådan köjhéd (elak-

het.

Nr 3606 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

ɨdan

1. ɨtɑ̀n

prep.

adv.

ɨ̀tɑ ɨdan blott, bara;
dɑ e jɑ ɨ̀tɑ ɨdan ɑt
spɛtɑ̀kɛl. / dɑ vɑ jɑ ɨ̀tɑ
n. f. 94. ɨdan vɑ́n, dɑ

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

1. utan prep. adv.

tå z helgeå.

Det (s: vattnet som man använde) var ju ingenting annat än [sådant] vatten, som man tog z Helgea (s: bloti och bortåvatten). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~u~~dan tryckes. 2. utan konj.

--- ~~u~~dan ~~d~~e hade konad slat dom fria --- för att de icke hade kunnat slå sig fria (om en underlägsen folk). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan prep.

I de hade ålre tjèta ~~u~~dan tr fjél (utom för fél).

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 utan
prep. adv.

da va ʒta ʒedan
flis di hìta hèla
vägen (= o' långt ner
man gräv de).

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

17 utan

~~u~~edan tryckts. roxj.

med mindre att, utan att

där va ~~i~~ga remóntor.

fjúepta, ~~u~~edan vtrnéran

(regements vetrinéren) va

mé. n. f. 94. / där ~~i~~ ble ~~i~~

~~i~~ga lytána (antagna som re-

NT 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2/ utan
monter), sedan hán kons:
sýnar dóm (granska-
dem). n. s. 94. / sín ha-
ja ålru 3 2 3 3 ad bæ ator
vtrnéren, sedan ja
ha tad temperatséren
(utan att taga temperaturen).
n. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. Hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

de sàa àlre forts.

udan jösse för i tiden prep.

de sade aldrig nåjot annat

än jösse (i st. f. 'hare') för

i tiden.

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

ùdan prep. adv.

tryckskr. ùdan

åta ... ùdan blott, bara

på den tiden hade

de åta videbrå ùdan

om julana. På den tiden

hade man vetebröd

bara om jularna

N.f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mtan

sedan

nte —— sedan bloo,
endast.
de-e-nte sedan-
vrólor o-gít dén han-
ha-fór-sc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ntan

idan

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan.

lìdan

di hayde lutte ihún-
ldan ou löjn.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

adv.

ȧ̀te — ȧ̀dan

blott, endast

dȧ̀ta e. ja. dȧ̀lad, dȧr.

stȧr. ȧ̀te ȧ̀dan. nona.

vȧ̀nor, detta är ju dȧ̊lȧ̀gt,

dȧr stȧr blott några enskȧ-

ra grȧstrån.

Ingstad. ll. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H. Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. utan

prep.; adv.

ùtan

ùtan o. ìnan utan och

innan

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. utan

kons.

ut dan

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

prep., adv.

även i betyd. 'utom'; jfr första exemplet

--- utan när de dansa
för mycket (M.f.68) (utom när de dansade för mycket)

inte utan = blott, endast;

de hade inte utan konjak,
de hade blott konjak (M.f.68);
han står mitt i tågdrivet, so.
han kan inte utan bli våd;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

ùvdan

sos le.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per **Larsson** 1897. **Exc.**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

prep.

ùtan

(av. utom)

ùtan forsýn, utan

att ha hänsyn. M.f.04.

---ad ór av. trê,

ùtan bílen, att åder

av trä, utom bilen.

M.f.60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Aronsson 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

prep.

ùdan

dè kona vìsla ùdan

pìva nù.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

Ö. Hoby.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidan

utan

nte --- sidan, blott,
endast.

da. va. nte sidan.
sawor o skål o ráh-
led, det var blott sådor och
skal och skräp. Häsm. Ingelst.h

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

prep.

ùdan

ǹte ùdan, bloū, endast

da ~ pā ~ ǹte ùdan ~

hùsmén, det var bloū

hùsmén.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanbyare

sb.

ùtdanbyare m.; pl. =

person från främmande by.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utanbyare

86.

utanbyare m.; pl. =,

person från en annan by (än den talande).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. g. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanbys

ˈudanbɔ̀s adj. (obøj.)

Kommen från en annan by.

Sum. L. ˈudanbɔs.

Ofrå. M. g. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utanböling s.

ûdanböûng

utböûding

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 85

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utanböling

ùdanbøling m.

utsocknes person

M. L. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mandör s.

`mdan dø̀r

ytterdörr

/dø̀r, nyare uttal: /ja en uppgift av H. Areskoug fr. Lödeup, att dø̀r är 4. form för dø̀r/. J.I.

M f 95

Nr. 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

ùtdan fór prep. adv.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

utdanfor (tryckskr.) prep.

utedanfor - hysad. N. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

utanför

N. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

i vidanför (M. f. 68)
(K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför
dörr.

ùtanfòr

dær va en inhägnad
ùtanfòr, dä kalas förr
i bòrggården. Det fanns en
inhägnad utanför, det kallades
för borggården.

K. f. 71

Tostorp

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför
ado.

nedanför

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~u~~danför

utanför
adv.

(Kvinna mellan 40 o. 50 år).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

ùdanfór

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* utanföre

ùdanfòrə

utanför

hån mått ìstå ~ i

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utanför
adv.

ùedanfòre
utanfòr

gènast ùedanfòre
omedelbart utanfòr

M. g. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Borby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanklädder

ut-dankläderna (best. pl.) Ox. f. 84
ytterkläderna

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Antalomma s.

Nr. 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hamson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen

× utanlomma

sb.

udanlåma f.

ytterficka

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd.

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom
adv.

udanóm

kring, omkring (om nyt
som tjänar såsom omhölje)

sin hade de gå en
tjyva udanóm. n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Aregkoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

2 ˌ
ˌutdanàm, adv., utom.

2 ˌ
ˌutdanàm väjen, af oäkta börd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

ùdanòm
utanför

han stò ùdanomhùzed.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùdanòm utanom
prep. adv.

utanför

ùdanòm ónsloza va
tràna stè. utanför Ons-
lunda åt Tranås till.
N. f. 94. / ùdanom jens pærs
utanför Jöns Perssons ägor.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

ùtanom

prep., adv.

sín va dær en järnrís

~ julmódan (hjällöten)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

prep., adv.

i dagom

utanför

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

M. G. 60. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utanomkring

prep.

utanomkring

runt omkring

utanomkring huset.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanpå°

ùdanpà prep.

so bytt dar svàmpa
ùdanpà dí.

U. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanpå

ùdanpå

--- ti. o. dra. ùdanpå

alt hóv

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* utanskal

ùdanskàlen (best. sg.)
det yttre skalet på nøt.
sàwor (sådor) / vå ~ en sémor
sat (sort), de vå ~ sàlva

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utansocknare

sb.

utansöcknare m.; pl. = person från en annan socken än den talandes egen; utsocknes person. A. J. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utansocknare

ut·an·sock·nare sb.

ˈutansˌögnare m. ; pl. =,
person från en annan
socken (än den talande).

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

adr.

ädanti

(om kåror o. d.)

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanvägg

sg.

ùdanvägz; pl. ---a.

yttervägg

n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanvägg

sidanvägg, — — — en

ytterväggs

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

" utanåt dr.

ùdan od

'utantùr'

" o lèste ùdan od ... "

Sv. L. III : 3 : 17

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utanåt
adv.

ùdanod
utantiu
(lära sig nyt utantill).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

M. f. 60. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* utarliga
adv.

ùedalìa

"ytterligt", befinnande sig
långt ute på kanten av
ett föremål. (i Bara hd: ydalat)

han sidor so ùedalìa
(långt ute på kanten av
stolen). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arnskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utarmat

a.

udarmad

fattig

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

× utarst
adv.

de sàta, dóm ùdast
2. ǫ́nan (om tunna bröd-
kakor, som gräddades före
det egentliga baket).
n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utan

2
ädast lika i alla genus,
superlativus (komparativus
fattas) pl. – 2, ytterst.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utast

2
lidast, adv., ytre. I.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x utarst

2 ûdast

ytterst

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utarst

den ä̀dasta adj.

den yttersta; dan ä̀dasta

bárken. u. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. *ytarst adj.

ȳdast
ytterst, som befinner sig
längst ut.
den ȳdaste lȳden
(fingerleden). m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) * utarst

da àlra ùdasta adj.

(yttersta av ngt).

n. y. 94. / da ùdasta bénad

(benknotan o. d.). n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. x ytarst
adv.

ùdast

ytterst

Liga ùdast ligga längst
från väggen (om två som
ligga i samma säng).
N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† utasad

1
Ūdasad l.-or, m. och f.,
n.-sad, pl.-sade, utslä-
pad, 1) som blifvit utslåpad.
1 1
Håren ha bod ūdasador av
de rådlige 2 ōzana; 2) utsliten
förd'rfvad gm slit och släp
(om människor och djur).

№ 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* utast

utast
ytterst
de ' - e skägelhål'ed.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*utast

adj.
adv.

ùdast

ytterst.

där va misslyckas
ny a ùdastè rómed,
det fanns *misslyche ända ut
i ytterste rummet (= på
en åbryssja) Ung 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utbållnad

útbålnad, adj. n. =

uppsvälld på grund av fuktighet (t. ex. om en balja, en dörr, ett fönster). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*utbållnad

ûdbâlnad; pl. -ûdbâlnader -a

uppsvâlld, ofta pâ grund av fukt (fönster, dörr, balkar med vatten i o. d.).

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* utbankad

ùdbäzkad l. ùdbäzkad

utskämd, utblottad, utfattig

de gòga (misstänkte) den,

so han vå rent ùd-

bäzkad

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*utbarad

ùtbårad

utskämd

de gòga (misstänkte) den,

so han va rent ~.

syn. ùtbàzkad; SB

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x utbarad
adj.

úidbårad

utblottad, utfattig

han ble rént úidbårad.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ubbanad.

lidbånad. a.

mager, ubbolbad.

hästen e so lid-

bånad so han

makan knäpt o

göu.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utbarad

útbàrad ; pl. ˋ – – ˊ a ;

ekonomiskt utblottad ;

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut bränd.

lid bränd a.

ut blottad.

di kuna found folk
vent lid brända

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utbarad

útbárad M. f. 88;

útfattig;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utblötad

ûdbljdad (n. sg.)

(om kom, som beredes till malt).

M. L. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utblötad

äldbldjdad

utblöta i vatten, uppmjuk-
kad genom blötning i
vatten

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x utborrad

utbårad

utarmad

så fåsled utbårade fåka

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbruten

äg.

ûdbrûdad

eg. pret. part. n. sg.

tûra han rèste, ja, sûn
krîgad va ûdbrûdad.
Ture han reste jin (: till Amerika),
sedan farigot hade brukit ut.
K. f. 96.

Smedstorp. 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5008
Nr ~~3000~~ Snedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskog 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbytning

ut-bryd-ning, m., -en, pl. -or, -orna; gutbrytning; den del af byns jord, som vid enskifte bebyggts i utkanterna af byn.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x utbud s.

utbud

(Se även leden sep.-former) 1. 1-5.

erbjudande

tak så mycket för gott

utbud

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbulnad

äg:

ûtbûlnad, s. =

uppsvälld på grund av fukt

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbulnad

adj.

úddbólnad

utsvälld (t. ex. om en vatten-
dränkt balja)

hum. e. úddbólnad

Jfr bólna, úd, svälla ut

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utbulnad

ûdbôlnada (pret. part. pl. obest. form).

brâdorna ɛ. ûdbolnade, brâdorna ha svällt ut.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.
M. f. 04.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utburen

<u>ú</u>d<u>b</u><u>ó</u>ren

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbygge

nedbygga n.

utskjutande tillbyggnad på hus.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbygge

utbyggde, -t, -d

utskjutande del av byggnad;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut bygge.

ud byggs, - ads.

dan e ek ud byggs.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbytt
a.

sl dbit

M. f. oo

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utböling
sb.

utböling m.

utsocknes person

N. Y. 87

Nr 3817 Valleberga Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Valleberga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utböling s.

utbölingar

utböling

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utböling

utböling

person som ej är från socknen,

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utböling

utböling (obest. pl.)
(K. f. 84)
personer från en främman-
de socken;
(Forman hörd blott en gång;)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utböling

utbúliga l. utbúliza (obest. pl.)

Ens. uppgift lat, ohägad person.

(): de orka inte göra nåd, orka inte arbeta).

M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utböling.
(forts.)

utböling m.

odåga, person utan reda

M. L. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utböling

forts.

~~u~~dbýlinga (obest. pl.)

(utsocknes person)

U. g. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utdöd

ú:dø:a (obest. pl.)

dø. ø: ~ vøl. ~ à:l

hõ:va.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute.

lidə

də və lidə pu

gədan.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute.

ilde

de va nor han
va ilde pu vägen.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùde

du va dær ùde (M. f. 58).

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mke

mde

s. 211

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùde l. ùde

de vòrh hær ùdh;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute.

ùdə . adv.

han va udə sejltə

nə hən shùdə.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

i da

ude - po - tåwten.

so - hade de - mèltor

bèjda ìda, så hade de

torkhus för malt byggda

etc

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute
adv.

ùde

ude, på, västor vàsterpå, vàsterut (om trakter väs-
ter om Ingelstads hd).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ude

Nå vinst e ieje, e vidst ude.

ondspe.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Ex:.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

nida

lägor nida, längre

ute.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùde

ùde - va - landskrònа
i trakten av Landskrona.

M. y. 59.

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùde

sant hàns nat ~ alt ont

~ .

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

ute
adv.

ȕda

ȕda i márken ute på
åkern. / där e én (släktmed-
lem), som e ldjor ȕda.
ȳn (änn längre ute i slät-
ten). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

ute
adv.

dær ùde e ja
bétjen. N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùte
adv.

ùte vb. grùva, ute vid
diken;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utc
adv.

nida

--- långor nida, där tåken
tar slut. M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute
adv.

ut de

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Ingby

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

där hålda - de | ute fortf.
me - stora båda - ide
där ute höllo de med stora
båtar.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùde

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùda

lágor ùda, långre ute.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*utefra

ùdefrå

utifrån

de e kömna ~ ;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uteifrån

ùdeifrå

spec. = västeifrån.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utepiga s.

udepian

'utepigan'

(för utesyssla)

4346 : 4

Nr 6414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utepiga 5.

ung piga, -an

för: tjänsteflicka som utför sysslor utomhus

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1971

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utet.

tidred adv.

ut.

vi fryta unta gou

tidred sin de va hvél.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utet;

lidad adv.

ut;

du fôr lidad

o pöja dom;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uteta

sb.

utéder (obest. pl.)

råtor och mōss, ohyra

utéder (formen hörd en gång)

här e. so. min utéder.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utevan

ädevän adj.

van att röra sig bland
människor

ja, va, lida (följa)

ädevän. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utevid

adv.

ùdavéa

vid utsidan av något

N. y. 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfallen

udfåled l. útdfåled (ÖB)
l. udfåled
lågt (om vattenståndet)

här l. útdfåled van
det är lågt vattenstånd
(i havet). vi ha mid
udfåled van
rdåi

Hugo Areskoug 1939. Kåseberga, Ingelstads härad 3817

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfallen

idfalen

fjøn l ~ idå

vattenstånd: havet är

lågt (hört av 25-åring yng-

ling)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfartsväg

ûtfartsväg, ≈ — -ar

(en gårds utfartsväg till

stora landsvägen).

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfattig

utfatti

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uffattig

a.

üdfäte

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfattig

midfåt

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utflugen

Lédflön. M.-a

i bet. flyttad hemifrån

Sönorna e Lédflöna

7732. Ovanby.

Ingelstad

1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utflukt
sb.

nedflökt
utfärd, utflykt
en nedflökt till
skåpen

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borby

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utfluten
adj.

vidflygdan

som flutit över sina bräddar (om en källa).

n. f. 94.

för vattendan - vidflygdan.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utflykt

ˌudfløkt, --´en

(utflykt: det grøna ek.)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut flyga.

vid flykt, - kan s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utflyttet.

utflyttet, - hon d.

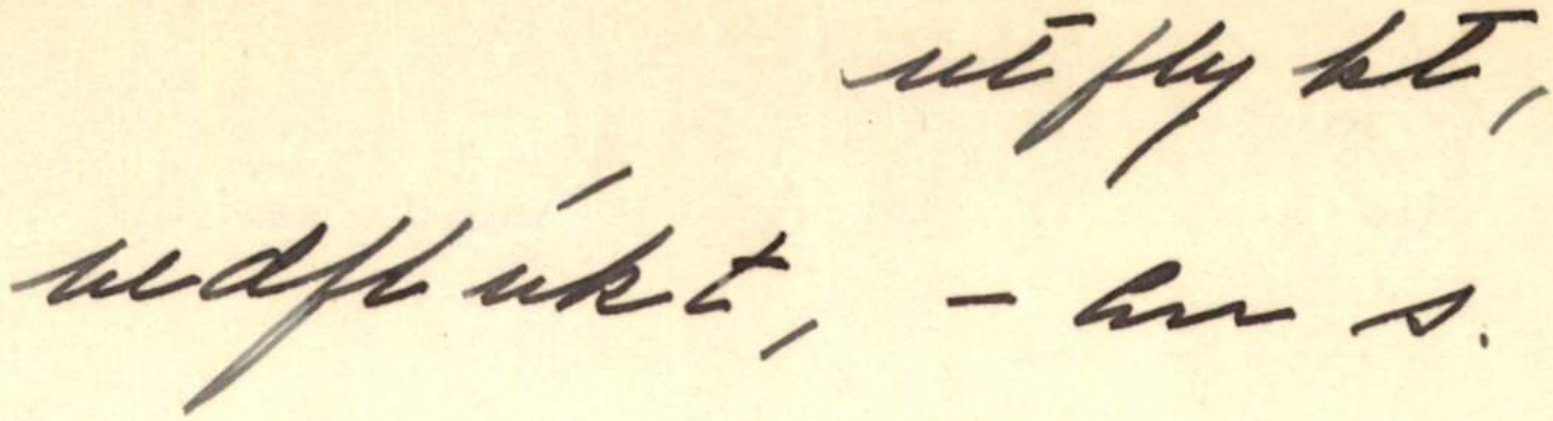
de ha hon

utflyttet.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*utfyllad
Adj.

ûtfûlad, n. =
utfyllad (t. ex. om en
sänka i marken).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utför

ridfor

prep.

rät ridfor smistorps
mula. Rakt utför Smed-
storps vattenkvarn (strax
österom, rakt österut
etc.). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut för
ade.

ä́dför

de gnza ä́dför (om
hästar som "gick ut för"
med frambenen.

M. Y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utför
adv.

ädför
ö
utåt

so. Kom e han e me e
prómen ädför på kom
den (metkroken) med den
krokta delen utåt

M. J. 77

Tödorp

Nr 4501, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utföre

adv.

útfore

i riktning utåt

de låva, dom útfore

de lade dem (ostrarna) i

riktning utåt (d: från stranden).

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utför ett
adv.

ufortt

ofta. ständigt

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Ex.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liforet och. allgant. x ut för ch.

fr. alforét-ens.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× at för ellers

vèforétans adv. autpənt.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utgalen

utgahlen

(ah = å) 1-s

utexaminerad, om klockare.

för han kan skrifva som en ut-

gahlen kläckare ---

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgift

redgiftor, - 1 - na sb.
pl.

n-s. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utglömd
adj.

glömt n. sg.

utglömt

n. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utgravd

útdgrávad

utgrävd

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgropad

adj.

ûdgrûvad n. sg.

utdikad

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgropad
adj.

ädgrävad, pl. -ade

utdikad

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgången

adj.

útgåna (obest. pl.)

koma ur bruk

de e mér útgåna

(om en hästras)

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ut gått
vb.

ˈutgått pret. part. n. sg.
ˈsom gått utˈ

ˈlidavånad (ledgångsvatts-
kan) e. ˈutgått.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgått

ûdgâd pret. part. n.

I vän. har ûdgâd ha gått dräktighetstiden till slut.

hvem har ûdgâd o. ska fâla[x1]. Hon har gått dräktighetstiden ut och skall föda (om ett ¼ år u. x föla etc).

N. J. 79
Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgöra, 2.

udjóra

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlus s.

Udhus, -et, pl =, -en. S.

'uthus, övriga längor på gården utom bostugulängan'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Franös. Tuz.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthus

uthus; pl. =, -en

sb.

gårdslänga, ekonomi-

byggned.

n. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlus s.

utlus

utlus

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthus

redhús; pl. =, -'en

46.

n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthus

uthús, pl. =, -en

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlänga

utlänga f. sb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlus-länga s.

2 utlus-läŋ-a, -a, -läŋ-or, -na. s.

'utlus-länga'

Mån väl - läŋa som oxes!

J-s.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Franzén. Tug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthuslänga

ùdhusläŋa f.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uthyrd

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utjämnad

ú:dj:ämnad (prek. part.)
M.f.58
(om torvdy som breds ut
på marken för att indelas i
stycken)

Nr 4337 Trans. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utjäst
adj.

ʉ́djɛ́st
som jäst färdigt (om
bryggd).

so va da ʉ́djɛ́st för
nɔ́ten (under natens lopp).
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utkik

udtjyk

sb.

de hada udtjyk

tórnad.

n. f. 94.

Nr 5008 Snerstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utklädd
adj.

ú́dkläd, pl. ~ ~ a

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utknäppt
adj:

utknäpt, ± ± a

om hästsele (när man
gör den vidare).

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utkörd

adj:

údfʒ́ärd; pl. ´ ´a

slutkörd, utsliten (om

hästar, som börja bli

orkeslösa). údfʒ́ärda

n. f. 94 / hästa.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlegad

adj.

üdligad pret. part. n. sg.

I uttr.: ha üdligad ha legat ruvningstiden till slut, ha ruvat färdigt (om fjäderfä).

R. f. 94. Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlevad

midlévad

(gammal)

K. 6. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lidjäist ublyet. × utljust

hgsm trila mer i sóndes = drtlyet

Lieta gsn för henne i Sondrps

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utlukat

vb.

ú'lógad

(Egentl. pret. part. n. sg.).

Jmfr.: ha ú'lógad ha
får dj'luket, vara får dj'g
med bortrensandet av o-
gräs. R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlåning sg.

udlẽniza pl.

åla udlẽniza

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlärd
a.

idlärd

han e idlärd
målare han är utlärd
mjölnare (d: fullt utbildad)

M. J. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlärd

midlärd

han. e. midlärd målare
(mjölnare).

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmark

s.

utmärk

utägor, icke odlade

marker

M. f. oo

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmark

utmärk

utmärken (best. sg.)

de längst borta från gården
belägna ägorna, skilda från
de övriga.

på fruktåtas utmärk
på gården n:r 38:s utmark;
han bröt på utmärken

Nr. 3817. Käsebergaingelstad
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmark

utmark

M. f. 84

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmark

nedmárk

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmark

~~u~~tmärken (best. sg.)

den längst från gården
liggande åkerjorden, ofta
av sämre beskaffenhet än
den övriga; mots.: tåvtajör
(*toftjörd).

Nr 3609 Borrby, Ingelstads h
Hugo Areskoug 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmark

udmárk, pl. -or

bòrbi hàde doras udmárkor dér

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmark

ödemark, -en, -or, -orna. S.

'utmark'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927. Transcr. Lg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùdmärk [1]
útmark
udmärk [1]
udmárkor [3]
udmárkorna [2]

(best. fl.)
de längst bort från en
gård belägna ägorna
(ofta oupplåtet) [1]

M. fl. 75. [2] M. fl. 63
M. fl. 75. [3] K. fl. 67.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Aronsson 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmarksväg

~~u~~d~~m~~ärka~~v~~äg

väg som leder till ut-
markerna;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmarksväg
sb.

utmarksväg m.

väg utåt de odlade mar-

kerna.

N. s. 87.

Nr 3817 Valleberga Ingelstads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmattad

utmåtad, —, -a

utmattad

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmed

prep.

útdma

útdma vágan, utmed

vägen.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmedan
prep.; adv.

utmén

utmed, längs

utmen gården, utmed gårdes-
gårdarna.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut märkt.

udmärt a.

de va udmärt.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ntmål

ûdmêtor

om väg, vars bredd blivit

fastställd

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

... såsom vägen

n. f. 77. / han va ûd-
mêtor tê ... såsom
vägen vars ntmål
tis Löderup. Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utom

ùdom

de gar lìabrà (lika bra)

~ (utan)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utom,

lidom adv.

de kunde göd

lidom ögn han

va må,

3275 Bollerup, Ingelstads h
Nils Bengtsson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*utpringlad

útpringlad (obest. n. sg.)
utsirat, utskuret i vack-
ra mönster (om tråkar mer
o. d.)

--útpringlad o. gránt,
utsirat och vackert.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utspringlad
adj.

vidprizlad
utsirad prydnad på,
ofta om träverke med
livsägerier o. d.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× nt prisglad pk. adj:

nidprisglad

nt sirad

K f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utspringlad

úd'prizlad, n. = adj.

utsirad, t. ex. om utskär-
ningar i trävirke.

den va úd'prizlad.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utspringlad

ledsprizlad

utsirad (t. ex. om träsirke l.
" (åderarbete)
fylär kana. va. ~.

1) Skyggklapper
på selen.

m. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utrikes

aldrigs, adv., utrikes. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utrikes

udríkes

(k beror på regres- ɔ:n flytande)

fjɔ̃ba udríkes

M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utrikes

utríkes adv.

Repr. form (utom accenten) 1-5

de komor vel åte utríkes ifrå?

N. y. 94. jfr i Bara hd: udrijas.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utdrakenar me kon.

Kvenn = utdgoar

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utrunad

rödrödade pl.

(om ägg)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utnälla.

dräta, -a, -a pl.

dräta, dräl.

han han äri dräl

nid.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uträtta

nidréta M.7.68

di nidréta jə ènentuŋ

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsatt

sådsät

(bestånd, fört bestånd)

M. f. 29.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utskrädd
adj.

ŭdskr.ŕt n. sg.

utskuret, skuret ut ett kilformigt parti i tygstycke, som skall tyas till ett plagg. / där e. ŭdskrŕt e. ŝiorna (om ett visst slags kjortlar); se u. × upplotskärd.

K. J. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskuren

midskörna (obest. pl.)
(utskuren i trä).

M. f. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskälld

adj.

vedfäld

som får utskällning

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utslag

mdslág n.

(hndutslag)

Ä. mdslét.

M. f. o 4.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utslagen

ûdslåna (obest. pl.)
behäftad med hudutslag

de-bygga-ûdslåna på-
kröpen, de fingo utslag på
kroppen. M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Arrskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ädsläden

adj.

utsliten

(om människor l. verktyg)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsliten

ödsliden adj.

utarbetad (om människor).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

utsliten

sädesslädna pl. adj.

om dåligt växta,

till hälften misbildade

korn. N. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsliten

a.

vedsläden

utslapad (om människor)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsliten

adj.

fors.

ödsliden

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsliten

nidsliden

1946.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

M. f. 90 Hugo Areskoug 1942

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsläppt

nedsläpt, pl. -ä.

(t. ex. om höns, kreatur o.s.v.)

M. g. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×utsläkt
sb.

-udslät

hudutslag, blemmor

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utslätt s.

modslät

utslag, inflammation i
kvinnans yttkikt

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1971

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*utslått

udslåt

utslag, huduttslag;

han fick udslåt;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utslätt s.

udslät

utslag
(på huden)

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utslätt
86.

udslät n.

hudutslag.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* utslätt

midslätt

utslag, korisclor och finnar o. d.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x utslätt

ùdslät

utslag, eksem;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utslätte.

utdolkåf, - hon d.

utslag.

de sa ad an mänga
skulle fou utdolkåf-
ou blèsamåka.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ut slått.

udslått, - kn s.

ut slag.

de fega udslått,

nor de bega hèlebèsta.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ut slått,

udslått, - kn s.

ut slag,

få sågte på isärskn

för udslått,

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utslätt

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. 6. 63.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x "utslätt"
sb.

medslätt n.; hud-
utslag; finnar och kvissor;

M. S. 76

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 udslæt n. + utslått

eller 2 udslet

utslag

(hudåkomma)

M. Arcskoug 1926

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut slått.

udslåt, -bn s.

utslag.

f. 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*utslätt

ödslät

hudutslag, finnar, tussler

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-

Skillinge tals hd, Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*utslätt

medslät n.

hudutslag.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Ystby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utslått

uddslått, - hon s.

utslag.

fejjed va knifhed,

de va uddslått.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utslätt

utslätt n.

(Trol. också × utslätt)

utslag på kroppen.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utslätt

utslåt

hudutslag

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsockne

(K. J. 84) (M. J. 66)

utsócken

utsocknes, som ej hör till sock-

nen;

utsócken lyssare, tiggare

som ej höra hemma i socknen;

de som voro, utsócken - - -

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ubooven.

üdsäwen a.

ubövd.

én üdsäwen

e lìa so brå

sam gü hal-

sämmada.

Nr 3915 - Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 × utspel

lill-spegl, m., -n, pl. -ar, -and

(upptågsmakare. (folketym. för

ulspegel).

det e en rätt lill-spegl. —

det e lill-spegls horonge (sägs om

den som gör alla möjliga kyss.)

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utstakad

ridstågad n. sg. adj.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utstofferad

tidstafférad

M. 7. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utställning

s.

udstɛ́lney -en -or -orna

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utsugad
Lg.

zédszéad (n. sg.)
utsuget (om jord o. d.)
so va de zédszéad o
fulad ma grésród.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Åreskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsvulten

ädsvölten; pl. = adj.
= na

N. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsvulten

adj:

ödsvåltan

en ödsvåltan häst.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsvulten

nidsvölten
(uthungrad, mycket hungrig).

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsåld

adj.

édsölt n.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsändning

sändningen (bf. tg.) sb.

radioutsändningen

(Repro- ord med angivning efter målets tjänst- o. accent-system).

K. F. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttagen

lidtån

upodlad (t. ex. om mosse)

den va lidtån

för min tid.

M. G. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttal

u.d.tál n. l. kanske uttál

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utter

ödor ; pl. ödra

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulken.

dödor, -ens.

dödna, -na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utter, s.

Ödor

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitten.

Sidon, - hun s.

Sidna, - na.

Sidonen kan gøra

i Sitten.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbon.

-ödon, -hus s.

-ödna, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mïēn;

ōdon, - am s.

ōdna, - na;

ōdna é lēja jūn,
nor folk mēs ma
d.am;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utter

ódor m.

M. F. 60.

Nr 4501 Löderup, Irgelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulten.

-ö́dor, -ln s.

-ö́dra, -na.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulltan;

tödor, -hm s.

tödna, -na;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ullen.

ödon, - lin s.

ödna, - na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utten

Ǻdor, – en s.

Ǻda, – na;

utter,

han gǻdde pu me

sam en Ǻdor;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Rongtgen 1883.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttjänt

sédtjènt pret. part. s.

Jmfr.: ha sédtjènt ha full-
gjort sin tjänstgöring, som
befal (då° använd berättas).
Om stambefal.

N. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utgänt

ú:dfg:ènt prot. part. n.

som har tjänat ut, som
har slut på sin tjänste-
tid

I uttr.: ha ú:dfg:ènt

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* uttorrd
adj.

uttorrd

uttorkad (t. ex. om jord).

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X ultnabbak.

lidtnåbad. a.

utanbak.

hyfm va so

lidtnåbad sam

hu gamal häst.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utdrucket

utdrygdad (pret. part. n.)
M.f. 88

hört i uttr. de l ~, det
börjar ta slut (om t. ex.
en förråd), det är på upphäll-
ningen;

jfr tryta (trýda).

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Aronsson 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlyck.

uddtryffg. - 2d s.

de e inte dé uddtryffad.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utstryck

utstrýkts n.

nod ànad utstrýkts

m. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utträskad pk. obj.

nöttäljd

slutträskad

1795

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttröskad

adj.

ädt&fad

Egentl. pret: part: av:
i stv.: ha ädt&fäd
ha fördigtröskat.

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttröskat

nidtöjed (obest. n. sg.)

färdigtröskat.

de- gälda o- fa-

nidtöjed ti- gäl.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Arenkong 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttröskat

vb.

ú'dtörsad n. sg.

slutröskat, färdigtröskat

(pret. part. n. sg.)

Jfr. r.: ha ú'dtörsad ha slutröskat

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttröskat

medtörfad

i uttr. ~ ha, ha färdig-
~
tröskat;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 × uttröskен
ʻlʻdlʻarʃen, m. och f., n. -lʻarʃed,
pl. -lʻarʃna, ʻuttröskad, slut-
tröskad.

1 1
han ʻruʷven ʻlʻdlʻarʃen le ʻarʃ?2
1
ha du snʻarʃ ʻlʻdlʻarʃed?2
2 1
hela grʻen ʻlʻdlʻarʃen.

№ 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uttröttad

adj.

ûdtrêtad, pl. -e

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uttröttnad

adj.

ûdtrêtnad

uttröttad

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut tyda
vb.

ud týda

Rspm - ord med dialekt-
anpassning.
de kona ud týda bíbelen
på mòna vís.
n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut vilad.

ud vill a.

ja e ud vill

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut vilad.

lådvilt a.

Lm vb sent lådvilt.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utvilt

adj.

ûdvîlt; pl. ~ a

utvilad

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utvändigt

adv.

mdvéndet

han hade målad bÿdestúan

mdvéndet a bÿdestúan ÿvéndet.

(om målaren F. Lindberg)

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utvärtes

udvärtes adv.

Rspro-ord med Sål.-anpassning.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utvärtes

adj.

~~u~~d v~~ä~~rtes

(om medikament o. d.),

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt

úded

= fæn dra nom låjor

úded;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt

úded

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* uläta

ulédor (obest. pl.)
ohyra, råttor och möss
ja l so bekömen me
jag är så plågad av ohyra;

Ir 3817 Käseberga, Ingelstads
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× -äta
~~uteda.~~

utéda, -an s.

-or, -na.

mus, nålla.

dan e so fo-
fáklak ma
ulador

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utéda. -äta

utéda, -an s.
-or, -na.
nålla.

dar e fält me
utédon i de húsed.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ utåta

utéda, -an s.

- or, - na.

nålla.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utvärt

úd výst

2 ~ septémbor månad
skola ~ de ~ va ~ úd výst,
a ~ de ~ bø ~ kált ~ yèn .
(om tåd, ullen).

Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Nr 4446.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt

tidevad

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utător

utédor, -na s.

rådor o. mōss;

de é utédorna, sam

knúpor o bídor;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utnälla;

vrä'ta, — or,

vrä'ta, vrä't;

han har à'ri vrä't

nä'd;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakshnéra, -nérar, -néra, vaccinera
-néra, part. vakshnérad el. vakshnérd, imperat. vakshnéra, vaccinera.

dé ha kéle fad löskn vakshnérd för kn kü.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaclet, a.

vǻlor, m. o. f., vàlera, -st
vǻleort, n.
vàlera, pl.

den vàlera tȯ́sen.

Rep- lån;
jfr gran.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vacker

vákort (obest. n. sg.)

("finare" ord)

-- gult, som va. so-
ttor vákort, gult som
var så guda vackert.

M. J. Co.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

" Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad interr. pron.

ha

há vɛl_dɛ̀ː hɑ̀ː ?

M f 35

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad inter. pron.

ha l. ha

M f 75

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad pm.

ha l. ha

hå står där?

M f 75

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vad

va n.; pl. = sb.

vadställe

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
sb.

va n.

vadställe

M. f. 87

Nr 3817 Valieberga Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Valleberga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

ø r. i pl. øer s.

not, vad

två armar av nät, c:a 45 famnar långa, vid båda ändarna av en kass. (vid fiske)

(en nø > en ø ?)

(vad > ø ?)

M Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

ha

vad
pron.

yngre: va

bygg - dú sú - pa ha -
présten sá? Blev du
klok på vad prästen sade
(d: i sin predikan).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) vad

ja hør ˀnte, hat de, pron.
sˀa (vad de säga; med överg.
d > t i eu *had fsf. följande
d). / ha ét de kˀalas ? Vad
är det de kallas ? N. f. 85. /
ja vet ˀnte, hat de
hˀaded tˀé (vad de använde
det till). N. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) háfor vad för — vad pron.

háfor hús som hélst. K. f. 85.

... sá åd dí é, hat du é.
... så att det är, vad det är
(dos. av föga värde). K. f. 85.
jau vet hát" trè (vad för
slags trä) de vá. K. f. 85.
1) med övers. d>t ff. t. (& × hål (trä).

Nr 10329 Önslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vad

86.

Vål (genus)

havs.skum

Formen hörd endast en gång;
kanske oftåker;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.ˣ vad
sb.

va (trol. n.)

fradga, skum (på våtoka, sär-
skilt i havet)

M. f. 60.

när. de. rørde. óp. ed,
byk. dør. vá.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Aronsson 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val
pm.

han vl sé, va som
passerar här (val som
sänder här). M. f. 94.
had nåta gor dän?
M. f. 94

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

vad

ja - ved - ìte ha -
gàmla - di - sà, hat - di -
gàmla --- Jag vet inte, vad
gamla (personer) sade, vad
de gamla --- (meningen ofull-
bordad). - n. f. 94 / de - mate -
lasa - äfv ha luded - de - hade
på (det lilla de hade på vägarna).

1) = nybörjade för omk. - f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

vad

prom.

järbrüged, had ~ lidad ~
dær ~ é ... jordbrukat det
lille som finns ...

N. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. val
vb.

va n.

vadställe

ad. vå; at. vå.

n. f 94 / där 11 ha. skolad.

va. at. vå.

1) : vid gården Rogsved,

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vad
s.

va n.

skum, fradga (bl. a. ja 6
mjölk) 1)

---rälet va elor
skóm / skom elor vá

Borrby 1) otäckt

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Aronsson 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

va (tryckts.) pron.

dé vrta ~ sàtan, va-
de ~ kómor ~ vjénom.
Det vete satan, vad
det vållas av.

n. f. 73

Fomel, Hugo.

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad;

ha inter. pr.

ha vél dén?

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

pron.

had (betonat); obet had

ha

vitte (vet du) had kárna (Karna) sa?

had lèdar du ha? vad

letar du efter?

ha (M.f. 58), endast använt, då

man ej uppfattat en fråga och nu

för må den frågande åv upprepa

denna; (mjl. hla → hv); ha sedor-ja

o. hejdor - för vad sitter jag och tigger för?

M.f. 68

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Transs, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945 6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

prov.

ha. vät ska. kàlas? forts.

vad var det, det kallades för?

(M. f. 61)

(Se om betyd. n. kalla)

ha. lideð ja. hàda, det lilla

jag hade (M. f. 68).

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Q

fiskredskap

vad
s.

Onslunda

fr. Lövsjölk f Ingemar

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

p. 145.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kåtur vad du. vad:

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad pm.

ha

... ha går du här eta?"

Sv. L. III : 3 : 17.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad som.

hat

"... hat dud e?"

808 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 2 3 vad

Ø, m. Øwln, pl. Øwor Øworna,

kyssja dä pånya lax i.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hadd

Hadd Sien i

Vad Säger ni

Simrishamns trakten

vad
pron.

105.

Medd. av L.J. 1938.

Ing. & Jön. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha eller had eller hat vad

vad

ta hat or e (vad där är)
ja förstår inte hat e e

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

pron-

hadd

p. 205

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad 1

pron.

ha, hat"

ha e di för en?

monas hat du vå för en präst

dén tiden?

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

1) Ff följ. ord med begynnande

d, t.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
s.
se ×od

1914.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

ha

hógan han kan –
spóra, ha de é.
ha e der pú de?
Vad är det med dig?
(vad går åt dig?)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha - begrepp vad prn.
dú de mä dín fors.
nèsa? (med din näsa).

Skämt o. l. föraktligt.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

ha pron.

ha va da ma dén polisen?

Vad var det med den polisen?

M. J. 94

háfor kòrsor kan hán tå?

– Vad för (ut bildnings) kurser kan han taja? M. J. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Smedstorp

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) ha

2. vad
prov.

y. va

ha kan dɛ̃ blø sɛ̃n? /
n. f. 94. / sɛ̃n fa dɛ̃ ʒø̃ba
hɑ̃t, dɛ vɛ̃l, for-
ɛd.

x) 'dɛ'

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

2. val

ha vele han jora pron.

vá- dóm? (äppena som

han inte kunde få avsätt-

ning för). N. f. 94. |... elor

hát- di kona há ... eller

val de (nu) kunde ha. N. f. 94. |

ha skola de gort áw- en?

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

2. vad

skola dé tå, hate prom.

vìla --- skulle de (läkarna)

ta betalt vad de vilja ---

(så mycket de vill).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/

Å. hå̃d

vad
prn.

hå̃d hida bäyntas fåår?

N. f. 94.

Nr 5008 Snerstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

de, åh, hat, dar, vå,
de togo, vad där fanns
M. 6. 79.
dåkdrana sia åku, hat
då, é (= som fattas den sjuke)
M. 6. 76.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pen.

ha

ha vä de nä ijen?

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

mon.

haad

haa

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
prom.

hat, yngre vat (/h/ ord som
böjas med -d/

7702. Medelby i Örsby, Ingelstads hd.
1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

ha

interr. pron.

ha e'd du sjor?

ha kan di' vara?

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

had (svagtr.) prn. forts.

Kan du gåda, had han sa? Kan du gissa, vad han sade?

M. f. 84.

1943.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

ha - vå - ad gå - forts.
skola - så? Vad var det
jag skulle säga?
(vanlig fras)

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/

vad
gjorde.

han lunta - stå
o skola - sé, ha dör -
pastéra. Han lufsade i väg
och skulle se efter, vad
som tilldrog sig där. N. f. 24.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad pm.

had

"men had e det da?--"

sos le.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad.

ha ju.

ha e lé:d.

ja ve luta hat/d/i

vèlle.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
prov.

de fik tå[1] hat der
vå. De måste tyga ved
där fains (är tiga)

[1]) Övers. d:o

K. J. 71

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tostarp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad.

hå pr.

ha gour dee dæ
o mubbins for.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

ha [1]
had [2]

ha hörsen vå- de han-
häde? Vad tusan var det
han hette? (m.f. oo).

[1] M.fl. oo., M.f. 58. [2] M.f. 58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

pron.

va

(nyare form)

vá i - högen! Vad

tusan! (förstärkande)

M. / 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Projektor

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
mon.

ha ska en me hen?

s. 10

Nr 22804 Onslunda Ingelstads hd

Holger Bjernstad 1974 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha

vad
paxx.

ha ~ luxor ~ du ~ dör o~
örlar ~ åtor? Vad
springer du där och ir-
rar omkring för?

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad pron.

had

"vista had sàna..."

Sv. L. III : 3 : 11

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad som.

ha

"... men ha jåra-d ?..."

808 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad s.

var

vad

hala var am

№ 312.

INGELSTAD

Ö. Koby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
prom.

de tòga, hat de koma
óor, de toga vat de
komo ôer.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Holm Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha

vad

pron.

ha kàla, de dén, de-
pìsa, ma? vad kallade
de den, som de pitsade
med? M. f. 65.

ha ska m ha dén tc?
vad skall ni ha den tiì?
M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håfor, non

— som helst,

vad

pron.

forts.

vad för någon som helst. M. G. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vad
86.

Jfr laxvad laxnot

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vad

prm.

den sjöns, ja, hatt den é

det tyns jän vad det är

M. g. 77

// Med över. d > t

Söderup // fof. ord börjande med d

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vad

prm.

ja, vad jo'te, ha, rås,
de, vå jag vet inte
vad för slags ras det var

M. f. 77

Löderup

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vad

--- hád en - orla - hå
prov.

--- vad man (an) ville ha

n. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad.

hå pr.

hå ed for lu
skumägare?

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha

vad

pron.

dí vi - ja ˀnte, ha. dí skola. våra, det vet jag inte, vad det skulle våra.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

ha

pron.
forts.

há e dí for-skrí?
Vad är det för skrik?

M. f. 75

ha nåvon (vilket namn) ha-dán?
M. f. 04

ha-lé e vínan? vilken riktning

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad,

hå pr.

ha e dé?

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad,

ha pr.

ha é dé?

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vad
mon:

hadd

hadd hönen i af för nytt?

sa Nils Månsson. (ordstäv)

s. 15,
s. 85.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad II
prom.

Hadd ska ja ! Hadd willen
Ni, Far !

s. 67.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad, s.

Se vad, s.!

3915.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

pron.

hadd

Hadd ger I tösen 1

vänl. i hemgift.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
mor.

ha el. had

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

had (tryckst.)

had (tryckov.)

ha (")

vad

prom.
hɑ (nyttjas då man ej uppfattat vad den som man talar med sagt)

had ~ hɛ́dor ~ han? Vad heter han?

ha ~ sɑ̃ ~ han ~ hum ~ hɛ́da?

ha ~ de ~ vɑ́ ~ for ~ nɑd ~ fɨt, de ~ vɨ́ ~ jɑ̃ ~ nte. ha ~ sɑ̃h ~ de?

hád ~ sɑ̃h ~ dɛ́? Vad sade de?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.
forts.

ha lyn hade
sona? Hur stor
lön hade sådana?
ha skola de göra?
há for nod? Vad får något
had ed han hédor?

"Liksom med ringaktande biton:
det var ju bara en bagatell"
(gälde tidningarna)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad.

mon.

ha pu.

ha stun du dåu

o pùdan åta.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vada
vb.

vå/a, =

Pres. sg. -ar

fradga, bildas fradga l. skum.

de. vår fra. vårad.

M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vada
vb.

va

de - vá - md ma - kn
hòma 2 - gøn, de vada
ut med kn tyssja i
havet.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

M. f. 60. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vada, V.

Va

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vada

va ; vàa ; —

pres. sg. var;

han vár udna, han vadri
nt henne (= ålhåmman) d. v. s
vadar nt i vattnet, bäandt hån-
man.

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
Skillinge Sdrds hd. Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vada.

va, var, va pl.

vädde, vat.

han vädde te läns.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vada.

vā, vān, vā pl.

vādā, vāk.

de vādā i vānad.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadfågel

pl. vaftila

vadarfåglar.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadför

håfor

Instr. som håfor nod,

vad för något.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad för

háfor

I förb. med helst.

en - kó kan - sùma,
dí kan - nestan - háfor -
jur som - hélst.

M. g. 84.
1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vadför

håfor ; ǟr. hafȫr

håfor skola pägen fara
ostå ja dän len (ja° det
visst)? ja hafȫr!!! (nyttför mot
innebörden, att man vrejet reserverar
sig i svaret)

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
stads hd. Hugo Arekog 1933-35
Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vadför

håför

varför

håför kan - dær -

nte bl - präst - av -

en? Varför kan det inte

bli präst av konom?

Härup. Ingelstads hd

Nr 4446.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad för

háfor

háfor skræp som

hélst

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

M. f. sk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadfor²

háfor

varför, av. i sammanställningen háfor-nöd vadför något, vad.

háfor-nöd

K. f 71

Tosterup

så, du? Vad sade du?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadför

håfor

håfor nod? Vad för nå-
got.

dv. varför.

håfor nod Gt somhälst

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadför

håfor

i förb. med en (en, en)

pron.

håfor en präst hær vå,

de vr ja ö:te;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vadför

háfor

varför

M. G. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad för en pron.

háforén, s. n. háforét

de kona ja durka óp (dyrka upp priset på) háforén bil som helst. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad för en

håfören ; neutr. håfóret

e hum lós, so kalósar
(tuktar) hum håfóret
just som hélst (om en
uppretad kycklinghöna)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal.

vål mål, -lw s.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1841.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal

vålmal; vålmad (SB)

værtsen va smålark
en vålmal;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal.

vàl mál

de vovde vàlmál

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal.

vål mål, - lm s.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal

vàlmal K. f. 84;
(böjda former ej be-
lagda)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal.

vàlmàl, - lm s.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal

vàlmal

M. f. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal

vålmal (gen. ej belagt).

vslet fr. vålmal.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal 5.

vål mål

Nr. 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 81

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal

vål̲mal̲ l. vål̲mal̲, n., -ed,
utan pl., vadmal. Sj.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmal

vàlmal, -en

bornhólmarna ha sin vàlmal

ùde: säges när det mulnar i söder.

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd

Birgitta Kraft 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsbyxor

vålmalsböjsor l. vålmals-
böjsor, -na, f., pluralt,
vadmalsbyxor. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsbyxor

2 vålmalsbàjsor

vadmalsbyxor

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalskjol s.

2 vålmalsstjöla -a

vadmalskjol

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsklocka

vålmadsklökor (obest. pl)

en slags vadmalskjol;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsklädder

vålmalsklé pl. tant.

kåra hade. ja. ~

for.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsräcka

vålmalsrèffa l. vålmalsrèffa,
f. -, -n, pl. -ffor, -na, vad-
malsväf. Sj.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsked

vålmalsfé l. vålmalsfé,
s., -n, pl. -r, -na, vadmals-
sked, för vadmalsväfnad
afsedd väfsked. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalströja

vàlmalströja f.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadmalsvarp

vålmalsvärp l. vålmälsvärp, m. 1- kn, utan pl., räänning till vadmal. J.

spinza vålmälsvärp.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vadmedan
ads.

hámen

varför

hámen hózen e

sá, vád? Varför är

hunden så° vät? m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vadmedan

hámen

varför

hámen skola hán ---

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vad meldan

adv.

hamén
varför
Denna betoning efter

ja, interj., för att
uttrycka den talandes
förvåning el. indignation.

ja, hamén, ja!

ja, varför, ja!

K. f. 88.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vaxdimen adv.

hämen

varför

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Mf 25

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vadmen

hámen ; hamén (se et.)
varför.

hámen du gor sa (varför gör du så?); já hamén! di va en fråga!! (ironiskt);

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[1] hånlin, frågeord, [x] vad-men, hvarför,

[1] hånlin ja [2] inte ska ja gå ma?

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 vadstövel

Vaðstöwl, m., -lin, pl. -a, -ana,
eg. vadstöfvel; stöfvel, som
begagnas, då man står i
vatten, under det man arbetar.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mygga s.

mygga, -an; -or, -na

MF 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagga
ob.

vàga f.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vagga

vàgga, ~an, ~or, ~orna

sb.

f.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vagga

vàgga, = , ±ad vb.

(barn som ligger i vagga).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagga

vàga

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagga
sb.

vägga, -an, -or f.

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaggband

sb.

vàgebåned (bf. sg.)

över en vagga spänt band, som hindrade att barnet vid vaggning föll ur vaggan och i vilket det kunde gripa tag med händerna

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägebån, n. -ed, pl. lika, -en, vaggband

vaggband, band hvarmed vaggan sättes i rörelse.

Ja
När de bli gifta, så komma de
inte längre än vägebånad rätt,
då de blifva gifta, så komma de
icke längre, än vaggbandet räcker.

№ 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaggband

vàgebån -ad

band, som med ena änden är fäst i vaggan, varmed man vaggar.

Nr 4408 Forrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaggdyna

sb.

vàgadýnor pl.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vagg-gängel

vågejæjal -an. pl.

vågejæjla -ana,

med under vagga.

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaggvisa

2
vågkvisa, f., -n, pl. -bor, -na, vaggvisa. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vaggängel
s. b.

vàgegdézla pl.

vaggmedar

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaggång sb.

vågegång pl.

vaggmeder

jfr simpel gäng

M. S. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

magn s.

magn, -en; -a, -na

K f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn s.

vån 2 -a

vagn

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vogn

M. f. 1888.
1948.

Innedetorp (Tjustorp).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn
sb.

vɔgn, -en; -a,
-ana m.

so släp-, dr. o slæda

vɔ̀gnana (s: om man red)

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

) vagn
du dröa - åta tåma sb.
vöjnen (inte ens en tom
vagn). n. f. 94.
Åv. vöjn n. f. 94 (enstaka
gånger). för en tóm
vöjn. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vɔyn, -´ɛn, -`a, -`ana

ɛvenbɔ́dz hɛ̀da de
h -`a o sont dɛ̀r;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vogn, -en, -a m.

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn, s.

vöjn

s. 212

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M.Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vogn, -en, -a, -ana;

Vr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn.

vɔ̀jn, -'ɛn s.

-'a, - na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vägna (pl.)

dåliga vägna

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn.

vagn, -ar s.

-n, -na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn, s.

vagn

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn.

vägen, -ar, -arna.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn.

vɔ̀jn, -ˊln s.

-ˋa, - na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vogn, -en, -a, -ana. s. 2 vagn s.

'vogn'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transö. Lug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn;

vojn, -ln s.

-

-`a, -na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn;

vojn, -'en s.

-'a, -na;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vǫgn, -'lun, -'a, -'ana m.

l. vǫgn

sér-ja de-dizla i vǫ́gnen,

kruvor-ja-óp i-et-tré

(K.S. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vɔgn, -´en, -`a, -ana;
m.

han spela bort ɔgz o. vɔ́gn,
han spelade bort hästar och vagn.
M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn
forts.

vägna pl.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn.

vojn, -ar, -ens.

-a, -na.

sl. vojn f.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vogn ; -en ; -a

i det äldsta uttalet äv. vogn-ek.

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35
Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn.

vöjn, -ln s.

-a, -na.

han hopa öe sin

vöjn.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vägnen (lant. förg.)

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn.

vɔ̀jn, -ɔn s.

-a, -na.

de. hade grèjor

i vɔ̀jnɔn.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vɔgn, pl ~a

hum. slɔ̃. åkn vɔ̀gna

stå (om ett sto).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn,

vägen, -ar, -arna,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn,

vojn (85, 78,) -ar s.

el. vojn (45, 30)

-a, -na,

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn s.

vagnen

'vagnen'

3347:2

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vogn, -an, -a, -ana
m.

de smörda nya vögna
so. tåt.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vagn-djävul

vöjnajävel, -en

sagt om dålig el. misshaglig vagn.

1953. Nr 6050. Sjutstorp, Ingelstads h:d

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakare

vagnmågare m.

n. f. 94

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Arcskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakare

vagnmágare m. sb.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakare

vöjnmägare, m.

hägen vöjnmägare.

Borrby Ingelstads hd

I. Ingers 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakare.

vöjinnmästare, -hr s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsföre

1
vǫgnsfǫre, n., -d, utan pl.,
vagnsföre, för hjuldons begag-
nande lämpligt väglag. J.

did e 2ǟntans 1vǫgns- ǟla slǟfǫre.

Ingelstads & Järrestads hd.
Per Larsson 1897-98.
№ 305.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnshäck

vágnshétsa (obest. pl.)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnskant

vǫ́gnskànt, -ar, -en

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnslast

vógnslàst; pl. = ⁄ or ⁄ vb.

tågvagnslast

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnslast

vógnslåst

M. f. 04

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnslast.

vöjnsläst, - ln s.

-n, - na.

dan va maŋa

vöjnsläston.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnslykta

vógnsluktor pl. -r.

Senare leden resp. med
dialektanpassning.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsport

vágnspórt

vagnskjul, vagnslider

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsport

vojnsspört, -'- en

skjul, viss avdelning i en länga
för förvaring av vagnar

fjär hunsen ud av

-'-'- en.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsskjul

vògnskùl (genus ?)

(vagnslider)

Nr 3817 K seberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsskjul

s.

vógnsskjul n.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vagnsskul
sb.

vágnskúl

vagnstider (vid större gårdar, bl. a. herrgårdar).

M. F. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsstång

1
vånstång, m., -en, pl.
-stångor, -na, vagnsstång. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsstång

vógnstóg

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsstång

vágnstöz, -- en
(tistelstång);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vagnsäte

vognsä̲t̲t̲, -'ed

vagnssäte

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsäte

vǫ́rsíde n. Ø.F.84;
M.F.66;

Nr 4337 Transs, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vógnsfȍre, -d. s.

vagnsförd s.

"vognsføre d.v.s. motsat
sen tin sledføre, da "kun
smått bort.

nu e da vognsføre igén.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transcr. Lng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

magnskorg s.

magnskol

M f 25

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnskorg s.

vognskär, -en, -a, -arna. s.

'vognskorg'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Franc. Lng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnsport s.

vóˌgnspȯˌrt

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagusport s.

vǫ̀gusp̀ort, -en, -a, -ena. S.

'vogusport'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnssting s.

vägnssting

tistelsting

M f 95

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vak

vag m vak

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vaka
vb.

vàga, =

håda vaka över ngn (t. ex. en sjuk)

de. vàga. gvor. dom

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *vaka

vb.

vägga, =

Pres. sg. -ar

ligga och gunga på vågorna (utan att kantra eller vattenfyllas); om båt.

som vägga han på sjöarna, om det var höga sjöa, som

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Aresl-oug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka, v.

vägga

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka.

vägga, -ar, -a pl.
-a, -ad.

nor de vägga å vor
gilla.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vaka

vågga, =, ÷ ad;

om anordningar som markera
var fiskredskap utlagts: synas ovan-
för vattenytan

de (märket) står o vågar
öpa; de ska våga
awanpa vånad.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka

vàga, =

(hålla vaka över nyt o. d.)

de mota vàga över

dom (d: ston, som stoho i

begrepp att föla)

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka

vägga, = , -ad ,

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka

vàgga, =, ÷ad

de skola ~ övor i en
(honom) den första nåtten.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka.

väga, -an, -a pl.
-a, -ad.

ja mute väga.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka

v.

vàga, =

(hålla vaka, vaka t. ex.
över en sjuk)

de. mota. vàga. sov.

dom

Nr 2725 Ö Hoby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaken

vågen, pl. -na

de hade brý för o-
få dom vågna.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaken

vàg/an ; pl. ± na adj.

sín e tíden so lój o

lga vàgan . M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaken

1

Å. 'andligt vaken';
han va vàgen.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaken

vågen

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vaken, a.

vågen

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenen, best. stenen, s.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpen

vàgpen ; pl. ~ na

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaken.

vägna.

vägnd n.

vägna pl.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads L

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Vakenhus

vaxhus, -hd s. a.

vapenhus, -hd. ɟ.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bakenhus
(vånghus.)

vagnhus, -ld s. ä.

vapenhus.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vakenhus

vaktstuhus, - hd s. ä.

vapenhus.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna d.

2
vagna

väcka

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagna vakna vakna

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

Upp. Stuenach f. Stäveslamo

f. 31.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vàgna, =

1. vàgna

1. vakna.

2. väcka

de vàgna gluten,

de väckte barnet. M. g. 75

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàgna

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna.

vägna ä. el.

vägna j., -ar,
-a, -ad.

bänad va dyt
nor hysn vägna.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna
vb.

vägna, =

N. f. 85

Nr 8026 Ingelstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1962

Ingelstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vàgna, =

ja ~ vàgna en ~ nét

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna.

vägna, -an, -a pl,
-a, -ad v.
vakna, väcka.
vägna sutt glupten.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vågnpa, = , -ad M.f.68
K.f.84

1. Ytr. vakna
2. Ytr. väcka

de sèla vàgna ósa
(K.f.84)

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vàgna, =

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna
v.

vågna, pret. =

kan en täntja si, di tå två
kånor bära för en lå i sängen,
å när en vågna om mårnan,
fetj en ènte så mjed som et
glas vån. (om logis på hotell)

1961. 7733. Ö. Ingelstad, Ingelstads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vàgnsa, = , -ˋad
(T.O., L.)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Borrby 1938

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

v.

vàgnsa, =

forts.

äv. 'väcka'

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vågna, vågnar, vågna, vaknar
vågnad, imperativ vågna,
participp vågnad,
väcka.

åka sadel kälke vägnar
den lilla, akta dig att väcka
den lille.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vàgna, = vb.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vågna, vågnar, vågna, vågnad.
part. vågnad, imp. vågna,
vakna.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. I.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vàgn/a, =

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vågna, =

l. vågna, =

Ån. väcka, göra vaken

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakt

vå̄t, m., oböjl., vakt, förek.
i nūr. stå̄ vå̄t¹, hå̄la², gå̄ vå̄t
stå̄ på̄ vå̄t¹ yfor nå̄gen². J.

de stöwa vå̄t¹ yfor en hå̄rs
en nå̄t.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakt

militärvakt

vakt
sb.

där jaga or vakt på
stora tóry (Stora Torg
i Kristianstad). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakt

vøjt

I uttr. stå på vøjt,
stå på vakt, passa på
ett tillfälle att få göra det
eller det.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I vakta

vb.

de, jeŋa, ja, ondor, komanda dán ŋjínom o, va, výtada ... (om stätare, som stods under lagafogdens befal). n. f. 94.

x/ Repe-form för ovja. 1-1.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta;

vy̆ta, -'ar, -'a, -'ad.

han jäf o vy̆ta;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta.

vyta, -`ar, -`a pl,
-`a, -`ad.

ja jyf o vyta.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakka.

vyta, -an, -a pl.
-a, -ad.

ja vyta svín
i vålabjöna.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vȳta, =

(vakta kreatur o.d.)

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

M. F. 00.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta
vb.

vy̆ta, =

(vakta sjun på bete)

vyta-jés

R. S. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vy²la, vy²lar, vy²la, vy²lad, vy²lad,
imperat. vy²la, 1) vakta, 2) valla. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vyffa , = , - ad

vyfta får (jas, svn)

Nr 3817 Käseberga, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta.

vyta, -a, -a pl.
-a, -ad.

för fyra gliptana
vyta som o fön
nu sku de först
spetya pu gàdoma
o -ga.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gakta

vyta vyta vytad

vakta

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vb.

vȳtta, = , ÷ad

I

pres. sg. ÷ ar

" pl. =

vakta kreatur, får, gäss o. d.

han hade gad dær o vytad får.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) vakta
vb.

polisorna kan jo
nöta vryta dóm i här-
krög (vakta, övervaka dem
överallt). N. Y. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta.

vȳta, -ar, -a pl.
-a, -ad.

nor ja jeff o
vȳta.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelstis hd
Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta. V.

vȳta, -an, -a pl.
-a, -ad.

ja va o vȳta i
hånas.

Nr 4037 Hammenhög, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1841.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vyfta, =, -ad

vakta kreatur o. d.

M. g. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta
v.

vÿta -a -ad.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vȳtta, =, -ad

Pres. sg. -ar

vyta ~ krégz vakta nät-
~
kreatur

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vy̆ta, =, -ad;

vyta jes (far, svn kregz);

han mste ud o vy̆ta om sommrana;

113600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta;

vyta, -ar, -a, -ad;

han ät o vyta;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vyta, vyta, vytad. v. valda vb

'valda, vakta'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transcr. Lyg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vȁkta, =, -ad; m.f. 61; m.f. 68;

pres. sg. -ar; v. skole-vȁkta-
" pl. =; nom (d: den vaneartade gossen) K.f. 84;

vȁkta etc. m.f. 58, K.f. 84;

vakta kreatur; stundom: hålla uppsikt över opålitliga människor;

Anm. M.f. 61 uppgar, att ordet i Bondedum, Tageltofta hn, Albo hd, heter vȁkta;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta
v.

vyta, pres. 4. -a r

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Fx:.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta,

vÿ̀ta, -`a, -`a pl,

-`a, -` ad v.

han j̀ÿ̀ o vÿ̀ta,

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta,
vyta, -an, -a pl,
-a, -ad v.
so fort hon kunde
fou böjsona op
am -hon so fatt
hon kid o vyta

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

2
vyta ; -r, — ; — ; -d, -d.

vakta

M Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vȳfta, = ,-ad.
(vakta kreatur)
de vȳfta jésna

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vyta

"for gámal te o vyta"

308 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta.

vȳta, -ar, -a pl.

-a, -ad.

ja ja o vȳta.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vÿta, =

(vakta kreatur o. d.)

dær va en hÿre te
o vÿta dom

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vyfa ; = ; -ad

pres. sg. -ar ; vyta krejz

" pl. = ; vyta jäs.

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

vÿfta, = , ~ad

vakta kreatur o. d.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta.

vȳta, -ar, -a pl.
-a, -ad.

bys kȯne kan jȧg
o vȳta.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vaktgherde

vyftehöra m.

vallhjon

M. F. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde;

vytehörr, — hn s.

— a, — na;

vaktpojke;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktkerde;

vytahpørr, - hn s.

— a, - na,

vaktpojke;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde s.

vɛ²ʧa hø̀re, -n, - hø̀ra, - na. s.

'vall- vaktpojke'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transcription: Tranås. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vytahóra m. M.f.88;

fåherde, vallgosse;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vaktherde

best. f. bytehören

vallgosse

s. 84.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vyteherre m.

vaktkjon, vallgosse

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. F. 00.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vytehörka, ˋ–ˊ en m.

kreatursvaktare

då sprozo. de. onkól

M. f. 76. vytehören

(om betesdjur)

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Valsthorde 6.

vytehørh – a

herde

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

2 vyltehȯre, m., -n, pl. - hȯra,

-na, vaulhjon.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde II

2 vyltehǫrk, m., -n, pl. -hǫ̀ra, -na,

vaulherde, vaukjoti. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

sb.

vytahörfa, ˋ–ˊ–ˊ–ˊen;

ˋ–ˊ–ˊa m.

kreaturs– får– l.

gåsvaktaré.

vytahöra va at fóck

– for dom sàla. m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakteherde

vȧ̀ktehö̀rda, ˋ-˙-˙en, ˋ-˙-˙a

vallpojke, vallgosse, kreatursvaktare;

ˋ-˙-˙en skola koma ȧ́ o ha en bȧ́d mȧ́d.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakkende.

vjtchöna, - nn s.

- a, - na.

vaktpojke.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktherde

vȳtehøra m.

får-, kreatürs-, svin- l.
gåsvaktare

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakthende.

vjtahöra, - hu s.

- a, - na.

vahtpojke.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakthunde.

vitehörn, - Lu S.

vaktpojke.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakhunde;

vjtahöra, -an s.

-a, -na;

vakpojke;

§ 3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vahthende.

vjtahöna, -hn s.

- a, - na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktmästare

vakméståre m, sb.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktmästare

vaktmästra (obest. pl.)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktmästare

vaktmästare m. sb.

N. S. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1903

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vakepåk

pyltepåg, m., -n, pl. -pàga, -na,
vallgosse. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1907-08. M. 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vaktepåg

vȳ̀tepä̲g, ˈ--ˈen, ˈ--ˈa

vallgosse, gosse som vaktar kreatur, svin, får etc.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x aktpåk s.

nytapåg

aktpojke

Nr. 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 81

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vaktepåk

vȧ̀ktepȧ́g m.

vallgosse, gosse som vaktar kreatur.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vaktepåk

vy'tepåg, ˈ--'en, ˈ--a

vallgosse

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Vaktspåk

vyttepråg, pl. ˘ – – ˘ a m.

vallgosse, gosse som vaktar kreatur, får, svin, gäss etc.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Mcf. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val

ål, -'an, -`a

antal av 80 (i fråga om sill)

en ål sil.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val

ol, pl. ~a sb.

antal av åtio (om tid).

Senare val, pl. ~a

uttalet ol känt av äldre

personer.

en ól, en ól síl.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val

ol

(val sill)

en. ol. sil.

Numera föråldrat och ersatt av val.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. fl. bp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val

(= kåpp i tröskelag) sb.

Jfr sygna *handval o.

*slagval

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ölen / Öla / val

Öl, m., -en, pl. -a, -na, val=
80 stycken. Man räknar sillen
i valar.

Nilsnilsen hade sjutton tvåhonna
öla på sin båd.

Silen kasta trettio två öre ölen
mores.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val

ål

y. val

antal av åttio (vid räkning av sill)

en ål. síl.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vala.

vàla, = ar, = a, = ad.

stark rinna, flyta.

de valar ö'ver.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads ha

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vala

vàlfa, = , -ad

rima, välla fram;

blóð, da -àr;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vala.

vàla, -ar, -a, -ad.

stark rinna, flyta.

de valar över.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vala.

vàla, -ar, -a, -ad.

stark rinna, flyta.

de kunna vàlans

lèd.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vala.

vål̲a, -`ar, -`a, -`ad.

stackt rinna, flyta.

de valar ö̲ver.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vala,
våla, -ar, -a,
-ad v.
forsa, häftigt
rinna,
hård våla ow
low.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vala

vàla v. I. Råma i stor mängd.

Dar vala folk tr markarer = en massa människor strömmar till marknaden.

Vánar vàla ud = vattnet strömmar ut.

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

Onslunda

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mlack s.

mlåk, -en

kastrerad hingst

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valack

valák m.

kastrerad häst

M. f. 04.

Vard. häst.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Aronsson 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valaelc s.

valök, -en. s.

'valaek'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Franös. Lw.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vâlborg

vâlbor

Valborgsdagen (1 maj)

kòra dę (kvāka de d: grodorna) for vâlbor, fa vr en kal sòmar, men kòra dę ę́for vâlbor, fa vr en várm sòmar.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h
Hugo Aronsson 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Valborg n.
pers.

Valborr
' = valborgsmässoafton '

4347:11

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Valbo-åsen, m., fd. obrukl.,
Valborgsafton, 30 april.

Valbogafton

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valborgafton

valboråtan (N.F.84)

valborgsmässoafton (30 april)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Valborgsafton s.

Valborgsallan

Valborgsmässoafton

4847:11

Nr 6414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valborgsgille.

vàlborgjèlle, - ld s.

en fest den förste maj.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valborglilja

sb.

vålbor liljor pl.

gammaldags pingstlil-
jor (stundom även påsk-
liljor) med enkla kron-
blad. — 11. V. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valborglilja

valborglilja (obest. pl.)

dubbel påsklilja (enl. uppg. för den enda som förekom i allmogens trädgårdar och täppor).

Kvinna född på 1890-talet.

1951.

Löderup (Bäckestad)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valborgsafton.

valborgsàtan

den 30 april.

de dubba mål i

bèn valborgsàtan.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valen

vàlen

1. stelfrusen om fingrar l. händer

2. slö, loj, senfärdig

dén e vizen o. vàlen, so. dén fjdor. nte jòra nud (K. J. 84);

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* valen

vàlen ; obest. pl. vàlna

valhänt av köld

du e jo rent ~ om

nävana ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålen

a.

fort.

vålen

sv. lat, slö, utan ini-

tiativkraft

sved o vålen lat

och slö

M. f. 84

Borrby.

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† valen

vålen adj. 1/ stel i händerna av föd.

2/ lat.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valen

vàlen (obest. m. f. sg.)

vàlna (obest. pl.)

stelfrusen, valhaût

en bør so vàlen om

nøvana (navarna)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-

Skillinge ståds hd. Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valet
adv.

vàlad

om ett arbete som går mycket långsamt o. tråkigt.

da. går so. vàlad.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valk

valk; pl. ~a sb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X valka.

vàlka, ˙ar, ˙a pl.
˙a, ˙ad.

gå vaggande.
hyrn e so fé̀d
so hyrn vàlkar.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valka
vb.

vàlka, =

valka stumpar

n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x valka

v.

vàlka, =

gå° vacklande, gå° och

vingla

M. J. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valka

vàlka, =

(valka tyg o.d.)

valka ~ hàsor.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàlka v.

valka

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valka.

vàlka, -àr, -a pl.
-a, -ad.

gå vaggande.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valka

vàlkja, = vb.

gå stapplande (t. ex. om gamla personer).

han. gitg. o. valka. skrin. m. g. 60.

M. g. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Ahnlund 1942.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valkas

1 valkas, vb.

valkas, vhåpa *)

tvås samman (hår o. d.)

då valkas, månan

vhåpa *). n. f. 94.

*) Rep.-form.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valkebräda

valkebräda f.

Se valkefjäl.

M. f. 60.

(v: dör pga. klena op och ner).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr. 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valkfjel

vàlkafjèl -en

(= vàlkaflàga i väst-Skåne)

träflak, bestående av en träram och däri flätverk av pilkäppar; anv. till att valka nystickade strumpor (valka hàsor); även till att fila trätt.

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valkyrjel.

valkyrjel, -lur s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valkaffjel.

välkaffjel, -lan s.
-a, -na.

både vagn och tvättkläder filas.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingel. tags l
Nils Bengtsson 1840.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valkefjäl
sb.

vàlkefjél, ˋ – ˊ en
tvärbräda

Jfr valkebräda.

M. F. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vallefjäl s.

2 vålkefjèl

filbräda

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valkfjäl
sb.

vàlkafjél

valkbräda, bräda för valkning (t. ex. av Strumpor)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàlkaflaga

x valkflake

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* valkflake

vàlkaflägga, ˋ–ˊ–ˊen, ˋ–ˊ–ˊa

valkbrãda

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valkehäck

valkehe̊ff, m., -en, pl. -a, -ana, ram med fyrkantiga rörliga träribbor, på hvilka ullstrumpor och ullröjor valkas för att bliva tjocka.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålketrä

vålketrä, -et

(= vålkefläga å andra orten)

Nr 4213 Ullstorp, Ingelstads hd

I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vall
sb.

val ; pl. = a

en jordvall längs en bäck
för att hindra vattnet att
svämma över.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vall

vàlana (best. pl.)

Hört i betyd. åbankarna.

de, va, íjkrívna (inkrupna), i, vàlana (om kråfotor).

M. J. 76.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Hammenhög. Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vall

val

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vall s.

val, -en, -a, -ena. S.

2

'vall' = gärdesgård bestående av upptastad jord vall.

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vall

val, -en, -a, -ana

jordvall, lodrät stapande jordvägg vid ravin, grustag o. d.

de hade böjt c. valana (om backvalor)

M. fl. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Ingeborg Svensson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vå²la eller va¹la; vå²lar el. + valla
va¹lar, vå²la el. va¹la, vå²lad el.
va¹lad, vå²lad el. va¹lad, imp.
vå²la el. va¹la, uppkasta vall
omkring någol.

Mun ma¹mars fa¹mar hum
va ve² Mål²me o va¹la.

№ 305. y.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallack

valák ; pl. -ár or -ór m. f. 88 ;
(uskuren häst)

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Wallackaren

Wallackaren

s. 18

Häst-slaktare !

Nämnd i samband med Wackaren.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x valle

vål[2]le

vassle

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vallagröt s.

2 vålagrød

grøt på vassle

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallgärde
sb.

vålajära n.

stengärdesgård som lagts
ovanpå en jordvall.

n. f. 94.

Nr 5008 Snerstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vallmo s.

So^x vallmoa s.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valnua
sb.

valnúor pl.

vallmor, Papaver dubium

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vallnua

sb.

valnúor (obest. pl.)

vallnor (?)

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vallma s.

valmé/a, '-an; '-or, '-na

vallmo

M 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vallkua

vall mú a, -an s.

-or, - na.

vallmö

Papáver.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vallnua;

valnúa, -an s.

-n, -na;

vallmo;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vallnua;

valnúa, - an s.

- or, - na;

vallmo;

M 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vallnua

sb.

valnúor (obest. pl.)

Ssnl. uppg. av M. f. 76
betydde ordet valnötter.
Möjl. missuppfattning av
payesmannen. Vard. betydelse:
vallmo

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vallmua, .

vallmuä, — an s.

— or, — na, .

vallmo, .

4 3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vallnuva s.

valnuá -or

vallno

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnuwa / vallnuo × vallnua

valnuuw
valnúwa } Vmlg. Rntg enl. Lk. L–n.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+valnua

valnúor pl. sb.

vallmo

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valnua

valnúsa, -ár or f.

vallmo

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnöt

valnýd

M. f. 76

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnöt

sb.

valnötter pl.

n f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnöt

valnygdor (obest. pl.)

för-n tiden va-n hör-n
valnygdor, da-n e-n rént
åvlåt (ur bruk) nu

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnöt

valnötter pl. st.

N. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnöt
sb.

valnȳdor pl.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnöt

valnöd m. f. 88;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötsträd

s.

valnydetre

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnöttträd

valnötsträ n.

M. s. 76

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnöttträd l.

valnötsträd n.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnöttträd l

sb.

ör. valnötträd n.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. Ha

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valnötsträd

valnöjdeträ n.; pl. =

M. g. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

volp; pl. ~a m. fb.

K. y. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mlp s.

volp, -en; -a, -na

M 6 95

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

valp¹, m., valpen, pl. valpa, -na, 1) valp, 2) del parti på kår — en gammaldagsvagn, hvari mellanskaklarne sutto fästa.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

volp, -en, -a, -ana

de sjunke ala volpana

ädom en

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

i dränkte

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp.

valp, -'hu s.

-a, - na.

dan e hu vàlp sam
hùn lid o hjèban.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valps s.

valp 2 -a

valp

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålv.

vålv, -ér -ln s.

-a, -na.

hägen har vålva.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelstis hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

volp, -en, -a, -ana

vi bruga o säjja
volpana vädom en hum
fiff behóla.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Arnskons 1887.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp, s.

valp

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp.

valp, -ar s.

-a, -na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

volp ; -ˊen ; -ˋa

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp.

volp, -ar s.

-a, -na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp.

volp, -'lm s.

-a, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp

volp, -len, -a, -ana

m.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valp ;

valp, -'ar s.

-'a, -na ;

'tövan har fira

-'vàlpa ;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valga.

vàlga, -ar, -a pl.
-a, -ad.

hùnden ska vàlga.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa

~~vb.~~
vb.

vòlpa, =

föda valpar

R. Y. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa

vˈolpa, =, -ˈad

(föda valpar)

hˈonan hˈa -ˈad;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa

volpsa ; = ; ÷ ad

M 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35
Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valya.

vòlya, -ar, -a pl,
-a, -ad.

hùnden har vòlyad.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa.

vòlpa, -ar, -a pl.
-a, -ad.

nu har hyn
vòlpad.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa
vb.

vòlpa, =

föda valpar

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa.

vàlpa, -an, -a pl.

-a, -ad.

hùnden han

-vàlpad.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpa

vòlpsa, =, ˊ ad;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpleken

wälpalèdszen l. wälpalèdszen,
m., fjöek. bloū i best. sing.,
valpleken, en lek som ut-
föres med små träfinnar,
som flyttas från en fjä en skif-
fertafla l. eū bord uppritad
fritfigur. Brantevik.

Ingelstads & Järrestads hd.

J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valpsjuka
bb.

vòlpaſùgan bſ. sg.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vals

vals, -en

(dans)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vals
s.

vals

(en dans)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vals kvarn

valskvärn

a

M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valspråänga.

vòlgaspràéja, -an s.

skämtsam benämning
på drickablandning.

vi fegk vòlgaspràéja
te hvälsmåd.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàlta se // vältra sig × valta sig

v. se ovan = med svårighet jälpa sig över
något t.ex. en järdgärd el. dylikt.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x valtra

pb.

vàltra, sc

vältra sig (t. ex. om en häst på bete).

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* valtra

vb.

Refl. vältra, s2, =

vältra sig (t. ex. om hundar och hästar)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× valda sig.

välta sk v.

rulla sig.

hästana välta dem.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vältra sig.

vältra sig v.

vältra sig.

hägjad vältra sig.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valv

valv, 1 ad sb.

(Respons-ord) (2)

dær e válv. Det är valv där. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† vamp

vamp m.

bjock, uppsvälld karl

de va en rekt vamp tk kar.

M. Areskoug 1926

Lödde Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van

vand

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van

van adj:

ja- va- so- ván o-

ríya. M. 6.60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van

van
adj:

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van

van

jå-l-nta van-ved
(van vid det)

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van

van , pl. -a .

jd va, ván ve o, rojta-ødj;
(M.J. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van
adj.

van

vån - ved van vid det.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× van

van bf. sg. sb.

hållet, sidan, riktningen.

Ixtr. som: på den
andra vån åt det andra
hållet (= på hint hólad).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van

adj.

van

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van

van , pl. -a

en va-nte, ván, vi, ánad.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vån[2] n. ; [2]—or

vana

vana

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vana s.

2 2
vank -or

vana

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vana

vàna sb.

de va mjad (till stör del) – en vàna.
n. f. 94. / en rysch
vàna en förförlig vana.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vana

vàŋka, -an m.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vana

vå̀nsk, -`en;

de e vå̀nan dær jör, at
det är vanan som gör det;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vana
s.

vane

s. 12.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vana

vånsh, -`en, -`or

fjórna kona få ~

på dí

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vana, s.

Vàna

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vana

vàna, = en m.

en råh vàna en fal

vana.

der ska vàna ti o
~ ~
fjøra hàsta det skall va-
~
na til att hoîa hàstar

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vana;

vànr, - hn s.

de ha hntr vành

o gö'u di'd;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vana,

vänr, — Lm s.

han här Dm

vänan,

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanart s.

1
vanart

skada

2
de ska ältid va po vanart

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanart

vanárt

odygd, fula uppåg,
busfasoner
En buzla "stelda - tu-
vanárt"

M. fr 84.

1948.

Fr 8600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanart
sb.

vanårt
grovt lokynne, slyngelaktighet
n. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanart

sb.

a
vanárt

okynne

bàra ja- vanárt.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanart

vanárt

fors.

elakhet

hane-föl av-

vanárt.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanark.

vanårt . s.

da jöra ud pu
vanårt : de gjorde
det pâ elakhet.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanartas de

vanartas

skicka sig illa

am de ska vanartas gå på tok

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

marksj adj.

vanärd s/z, -ad

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanartig

vanárti, pl. -l-a adj.

grost okynnig

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanartig

vanärtig 1)
okynnig, som visar
dåligt uppförande. 2)
Ett vanärtigt (om
ung hund, ko, häst
och djur).

1) om djur 2) T. ex. om barn.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanartig

vanárta okynnig, odygdig, elak (ofta om barn).

du ska inte mez (retas) o. va vanárta.
M. f. 84. 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanartig

a.

forts.

vanárth

elak, styyy

--- en fåze (drummel),
lag, réli o vanårti.

– M. f. 84 (ordet mycket vanligt i meddelarens vokabulär)

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand pte. adj.

vändar

K f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand

vand
adj.

vånd, vb

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand

vànd; pl. -a

når de vora vànda ved,
so fyzz ad bétor;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand
adj.

vànd, pl. ~a

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Åreskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand

vand, obest. pl. = a

de gitt fört, om de vore
rekted. vända.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand

vand; pl. ˆa

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand

vand ; pl. -a ;

de. bp. vända r. tida

(m.f. 61)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandra
vb.

vànra, =
-à-

n. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandra

v.

vànra

gå- o- vànra

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändring s.

vändring

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandring

vànrɛŋ, ˋ — en sb. m.

hästvandring

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandring

vànring, ˙–-en

hästvandring.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vane.

vänk, -en s.

vana.

hyfn hädedan

vänen.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vana.

vånn, -n s.

vana.

de e hn vånn.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vane,

vänr, - nn s.

vana,

de e' vänan, sam

jö nd,

3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vana.

vänn, — hn s.

de e vännn,

sam jö ld.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanartig

vanårta

elak, stygg, uppfostrad
(ofta om barn).

M. g. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Mosberg 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand

vand, pl. ~a.

de ~ skola ~ vara ~
ld ~ vända vad, de
~ skulle vara lite vand ~
vid det. M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand

vand ; pl. ~a

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand

vándor l. vaund, pl. vànda.

sèda, dèd e ~ ja ~ so ~ vándor
ve, sitta, det ür jag så vand
vid. — de ~ vore ~ inte so ~ vél
vànda (s: ej bortskämda i ~
fråga om mat).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandra

vänta, =

M. fl. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

vandring

s6.

Pl. vårrengor

höstvandringar

gamla vårrengor o.

s. f. 94. sådant (och dy-

likt).

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandring

vànrɨŋ ; ˋ – en

kåstvandring

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandringsverk

vànrungsvärtʃ n.

(hästvandring)

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka.

vängka, -ar, -a, -ad.

dan kan inte vängkad
mud i forårskjöreed.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka

vånka, =

vankas

ja, bryda, mz med

me, leksorna, annars

vånka, där, råp

(annars vankades det stryk)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka
v.

pret. vanka

= vankades, bestods.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka

vàzkja, = , ÷ ad

vankas

dær vàzka rèdet ma

gáfa dâ vankades rik-

ligt med mat;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka

vàzka , =

vankas

dər. vàzka ìgentìg

ədá.

Nr 4501 Löderup, Irgelstads hd

Hugo Areskoug 1849.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlas v.

vå̲ŋkas vå̲ŋkas vå̲ŋkas

vankas

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vànla; vanlig
adj.

pl. vànlia

i vànlia fal / de e
n. f. 94. / vànlia ór. / sín
va dær ga bède i
vànlia - fál pa høsten.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

adj:

vånh, vånlad,

vånha

et vånlad ör. n. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig
adj.

vånlat

dær e jue lat i
vånlat jära (gårdes-
gård). m. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vànlɛ adj.

bàra vànlɛ hòsta. Ö. f. 85./

en. vànlɛ kar. Ö. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vànlig; vànlet.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vånlu ; pl. vånlua.

de. vå- vånlua
skrikor (dåliga tästar).

M. f. 84.

1948.

NV 5300 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vänk; pl. ~-a a. forts.

jädavärts på vänk

värts

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vànla ; pl. ~-a

en ~ vànla bråd (= tråd)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vånlı

de. ɛ. de. vånha nu.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vànli, vànlet

de va so vànlet

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vànsk, n. -et

som vànslat som vanligt.

N. y. 73 Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vànlat (obest. n.
vànlia (obest. pl.) S.9.)

di va mied vànlat;
ploja di jivara en som vànlat,
fa de álven op (M.f.61);
vànlia tokaffed (tuppfjät)
M.f.88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskelig

2 vanskeli -ed -a

vanskelig

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskelig

vànskelat (obest. n. sg.)
(farligt)

den. vå. vànskelat o.
gå dær.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskligt

vånskelet (obest. n. sg.)
farligt, besvärligt
dan. e. so- vånskelet
M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanke

vànske, -`en, -`a, -`ana;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante s.

2 2
vånte -a

vante

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante

vàntə, -ən, -a

dən, han slo -ana

dəskan (= spelade kon-

kurs)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante.

vàntʰ, -ʰn s.

-ˋa, - na.

pùsavàntʰ.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanke.

vänta, -n s.

-a, -na.

de ser med ud
o ha vänta
på nor hon vöra.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante, s.

vänte

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante s.

vänt/a, -an, -a, -na

slå_väntana i_

bråd

göra konkurs

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

MF 35 Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante

vànte, ˋ-en, ˋ-a, ˋ-ana m.

Jfr. loppspore

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante;

vànte, – ne s.

–à, – na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante

vänte, -en, -a, -ana;

Nr 4337 Trandås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante,

vänta, -an s.

-a, -na,

du ska änta hä

vänta so läga de

änta e hält.

3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante

vànta (pl.)

'vantar'

810 : 2

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante.

vänte, -n s.

-a, - na.

han sa väntana
i vöned. han
gjorde konkurs.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vantato

vàntatö

eg. ute till vantar;

i det skämtsamma uttrycket

hedza i vàntatö: stå med

händerna under rocken, förklädet

o. d. på grund av köld;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X vankako.

vàntakò i förb.

tyska vàntakò

stå med händerna

under förklädet.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vantto

vàntatò

ut hè vantar,

tydza ~ sticka in

händerna vid köld (skämt-

samt talesätt);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vantrevling
sb.

vantréwlig
storåtare, person som
har wåst för att bli mätt
M. fl. 98.

dén han, édor som den
wérste wantréwlig. m. fl. 98.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vantrevling

vantröling

gris som ej vill våga och
frodas.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vantrevling

vantrêvlig m. M.f.88;

husdjur som ej vill väsa och trivas; stundom även som skällsord om människor: indolent person;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vantreväxling

ev.

vantrefväxling

husdjur l. människor
(ungar och barn), som
ej växa och trivas,

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vantreväsen

vantréväsen s.

vanskapt person eller
husdjur (husdjurs varg)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X vantrevling.

vantröwky, - en s.
person, som inte är
nöjd med normal,
djur, som är dåligt.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vantrevning.

vantröwley, -hn s.

som vantrivs, har dålig aptit.

de e hn raki
vantröwley te o
èda.

Nr 3815 Ingelstorp, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads sn

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vandrevärling.

vantrevärling, -lin s.
person el. kreatur,
som är nyt eftan.
Dan e vantrevärling
ibland grèsorna.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vantrevlig

sb.

vantrévlig

underutvecklad (misslyckad)
unge i en kull; ej fullt
normal människa; fysiskt
el. psykiskt ngt på
abnorm.

han kan va fullor
vantrévlig (ofullföddela)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vantrevling

sb.

vantréwlin

efterblivet barn; husdjurs-

unge som ej trivs och växer.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vantnöling.

vantnävleg, -lu s.
stackare.
lu mår vel fjäna
dän vantnävlegn.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vantrevling

sb.

vantröfvling

husdjursunge som gjort väsen och tricks.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Utrevling

vante-stöbry m. vanskaft jur.

Upslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

Uppl.-
Gjm.bd.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vantrevlig s.

vantröwlig

clak människa

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vantrivlig

vantrívlig m.

gris som gi trivs, gi
vill frodas och växa.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 63.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× van Fado.

vàntatå i ulöngchel-

tyggja vàntatå:

stå och hålla händer-

na under förklädet.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vantato

vantato, n.

ull till vantar.

s. 38.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vankako.

vàntatò i förb.

typ/za vàntatò

stå med händerna

under förklädet.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vantato.

vàntatò i förb.

tuffza vàntatò.

stå och hålla hän-

derna under för-

klädet.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vantato

vàntatò M. f. 88;

I uttr. tycka, vàntatò,
söka skydda händerna mot köld
genom att sticka in dem under
klädena (skämtsamt);

Nr 4337 Trangs, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945.8

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vantalō.

vàntatẅ i ullēn.

tyfja vàntatẅ.

stå° o. hålla händer-

na under förklädet,

hyfm vél tyfja

vàntatẅ.

3275 Bollerúp, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vantato.

vàntatŭ i jŏb.

tyfza vàntatŭ.

stå med händerna

under förkläde.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vantalo.

vàntalò i fòb.

tyfja vàntalò:

stå o. hålla händerna

under förklädet.

de tojde vàntalò.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanvett; – vanvettig

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanvetting

vanvrïtjen (bf. eg.)

(galning)

dina. hær ~ .

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanvelling.

vanvýtey, -ln s.

dan va nun vanvýtey
o vøuga sk ójad
i naraby tøsn.

/Lars Tuedson/.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vanvåre

vanvård neutr. sl. omyndig.

(mål). blanda av vanvård och van-vördnad (?)

han skärper inte åld som pröva bidan

ta vanvård = förstör sina pängar på omyndig.

bära

sl. oregling, slarver.

hyss prog. dvs. det är oäkta vanvård.

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

Orslunda Orslunda

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vapenhus

Se väkenhus.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vapenhus

16.

vàpanhùsad bf. 09.

(i kyrkan).

Meddelaren kände inte till

någon äldre form.

M. f. 94.

Äldre form i Sydskåne är

annars vöjnhùsad, yngre: vàpanhùsad.

Nr 5903 Smedstorp. Ingelstads hd S-s.

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vapenhus

Se väkenhus

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vapenhus

Se väktenhus.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vapenhus, s.

vånghus

(rum till kyrka)

s. 211

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads **hd**

M.Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vapenhus

vaghúsed (T. O.); voghúsed (L.)
(best. fg.)
(i kyrka)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(x vånghus / vapenhus)

vapenhus, - Ld s. å.

vapenhus.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vapenhus

X vånghus.

vaghus, -hd s. ä.

vapenhus.

i kyrkan.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(vånghus) vapenhus

vaghús el.

vaghúz, -ld o. å.

vapenhus.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+vånghus, s. vapenhus

vaghus, - ld s. a².

vapenhus.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vapenhus

vozhúsed (best. sg.) M.f.58;

(till en kyrka)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X (vänghus) *vapenhus

vagnhus, -ad s. a².

vapenhus.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vapenhus

vòzhu̲zad (o → a) (best. sg.)

numera vàpenhu̲zad;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

1. var
pron.

här

varje

han - fik - en - snäp här
gång han - tog - sig - en - tår
(= brännvin åt mig).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

1. var

fjra tusen tr-hår ppon.
(4000 kronor i årr till var
ochen). K.f. 85. / for-hår
trå (tråd i väven) ska-der
l&tas-åp (skall solvkäppen
lyftas upp). K. f. 85. / ~~de-~~
~~vora-väl. K.f. 85.~~

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3/ hår pro- sít 1. var
vís var och en pro. pron.
sit vis. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. var
adv.

har

var någonstans

ja- vet- ja, har- den-
e- hän (" var den är hän"
var den är någonstans).
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

var

prm.

de va val fôra

(främst) hår ~ ~ ~

var

hær, hært prm.

varje, var och en

dær va en àgadýna i hært
stàde.

dær va en brén ti
hært stàla (till varje gård).

lid av hært, litet av varje

Jfr var sin.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

pron

här

(vardera)

I uttr. som: de fyra-
lid här, dom, de fingo
vardera något (av det som
skulle utdelas), de fingo
litet grand var.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ir 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
adv.

har

här tas pájana?

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

par

här

s. 206.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M.Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var 1.

obest. pron.

här

varje, var och en, självst. och förenat.

de koma här på sin le;

söma grava här te sej

somliga gräfde var och en åt sej.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var 2

adv.

hår, swgh. hår
hår, hör

hår hår i vårad?

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van.

hōun. pr.

hōunk m.

de ljus ät or hōún
stöm.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var.

hon adv.

ja vi kuta hon
en ska fö̱ med
ifrö̱n.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var 5.

var pl—

var, dynvar

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. x var
sb.

var

I utr. ge vår ge (varnings-
skall); om hund.
hózen ga vår. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

) 'skall'

× var
ɔb.

... o gåsen han jer vår
lʉasom en hʉz. (Gåsharen
vʉser, når det kommer i'n
främmande på gården).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) 2. var

hår; – t

varje

lid av hårt litet av

varje. n. f. 94. / där va

ute so möja 2 hår ryda

(rede), n. f. 94. / sot'a. du

en sé av hårt (= en sked

grät och en sked mjölk ömsevis).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

helten a hårt var pron.
hälften av varje.
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Åreskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2/ 2. var

har fjärtona*/ da. pron.

n. f. 94.

*/ Repr. på. form: den genuina formen torde vara fjärtana. 1-s.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) var

han vrsta ǹta,
har da kóm - frò.
n. f. 94.

han sùpta, hár han
kom ti' (= fort till fälle
gavs). n. f. 94. / han kona
ja sèdja (d: läkare) hár
han vìlg. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. var
ab.

har

--- har hum kom hén.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) var
hàr vat dar stá adv.
dr vá - frá? Var var
det det stod (i tidningen),
at de ver från? N. f. 94.
har dr koma hén po-
sènare - tid, dr vé-ja-
ta. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

har

(pron.) var och en, varje;

då fick här [illegible] säj då fick var och en skära
köu åt sig; nu ha har
sin tårtbit;
har krog, hart-hus;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads Hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

gàdesvïn dę - sprozę - prov.
fors
hàr for - sáj gatusvïn
de sprungo var för sig
(D: gi i flock)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
mon.

kan

di ska fjära kån ta sin sia

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

har; a. hart;

(varje)

har församling, varje
församling, hum. hade.
fågl hart är,
M. L. 76. (varje år).

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. var

har; n. -t pron.

varje

hårt år varje år

n. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 var
av.

har

hår som hélst var
som helst

n. f. 79.

Nr 6754. Ingelstads hd
Benestad Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var.

hon adv.

hvem hade hört ad
hjän hede snäppa
man hvem vète
hnta hon han
mayte hén.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

har

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var.

hœ̄n. fr.

hœ̄n for sæj.
de lǣns ɛtɔr - hœ̄n
- stōm.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var.

hon adv.

var.

hon löfzo Ld.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hœur pr. var.

hœurt a.

hœ̈n fek en nègel

for hœ́urt œ́ur.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

har

(varje)

här gär, varje gård

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. f. oo.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

ad.

har

hár ha-du-jórt

av-min plògal.

M. J. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

Spjutstorp H, Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
adv.

har

(var någonstans)

här e. vîktor?

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

M. f. oo.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
sb.

var n. M.f.61;

överdrag till dyna l. kudde;

vanligt i ssg som dynavår, dynvar,

pudervår, putvar, stampa vår

× stampvar;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

pron.

hår, hårt

varje

i hår by, i varje by;

so. stämde (stannade)

öfven ve. hårt krog (krog)

(M. f. 68); där. skole. stå. en.

snäp te. hår. sätts (då man

vid tröskning bär spannmålssäcker

upp på sädesloftet)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.
forts.

har en
("even stress")
var och en

här én laga sít stitja, var
och en reparerade sin vägstycke;
(M.J.61)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var.

hɔ̀ur pr. var. vaje.

ɛ́n vɔ hɔ̀ún sɛ́.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van, mon.

hœn pr.

hœnt m.

dan bjør an ræj

for hœnt øn,

3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

har, hart pron.

(varjè) har åtane da, var
åūonde dag. K. f. 72.

hart ånad ar.

lid av, hárt, litet

av varjè. M. f. 60.

dær ē nona gåra o hús,
lid av hárt. m. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

har

var

var och en

prov.

vi, såta här förr säg,
vi satte ut fisknät
var och en för sig.

M. G. 60.

Nr 4501 Löderup, Irgelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

adv.

har

sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

har; sydsv. här, var adv.
här.

här bygga. tösorna. av.²
var togo flickorna vägen?
M. fl. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

har; svagtr. hår, var adv. har.

(varest)

hår e. ni. hèn?

var är ni någonstans?

U. g. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

--- här sena tida var pro.

var (och en) sina bitar

(d: av vägen att taga)

M. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

pron.

har hart (ntr.)

(varje)

lid av - hårt, en

smula av varje

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.

hår

hår da

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
adv.

här

var. vart.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 [illegible].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
pron.
fors.

har

(vardera)

de - e - gifta på här
sitt hal, de är gifta på
var sitt håll.

Nr 2725 Ingelstads hd

B. Holm Hugo Areskoug 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
adv.

har

här på lår? var

någonstädes

Ö. Holby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
fron.
forts.

hårt (n.)

lid a. hårt, litet av-

varje-

Nr 2725 Ö Hoby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

har

fråg. adv.

ja vi ʼnte, har han e.

har ha du vårad?

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van.

hôur

vaje

de e gràn8 hôún

dàï.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

har, hart pron.

varje

har s&na, var
sönday. dær-e-lid-
rørelsa har da blan-
fólked. hart-fridja
kas va-en frí. Hörup. Sug. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van.

hon adv.

de gèla hon de

dre fram.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

har

var

adv.

(varest)

hår bør ~ mun ~~laad~~

kår ~ av ! var blir

"min karl" av ? (?: var

håller den manen hus. som

brukar komma till mig ?).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
adv.

har

(rumsadv.)

ja~ kan~nta~sí, har~de~kòma~
ifrå.

ja~ vé~d~ ad n̂ta,
har~ han~e~kòmen~ifrå.
ja~ vsd~ knáft, har~de~ bs

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hár sóm, var som helst, litet varstans.

var
adv.
forts.

i trägåra o hár sóm,
i trädgårdar och var som helst.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var sin

hár sín

de. há. dóm v. hár sín bas
(om kreatur)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

vara

ab.

du, vàsta, har du (ese)

vòra. n. f. 94. / du första

plàwana va, ma, sók

(ver utrustade med en

s. k. plogsock). n. f. 94. /

en, sók (plogsock) den skola,

va, for, fár o, sprés zhópa.

(: var en kombination av ökn o.

spets) - Nr 5008 - Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

vara

en tjänstekvinna (äfve)

den var när den skola

första läs (det användes

när man skulle första läs).

N. f. 94. | han var ju ingen-

kömen. Han hade inte

kommit i gång (= med sin affärs-

rörelse). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

vara
vb.
spilsén e-jo ~ (esse)
grôd o. vîsad. Spillsåden (på
stubbåkern) har ju grott och
skjutit ut vårtskott. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vara

vb.

) da vore gått. (etc)

da kom rän i måren

K. f. 96. / han kom i ti

o våta dömm, när du

va sämnada (hade som-

nat). M. f. 94. / da e mycket

i gamlard snåk. det (ordet ut-

tryckt) förekommer mycket i äldre

språk.

M. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads h

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårt juls vå
fémte öre varje
ljus kostade femtio
öre. de va ältid so
snåla o förvénda
(och mycket vänliga, och
ytterst vänliga).

vara
(esse)
forts.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàra l. va — vara

(esse)

va, · svagtr. va, va,

pres. l — sup. vàrad, svagtr. vared. x)

han. ha, sél vared. hèma

dèsa dàna.

han va · so for · vánla,

dé vé · ga ôte, ha · dé

skola · vàra.

x) Svagtr. vad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

vara

vb. (esse)

Inf. vara

Pret. sg. va

pl. vore

Sup. vared

va (tryckn.)

vad (tryckn.)

Pres. sg. e

Pret. konj. svagt. vore K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

vara

vb.

hár (hur) kan dé (esse)
va grant? K. f. 85. / de
vòra ti o tjóba. De funnos
att köpa. K. f. 85. / ja ha
nte vad klög rad (kom-
mit underfund med det) foren
2 år. K. f. 85. / han va
nte húmgån (hade inte gått hem).

Nr 10329 Önslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

vara
vb.

én hést vaʌ jo- (esse)
dòled fjèranes.
dé kòra bara med en hàst
var jù ei fàdas mindre
bra. R. f. 85. / tòken va-
bon- lèen po. bénan. Tuppen
hade blivit luden (d: fjäder be-
hädd) på benen. R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4) nål e. sålgén. vara vb.
Nu är det solsken. (esse)
K. f. 85- / han- kone-
nåta lo. våra (låta bli, näml.
att röka). K. f. 85- / ja- ha- nåta
vårad non- ånensténs. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vara

{vàra, va (va)
{vara
{va

pl. vòra, stundom va

vb.
esse

{vàrad
{vad

Pres. sg. e (tryckv. e)
" pl. e (" e)

ve vòra dår e tráy da.
de skòle ja so vàra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
vb.
ese
forts.

ẽd so de é, so de koma hær hid,

"är det så det är, så de komma hår hit" ... = om de komma hit.... já mén é de so snäla!

"ja, förvisso äro de snälla!

ja ved ìnte, hont har vá.

de va rektéd àrja pon.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
vb.
(esse)
forts.

ja ha inte vàrad
riktad, de ja
skàlad vàrad, jag har inte
riktigt varit så frisk, som
jag bort vara. — vàd, so?
Ver det det? Förhöll det sig så?
(som svar på någons påstående, att
en sak förhöll sig på ellen så).
hum ha lär o vå där, hon
har lov att vara där.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara s.

vår

i mtl.:

ta vår på

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

vår l. vår l. vår
l. va l. va, e, va,
vör l. vör l. vör
värd l. värd l. värd
l. vad l. vad l. vad
vör l. vör l. vor
pres. konj.

M f 95 Ó. Ingelstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

vara

Inf.	Pret.	Sup.	vb.
vàra	va x)	vat	(esse)
vàra	l. va		

dé va dar nó k. Det fanns det nog.

N. f. 73 x) Ö. landsbygd. den kring Tomelilla

va

Tomelilla

NF 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo Arnoldsson 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vara
vb.

dí kan ˌ nókˌ (ene)
våra. Det kan nog så
vara.

n. f. 73.

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Tomelilla Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vara

vb.

(esse)

vàra va" vad

vòre

vàrh

pres. sg. e

ptes. pl. 1. o. 3. pers. e;

" " 2. pers. en

òzantaysman ha. ja. àlti vad (M. f. 68)

di' berödh. på hat. dh. kona.

vàra; han. va. krèvlig, so snärt

vara; han. vå. nögad (hade något lyte)

. àrna. o. bén. M. f. 58. I Ån. efter subj. i pl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vara
vb.
(esse)
forts.

den vå, so den vàra
nästan 1 två da, den var så att
den räckte nästan i två dagar (om
en sup) M. f. 68

de va mìad mód, pad, när
på rèste, de voro mycket emot att jag
reste; de va bäst märten kom
åw gården, det vore bäst att Mårten
komme bort från gården (d: flyttade
från gården) M. f. 68

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vara
(esse)
Forts.

då hade han vad
för bètzahèsten, då hade han rå-
kat ut för baèkahåsten (M. f. 68)

éd, so du kómor, ska ja bé
stanna, om du kommer, skall jag
de vore hår da ve gósed, elor ósa
vòse de tsènara dzor en som
hàda gósed (M. f. 58)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vara

vb.

vårfa, =

[räcka (till)]

den vå, so den våra nestan -

- två da (om en sup)

(M-f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara.

våra, e, en pl,

va, vår pl,

vårad v.

de vore föra.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara,

vår, -e, -en pl.

vå, vår pl., o.

kony., vårad v.

dar ska vara

möde pu ält.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inf.
vara l. va

Pret.
va

1. vara
vb. (esse)
varad

Pres. sg. e
pl.

pl. vöra

2. pos. pl. en;

i dén sógnen dár vora. de.
fúda.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Ahlenius 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

e (fres)
, ~ '
är

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

vb.

(esse)

vàra , va , vàrad

pres. sg. o. pl. e

de vore - premiérade

me - á (med A); om hå'ter.

11.7.58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dara, s.

Vàkor, ob. pl.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Data, 8.

e, pres. pl.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

put. va

ha vä de nä ijen?

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

vàrpa, -te

vb.
(dvärre)

n. f. 79.

Nr 6754. Ingelstads hd
Benestad Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
sb.

Vara

Intr. ta vara på, taga vara på, tillvara-taga.

Synnagala toga, de vara på o. halda ps
flaskor M. 6. 76.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

va va [1] vara

vòra

vb.

pres. sg. och pl. e

de va ingkrivna i
vàlana – M. g. 76.

[1] Någon gång är.
efter plur. subj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Harmanhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka, v.

pres. e

s. 204

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

vàra l. va va, va, va vàred 2)
vàrad 2)

vagtr. vara pl. vo̱rh, vo̱rh
" "
någon gång vò̱rh, vorh

pr. sg. e̱
" pl. e̱

va̱!
vàren!

nú e̱ de̱ gà̱na (gångna);
so trà̱de, de̱ e̱tor dè dær jì̱led, som
skole, vá bà̱gélle

1) ML 2) vagtr. vared etc.

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forts. vara

26.

(esse)

da é ɔ̀ta hær, nèra.

Det är inte här nere, dvs.

kräftor finns inte här nere

i trakten.

M. f. 57.

Nr 3817 Vallieberga Ingelstads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

va el. vara.

vàra, e, en 2 pers. pl.

va, vòrk, vòrkn 2 pers.

pl. vàrkd el. vad.

imperat. var el. va.

vàran 2 pers. pl.

vàrkn so gòa.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara s.

ta vård på

taga vara på

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
sb.

vårar pl.

lösöre

han hade många vårar (gått om lösöre); inga vårar föga lösöre.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. Hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vara
vb.

vårfa
ha varaktighet, räcka

pres. fg. -ar

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borby

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara vb

vara	e	va	vad
			eller
	e	vår	vård
	en	vårn	
		eller	
imperativ		vår	
va(r)		vårn	
vårn			vara

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forts.

vara
(sne)

vàra
~
-a-

K. f. 96

Smedstorp

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

1. vara
vb.
(essc)

dí ha vád 2-
mòna år. Det har
fannits (varit till) i mång
år. / sín va dær tjèsor, dær
n. y. 94 tjèrde. Sedan fanns
det flickor som körde /
dær e mòna (det finns många),
som åkte tjèra dí (s: 80 km/tim.).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

1. vara
vb.

dén va di r (esse)
snák, mè (i tal med) /
di vå endán. Det existerade
(fanns till) likväl. / di e tí
mé. Det finns till ännu. /
sona e här ùte tí. Sådana finns
n.-f. 94 / dær va ìnte ìnga rør zhélor

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

41

spektákel kan hær nók va.

1. vara vb. esc.

"Spektákel" kan det nog finns.

de fa vara má om nú / dí vá dær som va mòja. Det (stö"rstedröng) förekom. Där dom fanns många (drängar).

n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5)

1. vara vb. (esse)

de va lid hògda (tillhuggna). N. f. 94.

va vát dær stò? Vad var det, som stod där? N. f. 94.

de vla va hàrefólk, dé óse (om kinescrna). N. f. 94.

de far vá. so. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

6)

1. vara

vb.

hum e tsúpt

(esse)

nitonhonratjra (om ett

fickur). n. f. 94. / de kan

va hüm ósa. det kan också

vara hon. n. f. 94. / dé vora

bröra. n. f. 94. / da ē lägor

ståŋ-ŋin (änen längre borta). n. f. 94.

+/ kyn. - form.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7)

1. vara
vb.
(esse)

dé vore bréra. / de
va ìgan. det tilldrog
sig tidigare. M. f. 94. / o fàtta
é de. M. f. 94. / ... lid, som
dær va fjærna i något av
det tröskade (jämte föroreningar),
som innehöll ren säd. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

8)

1. vara
vb.
(esse)

han va fjyépt på
smistorps märknad.
M. f. 94. / da va nöte ti o
kasséra. Det dugde gott. M. f. 94.
vären so göa! (vid inbjudan
att deltaga i måltid e. d.). M. f. 94.
i tömarp ha dær vad möga
mölor. M. f. 94.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

9) 1. vara vb. (esse)

de va ti begrávnings

dår nèra (i Örum, söder om Smedstorp). N. J. 94. /

han e hær me desáma (genast. strax). N. J. 94. /hàsla de får va me fré (: fred för bestämde påstar). N. J. 94. /de ha vad foor tiden (den utsatta tiden har överskridits). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

10)

1. vara
vb.

kràgorna e ̊nte (esse)
so nœra hûsen (uppehåller
sig inte i närheten av män-
niskoboningarna). M. f. 94.
sværsôn ska da våra, sìa. dæ.
Prästens tvârsen lêr det vara,
säger man. M. f. 94. / dêd e
mést vi vân Det (myggor) före-
kommer mestadels vid vattendrag.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

11)

1. vara
vb.
(esse)

dí e hær dé, som
síor snú. Det (= bransttíd
i st. f. branstód.) finns det
de, som ännu tåger.
N. f. 94. / nú, ìnte e hær
dí. Nå, inte finns det dét.
N. f. 94. / jàmen, vå. ed. so.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

12)

1. vara vb. (esse)

Ja, mån, så förhöll det sig. M. f. 94. / Här va inte nod sånt tí. Det fanns inte något sådant. M. f. 94. / Dissa ögana här é omkring (som ligger här runt omkring). M. f. 94. / De här vårda sömnarfulana, som va på kålen. M-f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

13) 1. vara
vb.
(esse)

de har ä̀ta vad
fröjsad. N. f. 94. /

sånt e hær jo mjèd, vån.
Vatten av sådant slag, är
jù inte sällsynt. N. f. 94.
så e' hær jo jo nån plås
(så ser der ut etc.). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

14)

1. vara
vb.
(esse)

hær e stèna, som sta pa èna. n. f. 94 / sónt é hær / val a jårən. n. f. 94. / ... om ènte de ha vared fjèrda sélv. ... om i'nte de själva ha kört bort från gården. n. f. 94. / sá vädd. Så var det. n-f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

15)

de va sàmlada 2 byhuímen (om husmän). m. f. 94

1. vara vb. (esse)

vi vore sàmlada. m. f. 94. / dær e de øvorgød. dær (i den ena lungan) har inflammationen gått över (skulden allts° läket). m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

2. vara

vårpa, =, -ad vb.

räcka, ha en viss varaktighet

ja yrk o hogda bäska
(högg ris), so läxa de våra
(så länge det arbetet räckte
till). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Ahlenius 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

de våra ägentligt

2. vara vb.

det gick fort åt (om en förmodenhet). m. f. 94. / de hade val vårad läga m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

2 simrushámn

e vel ìza - jùda,

man hont é - ad, 2 ýsta

é - vel - jùda? M. f. 94.

nú e dær komed én advo-

kát díd. M. f. 94.

1. vara
vb.
(ense)

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

7. vara vt.

hæred e ángæd (ese)

(har fallitar), so sídor

dær ét o ànad strá.

n. f. 94. /... etesom re

vìsta te enligt vad man

visat oss [gå rågången där

och där] I. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I
so lagn òta dá 1. vara
e ùta gàna. n. f. 94. | vb. (e rse)
dær va aw dóm, som
vora lærara. Bland dom
(d: några bröder) fanns det
några, som voro lärare.
h. f. 94. | sín é-ja máwras[x]
grà vor. Jeg kommer jin mannsfg!

x) läs: máwris

5008 Snedstorp Ingelst. h'd
Huge Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vara vb. (vese)

) grafven (ställe där man funnit fornti[d]s-gravar på tomten Maurits Nilssons ägor). N. f. 94.

jèdarèggen va i mèlom. Geta ryggen (en smal ås) låg emellan (d: tvenne dalstråk). N. f. 94. / så vad ma hìna mé. Så för höll det sig med henne också. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

1. vara

sóna vàya e

vb.
(esse)

vel ɲ̊te tí nú.

n. f. 94. / 2 ùgan ɔ̀ga vá.

Under den gångna veckan. n. f 94

(citat efter en äldre generation).

vîken sát ska de vàra?

n. f. 94. / de vora tré stykan

2 sèlskàp. n. f. 94. / de va vel

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I nte nùktra (hélor) n. f. 94. 1. vara vb.
ud tr gàdan va en (esse)
pórt. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug. 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I den vaxtsäpt 2 – vara vb. (esse)
sammansätn (om en klocka)
n. f. 94. / nu här nóg
de varmaste våd (den
varmaste perioden av som-
maren varit). n. f. 94. / där
va – ìza remóntor – tzùpta,

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

vara

uden vetrinären (vb. (esse.)
va mé. Det köptes inga
remonter, om inte regements-
vetrinären var närvarande
N. J. 94. (kanske snarare: det
hade inte köpts några remonter
(te.). / de vora vél. Det vore
vél. N. J. 94. / de va vél
(vore vél), om han fuga
slùta (å"). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
vb.

han, va, ja, dóm (avse)
fr. o, vara, bóna (redan
för att vara bonde). N. J. 94.
han, hade, vad, va,
förbrúkad som, ódj (an-
ställd vid jordbruket som
ung). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

vara
vb.

da ~ va ~ ẓta nor ~ (esse)
tzyrniz, da ~ va ~ bàra
te ~ o ~ fla ~ ostá. Det gälde
int att köra hyfsat och ordent-
ligt, det gälde bara att fort
komma i väg (om förhållanden
vid vissa tillfällen).
n. f. 94. | da ~ va ~ holda ~
for ~ o ~ va ~ bätor (ansågs
vara bättre). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

vara

mùlor (kvarnar) (v6. (esse)

e. jo. nè. nòd o.

rœkna. má nú fortiden.

n. f. 94. / màra o. varúl,

dí hada. di. fór. dòm

hær. vå (... det trodde

man fanns). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara de

2
våra si

förhålla sig

håde de vårid si så, ad

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
vb.

tùra han rèsta,ja, (esse)
sin tríged va ùdbrùded.
Ture han reste jin (: till Ame-
rika) sedan trigat hade.
brutit ut.

K. f. 96

5008
Nr ~~3600~~ Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskog 1961

1961.

Smedstorp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

1. vara
vb.
(esse)

Inf.
våra
va

Imperf.
{va
vårå, pl.

Sup.
{vårad
vad

va tryckes.

Pres. e

Imper.
Sg. va
Pl. våren

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

vara, pret. -a (= våra)

fägå, fortfara s. 23

så de vara mest hela raten.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

vara l. va ; va ; varad l. vad
(svagbryck vara, va) (svagbryck

pret. pl. vorh ; varah. vad ;
l. vorh ;

pres. l ;

2 pl. ni en

sin per. sg. va ;
" pl. varen ;

H.H.

pret. konj. vore, se II.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara II

ja liasom vara kåsen.

H.H.

Nr 4408 Porrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
vb. (esse) fort

jå va - tit for-
juda, jag råkade
ofta komma samman med
jin dar, komma ut för jin dar.

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

vàror (obest. pl.), s. ~ -na

möblerna i ett rum eller ett hus

(t: säja o. bör sängar och bord)

so fixa de inte vàrorna ud så fixa de inte möblerna ut (t: under en eldsvåda)

Borrby M. f. 84

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Borrby, Ingelstads h:

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inf. Pret. Sup. vara

vàra sg. vå vad vb.

vårad (esse)

pl. vòra

vòra

Pres. sg. 1 e

pl. 1

Pret. konj. vore (svagtr.)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de. e. som de.
vore. de. värsta
näglemöjz (strunt-
prat). — de. ha. vad
jä't läŋa, det har varit
dåligt ställt länge.

vara
vb.
(esse)
forts.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

26.

(esse)

mùsna dɛ̃ - hɑ̃ -

vårad hær, so. forb.

dɛ̃ - ɛ̃ - rént grùvjad,

mösen de ha varit här, så

det är alldeles söndergrajt.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

Pret. pl. ås. vòre (esse) förr.

dær, som, brúsen

de, vòre;

já, vrst, éd, ja,

vrst å det tå. M. f. 84

vrst, vá, hær vrst

Bornby fanns det sådana

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

va el. vara.

vara, e, en 2 pers.

pl. va, vöra,

vörn 2 pers. pl.

vard el. vad.

var el. va imperat.

varn 2 pers. pl.

Nr 8915 Ingelstorp, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara.

vå, å, vå, vårpl.

vånd el. vårånd.

de kùna jù so

vånd; han har

vånd bùtt.

Nr 3634 O. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara.

vära

e, va, vöra pl.

värad el. vad.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

vara

vb.

vara, va

sue

tryckt. va

Pres. Sg. e

dr. fk. tå, hat. dar.

va. Man måste taga, ve

där fanns (att tillgå)

K. f. 71

Nr 7316. Ingelstads hd

Fosterup Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vara

dé kona dar. jo vb.
vàra. Det kunde dt (cve)
ju finnas. / da kan va
nodnàra dessáma. Det
kan vera ungefär detsamma.

K. f. 71

Nr 7316. Ingelstads hd
Tostorp Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

vb.

(esse)

pret. konj: vòre

ja ~ tjénor ~ me, Aæ som ~

ja ~ vore ~ lìmslàn 2 ~

hèla krópen

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

va (gret.)

'var'

Sv. L. IV : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

va

... la va vsát ...

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

vàra (fmt.)

'varo'

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

vad (-) (prat.)

'var det'

"vad gått om tråt..."

Sv. L. III:5:15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara v.

en (pas.)

, " ,

äre n

" mun en ij dòna ... "

!

888 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de fitj-(vàra. vara vb. (1st) forts.

hàr va dé,

som hada bovéde

at hàr fumos de,

om hade bovete sàn.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

va ; e ; va , vår ;

pret. konj. vår ; våred eller
vad

1 en vålse bedzle tva

vara

am dær vår en sam stöe

dær nere , - - -

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

(esse)

forts.

dær vá, som brøjde-
brènevin hùma, det
fanns de, som bryggde
brännvin hemma.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II vara

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hdrb.
Hugo Areskoug 1960.

(e see)

de kan jo hända
här kan våra nåon.
Det kan ju hända här
kan finnes någon.

M. S. 77.

de kan vara nån, som
jór ad. Det kan finnas någon.
som gör det. Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

vara

vb.

dar ~ kona ~ (ase)

jo ~ våra dé tág, som ....

det kunde jin finnes de

tak, som ... (d: tå'dena

tak, som ...)

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vara
ab.

Pret.
vårte

(räcka, vara
av viss varaktighet).

den vårta åta läja.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
90. 1946.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

vb. (esse)

forts.

här vå'ósa, som sägte sc,

här fanns också de, som drunk-
nade (sådana, som drunknade).

M. f. 60. — é ed.? är det så?
är det det? M. f. 60 —
et dé? är det det? Är det så? M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

v.

vára end. i utl.:

la vára = låta bli

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja, ha, vát, dár,
jag har varit där.

vara
vb.
(esse)
forts.

had ed han hédor? Vad
är det han heter?

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vara

vb

vårda, = , -ad

"räcka, ha viss varaktighet

Pres. sg. -ar

den vårda sorgen.

den har vårad länge.

den vårar inte länge!

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
sb.

våra

regál våra, práktig vara.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
vb.
(esse)

Prel.

sg. va

pl. vòra

ja, da, vòra de

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Holm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

om di e ri ra = om det knipes.
= om det är på det viset

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara.

vår, r.

vå, vår pl.

vårhu 2 pl., vårad

el. vad.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van (så bra)

va(n) så brå. ā.

van så god.

va(n) så brå

småkor, tak fordi

fjukor.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra

hå'ånra

é'tor hå'ånra, efter

varandra.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

M. f. 58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varaktig

a.

varákth

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H. Areskoug 1954

Tödorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varaktig

a.

varáktr

han. hå. ìgen varáktr

o. blìvande stå (bi-

belcitat)

M. g. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra

haránra pron.

da fjorda di mód. har-
ánra. n. f. 94. / vr fjènda
haránra. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra

pron.

våránra (rypro-form).

de ~ låa óm ~ vårranra (hulle om buller) i ~ sèzana.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra

horánra

dar bliz so men vid roj
po lajed, so de kone ite
se horánra dar bler
so mycken vit rök po (fisk-)
lagét, så de kunde inte se
varandra.

Nr 38 Käseberga, Ingelstads h
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra.

hovanna pr.

de vega i ögnan

pu hovanna.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra.

hovända pr.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra
pron.

hänanna 1g.

hänandra 1g.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 [illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra

pron.

hɑránra

rét ète hɑránra rakt

bakom varandra

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra

pron.

haránra

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horánra

horánra

varandra

vi - kom - ikke sé - horánra ;
jórana (jordområdena, ägorna)
gnga óp te horánra (M. f. 61)

Nr 4337 Transs, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra.

honáṇna

vi tv namáṇga

honáṇna.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra.

hvarann pr.

vi bo närmast

hvarann.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varandra

varándra

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varannan

haràn an

de hùlja haràn an de
höja i sen varannan (får)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varaman

harànen M. J. 61;

di vå dær e harànen gar,
det fanns i varaman gård;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varamman.

hoomänen pe.

hypn tnäfor en

hoomänen dä.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varannan

haràṇan

pron.

haràṇan sónda

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

var annan
prov.

harànen;

n. hartàned

hartàned är, sín e dr
öpe i dén höjden
sín (om beskurna buskar?

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Äreskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

varannan pron.

två år åtor.

hartånad (i följd).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var annan,

hon är en

de vi'na hon är en

då'.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varaman.

hovmästaren pr.

hovmästared n.

de va hön o

hovmästaren då.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varannan

hartånad (xtr.)

hartånad år

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vandag.

hœúndå

dæn sam gœu hœún-
da gråŋ hæn fœu
kuma æm sœmdan
sam hæn kåŋ.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

måndag 5.

tz_härdas

i måndags

Kf 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardag s.

hårda

4347:4

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardag

hårda

---- som de hade to hårda.

M. g. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Insamlaren 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardags

hårdæs, gen. af ett obrukl.
hårdæ, förek. i nätt. t.
hårdæs, tin hvardags. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardags

hårdas

i uttr. ta ~ i vardagslag

slöfavöjna hålla dem ta o

tjöra ta ~ mä.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardags

hårdas

Inttr.: ti hårdas,
til vardags, i vardags-
lag.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

K. J. 72. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardags

hårdas

i ntr. hå h hårdas, ha

hil vardags(bruk)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardags-

Lárdas-

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsbyxor

hårdasbojsor pl.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsbyxor

härdasbögsor (pl. tant.)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagskläd

sv.

härdaskläd

N. f. 94.

komma, där, en härdas-
kläd o. maka, fjuista-
lad ("fint"), dän fjya-
di, mér förvrida på.

x) Roxj.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. Hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsklädd

hårdasklädd

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Holm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagskläder

sb.

hårdasklär

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsklädes

hårdaskle, fl., best. – n,

hvardagsklädes. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagskläder

hårdasklé;

yngre: hårdasklär;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagskläder

s6.

Å. hårdaskle, 1 – 1 ra

pl. tant.

y. hårdaskläer, 1 – 1 ra.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagskläder

hårdaskle, -n

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagskläder

hårdaskle (pl. taut.)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagskläder

hårdesklär

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

måndagslag s.

hårdas lår

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagslag

hårdslåv

nu får du ha na (tröjan i
h

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsskjorta

hårdasjörta 1) f. s. (sic!)

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd. f. 84

Hugo Arexkoug 1954. l. jörta

H. Jörta, simpl.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagströja

hårdaströja f. s.

vardagsrock ("kaj")

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsväst

s.

hårdasvést

M. F. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardagsstuga s.

hårdastùa, -n, -stùor, -na. s.

'vordagsstuga'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transcr. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vare

vårh

i uttr. ta vårh på;
taga vara på;
de snide tre o toga
vårh på;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vare
sb.

vàra

"vara"

I uttr.: ta vàra, gå be-
vara, gömma (för ett visst
ändamål)./ de mata ta-
vàra på sténen.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vare
sb.

våre

I nör. ta- våre -pos
taga vara på, spara nyt
för kommande bruk.

N. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vare

vårh

i uttr. få ~ gå fåga

vara på

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vara

vàrh 86.

I uttr. ta vàrh på, ta vara på, bevara.

de ~ toga ~ vàrh på ~ bénen. M. g. 63.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vare

vårə

i uttr. tå ~ vårə ~ på, taga vara på, jären (jästen på svagdricka) skomas ~ áw, dén tok, man ~ vårə ~ på (K. f. 84).

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàra oböjl. × vare sb.

Jmfr.: ta ~ vàra ~ på

taga vara på.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vare.

vårt

vara.

ja skula tad vårt

pu böghn.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vare,

vål adv.

vara,

vi tuga vål pu

brosmålorna,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vara, s.

vàrh

Isatr. fa ~ vàrh ~ pa,
taga vara på, "spara undan."

dén far ~ ja ~ vàrh ~ pa.
ja ~ far ~ vàrh på ~ tíden.
(utnyttjar tiden väl).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vara, s.

vàrk i fön.

ta vàrk fu:

taga vara på.

linstrym sa tan

vàrk fu dröd mkn

i hån ed.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varen

prn.

hären l. här én

var och en

hären skéfor, vel

ma, sít, ver och en skyfter

väl med sin. — här én fär,

pasa, sáj (skóta om sig)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var en
pron.

hären

var och en

hären fik ja Gøda säj.

n. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var en

pron.

hár ~ én

var och en

hár ~ én fóra ~ sína ~

hästa var och en fod-

rade sina hástar (gälde

rådrångarna på en gård)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Arnelang 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varen
prm.

här én

här én han sín
var och en har sin

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varenda

pron.

härenda

Nr 46 Onslunda Ingelstads hä

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varenda

varinda, varènda

K. ö. 94.

Rspr.-län; pron. var

heter i genuint mål har

J-s

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varenda

forts.

hårènda

dør ~ kona va sil

i ~ màska.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Irgelstads hd

Hugo Aronsson 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. varenda

härènda mènad

varenda månad

N. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harenda pron. varenda. varenda

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härändaste pron. varenda. * varendaste

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harändorsta fron. varenda. + varendesta

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× varetagen

adj:

vàretàn

sparsam, hushållsaktig

de va en slö,

han va nöta vàre-

tàn. N. J. 94.

Nr 5038 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vara tagen,

vårtån a.

taga tillvara på,
ja har vårtån;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàrtàn a.

vàrtàgen.

-à pl.

spassam.

han e so vàrt-

tàn,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*varetagen

adj

varsam

sparsam, ekonomisk.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

M. 6. 84.

1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× varetagen
adj.

vàretàn

sparsam

M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× varetagen forts.

våretåna (obest. pl.)
sparsam

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vare Sagen.

vårtån a.

spansam.

han e vårtån.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× varetagan.

vårtån a.

spansam.

hyfm e so

vårtån.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vaetagen

vàretán Lpassan

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hår-éva adj. varji. var evige

h. en = varsen.

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför

vaför (M. f. 68)

vaför? (med emfas; nyansär: varför? Ja, det kan man fråga sig.)

hörfor (M. f. 68)

man! hörfor ledsor ne i? man! Varför ligger ni i tröskan? (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför.

häfva adv.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför

hofár

varför

№ 312. INGELST :D

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför

håfar

varför

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför?
adv.

Se ×vadmedan

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

marför adv.

háfor

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför adv.

låfor

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför arv.

haffår

3347:4

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför

håfar el. håfar, adv.,
hvarför. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför

hafa

A Jesus, hafa ska du kjefva
så med te mej?

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför.

häfor ädv.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför;

häfor

häfor déd,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaag, s.

vaag, vaagan;

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vargfax

s.

Vämyasa's

se DAL foto 77:0088.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× varig a.

2
vaki

varaktig

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken

värkens

varken

ja har värkens hus

la grisor

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken

várken, vàrken

ja ha várken vens dud

elor tìtad dud, jag har

varken ungåns dö eller tìtat

dit. — han va nte vàrken

i ysta elor, målma (vare sig

i Ystad eller Malmö).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varken - eller

konj:

varken ... eller trycker.

da star o blåràr o stiràr,
da varken fóżkor eller
jèsor (om gyttja). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x varkens

vårkens

I när. vårkens --- älor
varken --- eller
jag fyr vårkens mjölk
elor - grädd jag skyr
varken mjölk eller grät
(ett talesätt).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varmt

värma (best. pl.)

i. disk värma dåna.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varm, -t, -a

so hålda de ze -t

dåriga så hål det sej

varut dårinne;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varm

kånan (kaffekannan) e.

jau (värm

M. J. 04

Berestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varm, -t, -a adj.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varmt

varmt

INGELSTAD

№ 312. Ingelstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dam a.

Dam

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varm, varmt, värma

värmare, värmast;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945.6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varm

den v värma tiden den
varma årstiden

N. f. 75

Nr 7473. Ingelstads hd
Ullstorp Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Varm

n. varmt

M. f. 65, M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varmt

de ~ bruga ~ ja, när
de ~ e ~ varmt, de bru-
ka ja göra så, när det
är varmt.

45 Ung. lp. publicerad här

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varmt (obest.
n.sg.)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varmblodig
adj.

varmblódi; pl. -i -a

om hästar av varmblodsras

den varmblódia det varm-
blodiga stóet.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vama.

vämma i förb.

klokan vämman:

klockan knäppen ett

sats hitt slag, innan

hon slår timslaget.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varna.

vårna i förb.

klockan vårnar.

klockan knäpper el. särskilt slag, innan
hon slår timslaget.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vama.

vàma i föb.

klokan vàman:

klockan knäppen ett

säskilt slag, innan

hon slår timsla-

get.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vama.

vä̀ma, -`ar, -`a, -`ad.

klo̲kan vä̀rnar.

klockan knäppen el5
särskilt slag, innan
hon slår timslaget.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varna

vårnsa, =

.. som han vårna. maj miåd.

för (U. f. 68)

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945.6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varna

vb.

vàrnja

Pres. tg. -ar

Om väggen: varsko med
en liten knäpp stret i mun
de slå. Klåkan vàrnar.
R. V. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varna;

vårna i ull.

klokan vårnar.

klockan knäppen ett
särskilt slag, innan
hon slår timslaget.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanna,

vånna i för.

hlokan vånnan:

hl. knäppen el-

sånskilt slag, innan

hon slår ihop.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vana.

vàna i förb.

klokan vàna.

knäppen ett särskilt
slag, innan hon
slår timslaget.

Ir 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varna.

värna i förb.

klokan värnar.

knäppen ett särskilt

slag, innan hon slår

ihop laget.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varnagel s.

varnågel pl. –

varnagel

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varnagel

varnágel n. sb.

person som skämt ut sig

N. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varnagel

varnágel n. sb.

person som utmärkt sig
på ett mindre vackert sätt;
ringaktad person, vanryktad människa.
et. rèktad varnágel.

Gammalt ungdomsspråk.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varnagel

varnágal

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp
vb.

varp, -en
(vid vävning)

vörpen, gnèdrar
(framtråden stärkt).
N. S. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp

varp, -en

(tid vår).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp

vorp, -´en
(i vāv)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp

vòrpor (obest. pl.) (T. Ö.)
(L.)

dę vǫ̀ ~ ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp s.

vórpen (best. sg.) forb.

de ~ sload ~ i ~ po ~ vórpen

(vid vävning)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp

varp, -en

(i vår)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp.

varp, -ar, -arna s.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaxp.

vaxp, -'ha s.

de svänska vöxpa.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp.

varp, -ån s.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaja.

vaja, -ban s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp

varp, -en

M. f. 60.

Till varp användes x efterhöst-

to (se d. o.).

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varp
fors.

vorp o rslät

vorp och irslag

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa
sb.

vörpa f.

apparat för varpning av garn

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa v.

vörpa, =

ordna de till varp
avsedda trådarna

Kf 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
åk. Hansson 1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

K f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa

sb.

vörpa, -'an f. K.f.77, K.f.84;

apparat med vilken tyg-

påsen varpades;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa bort

2
vårphor, -na (pluralt) / gênusobestämt

varpa.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa
vb.

vòrp|a, = ,-ad

inf. pass. vòrpas;

(varpa garn)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa.

vàrpa, -ar, -a pl.
-a, -ad.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa

vòrpa, =, -'ad

vòrpa h en rèfsa;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa

varpa

varpa

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. varpa sb.

vörpa; pl. ≐ or f.

garnvarpa

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskog 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. varpa
vb.

vòrpa, =

varpa garn

n. sf. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpa

vörpa, = , -ad;

(varpa en tygrācka)

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varpaln

vòrpeāln

aln vid mätning av tyg-
rāckor;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hr

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var-på-lag
adv.

Se 3. lag.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* varpålag

harpålåv

var, var någonstans;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vars

hårs

ett slags distributivt räkneord;

de fyra hårs en bröd
(en bit var);
de fyra hårs ett stycke;
de fyra hårs två skilpa
(tre supar var);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vars

hors l. hårs m. f. 66;
distributivt räkneord;
var, vardera;
hors hälften, hälften var;
(l. hårs hälften);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårs

× vars
av.

so gik de vél
hårs en dåg (var sin
dag för mjölkkärran; om
två hästar). kn. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vars
adv.

hårs

I uttr. som: hårs ét,
vardera eū, eū var(dera).
dɛ hade hårs ét stèle
(hemman) på Holmågra.
(Holmåkra).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Ulla Ambrosiani 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varse

vårsa

I när. bø. vårsa bli var-

se.

hógan bitz. ed. vårsa

hunden blev det varse

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varse

vårse

I nthr. bø vårse bli varse

dí ska dú fa bø

vårse (i holfus ton)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å
varsla

varse

varse

(i 'bliva varse')

sa bets han ja å varse d.

M. Arskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 varsel

vårsal n.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varsk

adj:

vårska (obest. pl.)

vaksam, som ger noga akt

(t. ex. om en hund)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug ~~1947~~ 1946.

Kvinna född i Hagestad på 1880-

talet [illegible] Gosen i Tamby Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× var som
av.

hár sóm
var som helst

da. va - hár sóm. K. s. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varsomhelst

adv.

hársomhélst

de vysa - ´nte hársom-
hélst.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varsomhelst

adv.

hår som hélst

de vysa hår som hélst

de våxa var som helst

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varsomhelst

ads.

hår som helst

M. f. oo

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var så bra.

vår så brå.

var så god.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vart

hat

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

* vart

vart

Jutl. : je ~ vårt, ge skall (om hund); åv. 'säga till', 'varsko om nyt'.

ja ~ ska ~ je ~ vårt, när ~ de ~ bør ~ tid jæ skall säga till, när det blir tid (d: att göra det eller det)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× vart

hózen han ga vårt
1)
hunden han gav skall.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1956.

1) Jfr sv. tè i samma betydelse om hundar

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vart

vart

I mūr. je~ (vårt, ge skall (om hund).

M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Irgelstads hd

Hugo Aronsson 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vart

vart

I rötrycket je, várt je
skall (om hundar)

hónen ja, várt
(d: ja, fré, om ed)

M. L. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vartagen

vårtån

som tar vara på sina tillhörigheter.

ja har vårad vårtån

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varuhv.

vorul.

el. vorúl, - hv.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv s.

varúl -a

varulv

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv

varúl, -ín m. sb.

g. varúlv

màra o. varúl, dí hada-
de. fór. dòm hær vá.
(det fanns). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv s.

varulen

'varulven'

(myt.)

3547: 4

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv s.

varul

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 85

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv

1

Vorul, m., -n, pl. -a, -ana,
varulf.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv

vårul pl. -a

s. 88; 89.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv

varúlv, pl. -ar

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Borby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vorúl el. varulv.

vorúl, -lv s.

-a, -na.

min kvegas sjöstör
va forfäldor ma
vorúla.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv

vorúl m.; pl. vorúla

M. f. 66;

hær ~ e. vorúla

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv,

varulv, -en s.

-a, -na;

människor kunna bli

varulvar;

3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv

varúla (obest. pl.)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. g. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskv.

vonäk, -kn s.

-a, -na.

vonäka de va fólk
so hàlad di kuka
pu tné bèn.

Fr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv

varúl ; varúlen

har va en mán
hùbr (Hoby), som de
kala for varúlen, han
va ja varúl.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varulv

vorúl m.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vatt, 5.

Vatt

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vasa

vå̲ʒ/a

pres. sg. -ˋ ar

m hvet: skumma, vara i
vyror

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads [illegible]

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vasaflabb.

vàsafläb, - bn s.

fräch person.

de vai bn rakti

vàsafläb.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vase.

vàsk, - hu s.

slusk.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vase.

vàs|a, -an s.

-àa, - na.

sluss.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vase.

vâsh, -hn s.

ohyfsad mansperson,
slusk.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vase.

vàsk, -ar s.

ohyfsad mansperson,
slusk.

Ir 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vasel.

vässad a.

ohyfsad, fräck.

han ser vässad ut.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vasel.

vàsld a.

vara ohyfsad,

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vasch.

vässd. a.

fräsch, ohyfsad.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vask

vask
s.

köksvask.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maskbord s.

väska bör

disk bänk

MF 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàskabör vaskbord

diskbord. bord emåd köksvacken.

Orslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaskbuta s.

vaska tvåda

avloppsrör från vasken i köket

mf 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gass, a.

Gas

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vass

vas, -'en m.f. 58; 86.
(bladvass o.d.)

dör ~ vä ~ en ~ mäsa ~ skev
o ~ stä'l ~ väsen (m.f. 58).

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vass
a.

vas ; pl. -a

(skarp)

skärpa eller väsa

(om ettermässlor)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla
sb.

vålk, -en

(ostvassla)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vaxla

Se Valle s.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla

välk, ~en m. sb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla

vàla m.

Jfr ostvassla

M. g. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla

vàlk, -en

m. f. 84.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla

vàlja, -an;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads [illegible]

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vassla.

vål̀a, -ån s.

vassla.

vóted kalas for

vål̀a.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla;

vàlr, – ln s.

so bʉ̀ʃ dar

vàla;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla;

vàlr, — -ar s.

ska du drèfja

vàlan?

1983:1 Üllstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla s.

Se x valle s.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla

valka m. 1 = en

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla, s.

vàl̲a

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vassla.

vàlla, - lan s.

vassla.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vassle.

vàlɛ̃, -ɛ̃n s.

vassla.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vassle.

vål-le, -lu s.

vassla.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vassle.

vàlh, - hn s.

vassla.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vassle.

vàlla, -lur s.

vassla.

vóted kala de for

vàlla.

Ir 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàlɐ m. vassla. vassle

anses likasom österns för nogt gått.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvassle.

vålla, -ln s.

vassla.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla

vàlə m.

(: dén gə̃ə̃ dɛ̃ grìsorna, dí dràka dɛ̃ jærna).

M. G. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla

vàlp, -àn

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassle (vassla) s.

vallen

'vasslan'

4344: 11

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vål², m., -n, pl. fälles. vassle

vassle.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1697-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
vål a, -n. -s

x vaggle
~~valle~~ s.

'vassla vid ostberedning'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927. Transcr. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassle, ×

vålle, — Lu s.

vassla,

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vasslagröt"

vàlagrød

grøt kokad på vassla

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla-gröt

vålagröd sb. sb.

gröt kokad på vassla

n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vasslegröt

vå²lagrød eller va¹lågrød,
gröt som kokas af vassle och
korngryn.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vasslegröt

vålagröd (AB)

gröt kokad av vassla

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vassla gröt.

vàlagröd, - en s.
gröt kokt på
vassla.

de va gjùt ma
vàlagröd.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vasslegröt

vallagröd

, kornygrsgröt (kokt i vassla)

4344. 12

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vasslegröt

vàlagrød

(gröt kokad på vassla).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, -ed sb.

vaned rända (rann)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, n., vaned, pl.
lika, vanen, vatten.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van/, -ed

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten, s.

vann

s. 211

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M.Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten
s. .

vann

kahlt vann s: kålt vån

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, -ad

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten s.

van

vatten

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

vatten
sb.

van, -ed

Gen. vans

sävt van

N. f. 94 m. fl.

de layde-vät, dom te våns (om kreatur). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) vatten

de hade stått 2 vån. n. f. 94. / dra opp vån vinda upp vatten ur brunnen. n. f. 94. / dån åran (källådern) ger vån. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallen.

van, -ed s.

de tunga vån i fjälan

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1841.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten
s.

vak, n.

--- a nåra en vågna om
inåtnatten, fått en ènta so mjèd
som et glas vån! sagt om logis
på ett hotell.

7733. Ö. Ingelstad, Ingelstads hd. J. J. 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, -'ad

de slapte kre'ftzen ned
å vans (till vattning)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

batten
s.

vann

Nu har ja(g) båred vann

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, n.

han står a vegon ó/n vá/n.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, -et

--- en mosahula man
ván. En vattenpjäsk på
i terrängen.

N. J. 79. Nr 6754. Ingelstads hd
Benestad Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vatten

van, -ad

je-ø-sad ván, for-
da-e-tóst!

M-f-76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vallen.

van, -ar -ds.

vánd högon.

vi fou lova pu

van o vär.

vánd(d) e bövlas.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vatten.

van, -ad.

Fjärlekan kan
bränna som kallt
vän i längen.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1840.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallen.

van, -ad s.

vänad lagor i

Ballen.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten.

van, -ʼn, -ʼna s.

dan e inna vånʼ
i brönnʼn.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valten

van, -ad

sien dras ält vänd

bort.

M. J. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valter,

van, -ed s.

har e unt am

vän,

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallen;

van, – ädd s.

dar e van i fjélan,

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, led

där falde - deta -
harnada - vánad vid.
Där föll det hår vatnet
ut.

M. L. 7 Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vatten

van, -'ad

vɔ-fɑ-fjɔra-dɨd me-vɑ́n;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vatten

vans

(genitiv)

i förb. med prep. åt (till);

t. ex. åtdor slepta dé-

trédzan med åt vans

(till vattning) på gården

(M. J. 66)

Nr 4237 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallen;

van, -ar, -ade.

tvetna vän på

flickorna.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vratten.

van, -ål s.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van

"o dær byfs klåt vån.."

Sv. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, -ad

ja-golva-blå o-ván
op a-dí (: fatet) u.f.
de-slah-jöjkad oo.

van på. U. f. 75.
de-fa-nte so-méd som-
en-kalp-ván, de fa inte
så mycket som en klunk vat-
ten.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

vans (gen.) forts.

ena ny ti våns, änds

in tü vatnet (i ha-

vet).

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Irgelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallon.

van, -'ld s.

Fr 3787 Glemminge, Ingelstads h
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van, -led vatten

ja- tol- ûta o- drutja-
~ /
van.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, -ed

de lå o snådra
vånad (om änder).
dar va ältd van, so
de mala så dar.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van, -ad

rinnanes van, rinnande

vatten.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenarv

s.

vanár

våtarv (Stellaria media)

Kv. 03

Nr 5008. Ingelstads hd

H. Areskoug 1950

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenarv

vanår[1] L. -årv[2]

vitarv

[1] M f 28, [2] M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+vattenarv

s.

vanárv

våtarv (Stellaria media)

vanárv o. bràta, mést

va. bèjga

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallmarv.

vanárv, -hn s.

bvástium arvense.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenarv

A.

vånärla

våtarv (Stellaria media)

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallmarv,

vanär, -hd s.

vallmarv.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenarv

sb.

vanárv

våtarv (Stellaria media)

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 × vattenarv

vådarv, m. -n, pl. obrukl.

vårarv, Stellaria media.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenarve
sb.

vanárta

vätärv, Stellaria media

(d: små, små vrida
blòmor).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenbalj

vanbål. -en

balja med vatten.

ja sto på båd i vanbålen

1956 6807. Fryde. Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenbalja s.

2 vannabål, -an, -bålar, -na!s

'vattenbalja'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Franzén. Tryg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenbalja

vanbål, pl. -ar; M.f. 88

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenbulen

adj.

vanbúlen

uppsvälld pss gr. av fukt
(t. ex. om bohjor som stå
i vatten l. som det varit
vatten i). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenbulen

adj.

vanbúlan

uppsvälld till följd av fukt.
(t. ex. om tråbalja)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vattenbulen

vanbúlen
vätendränkt, uppsvälld
av vatten

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenbulen

adj.

vanbóled (obest. n. -dt)
uppsvällt till följd av be-
röring med vatten (t. ex.
en balja f. trävirke över
huvud)

M.-f. 97

Nr 2725. Ingelstads hd

H. Areskoug 1954

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenbunden

vanböjlan

vattensjuk (jord)
(indränkt med vatten)

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattendamm

s.

vandám

(damm)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattendrag
sb.

vandrår n.
sankt stråk i terrängen.

(Jfr Kärrdrag)
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vattendraga
ole

vandrá vandró vandrád

sólen vandró sa sáh di gámle
nar sólen stråla i fjorna

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vattendraga
vb.

vandrå

sågas om s. k. vädersol (då° väntas regn).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallondraga.

vandrå, vandrår. v.

när solen hyser gu

molnen.

spólen vandrår.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattendraga

pres. sg. vandrår:

solen vandrår: säges då strålarna i molnen gå från solen ner till horisonten.

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd

Birgitta Kraft 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenflod

vanflö

översvämning

(en ~)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vall-enfloöde.

vanfl-ø, - -ad s.

dan e vanfl-ø pu

väjin.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallenfloöde.

vanflö, -ddr s.

dan va vanflö.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenflöde.

vanfl̲ø̲, -ld s.

vattenflöde.

dan e vanfl̲ø̲ nera
pu väjn.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenflöde

vanflö, -a d s.

vattenflöde;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vattenfylle

vanfúla neutr.

högvatten, högt vattenstånd;

där e vanfúla idå;

Nr 3817 Kaseberga, Ingelsta nd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenfåra

vanfåra, pl. -or

plöjda fåror för vattnets avrinning från fälten

vanfåror plöjdes sin rúlen va. sád, for o váned sleole lúa. dárfra ti kanálorna

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads Hd.
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattengrav

sb.

vangrávor pl.

vattenfyllda håligheter i marken efter t. ex. torvtäkt.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattengröt

vangröd, m., -en, pl. [illegible],
vattengröl, gröl som kokas af
korngryn och vatten.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhjul

vb.

vanjuél, -l-ad

(t. ex. i kvarn).

n. f 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhjul

vanjūl, n. 1 -ld, pl. =, -ln, vaūenhjul. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenho, s.

vannehao

s. 211

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenlo s.

2
vånehàw

vattenho

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenho s.

vankáv –

vattenho

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenho

vanhåw, --'en

l. vånehåw

ho varur hästarna dricka

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhål s.

vankôl

vattenfyllt hål

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhål

vanhûl n. sb.

vattenfylld hålighet i marken, mindre kärr

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhål
sb.

vankúl n.

vattenfylld håighet i marken

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhål

vånhål l. vanhål neutr.;

vattenfyllt större hål i
marken, bl. a. märgelgrav;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhål

vanhúl n. , pl. =, :
vattenfylld håligket i
marken.
de. kom. úd r ~
vanhúled.
M. fl. 84.
1977.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhål s.

vanhål, -et, pl. = -en. s.

↓

2.

'vattenhål där kreaturen brukade vattnas'

Målets form för hål är hul el. hul.

Upptecknaren har uppenbart den nordskånska formen hål.

J-s.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transcription: Tg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhål

vanhúlad (best. n. sg.)

(den vattenfyllda håligheten i marken)

(kvinna mellan 40 o. 50 år).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhöl

vanhǿl, – -én

höl, djupt ställe: vattendag

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenhölj

vanhål m. sb.

djupt ställe i vatten-
drag, särskilt i å.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskog 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkalv

vankálv

fosterhölje hos ko

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkalv

vankál (vattenkalv) förekommer om

personer.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkalv

vankål m (vattenkalv) 1/manet. Lyuits Ls.
O. L-n.

2/ vanl. blåsor, som sprees på ån
på ca likstt med en manet.

~~äta de~~ äta-de för dör e en vankål, so ísen
kan bär inte. Lyuits; Arel:

vattenfyllt
3/ blåsa, som känner fram innan
kalven föds. O. L-n.

Onslunda

vid barnsbördning
Å nr ísen blåsan kan spricker ho
kåmmit.
fruntimmer, då dr säjr: barnavattnet kar

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matterkamma 5.

van- l. vaxkåma

M 135

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkant

vankántorna sb. bf. pl.

vattenbrynen

de sodа z vankántorna

o gòla (= om grodor).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 vattenkar 5.

vaⁿnkàr, -ed, pl =, -en. S.

vattenho vid brunnen där kreaturen drucko"

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkoppor

vankåpor, f., -na, plural,
vattenkoppor. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenkorra

vankórar ob. pl. sb.

vattenpölar, vattengrussar; äv. om större o. djupare vattenfyllda håligheter i marken.

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenkorra

vankóra f. sb.

vattenpöl, vattenpuss

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vaŭenkorra

sb.

Äv. vanskörja; pl. -/-or

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenkorre

vankóra, -an s.
pöl, mindre vatten-
samling;
har stóun stùra
vankóror;

3275 Bollerup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vankóra

x vattenkorsa

pmf. kòra

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenkunna

s.

vankŏra -or

vattenpöl

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenkurra

vankára f.

vattenpöl (t. ex. på landsväg)

M. J. 84.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenkurra

sb.

vankårsa f.; pl. – ! or

vaucnpål (t. ex. på en

landsväg efter regn).

N. Y. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkvarn

vankvärn, pl. -ˉ or

M. s. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkärr

vantsår pl.

kärr

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenlopp

vanlig n.

" öppet dike

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. F. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenmynta
s.

vannmónta

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Ex:r.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallmuölla s.

vanmyla, -u, -mylor, -na. S.

'vallmotrav'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transcr. Tryg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenmölla

vanmúla f. sb.

vattenkvarn

da rìmda,sı mìad mér pa
en vanmúla. Det gick mycket
snabbare ati mala på en vatten-
kvarn (än på en vinderkvarn).
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenmölla

1 1

vanmylla, s. -n, pl. -mylor

-na, vaüenkvarn. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenmölla

vanmjöla, J., -n, pl. -lor, -na, vattenkvarn. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenmölla

vanmúlla, --'an, -'or

vattenkvarn

sòma hade ja~ --'or,

dar (= på de platser/ de~ hade

vá~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenmölla

vanmülfa, --'an f.

vattenkvarn

Ö. Sloby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Ahlenius 1919

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenmölla

vanmülsa, -´-an, --´or, f.

vattenkvarn;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallenmölla.

vanmyla, - an s.
- or, - na.

vallonkvarn.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenplask
sb.

vanplásk

vatten'g mjölk (om mjölk som surnat starkt).

de ble åte eldan vanplásk. N. f. 94.

Nr 5088 Smestorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenpost
sb.

vanpåst

avdånt ställe i en
bäck avsett för vatten-
hämtning. Jfr 2. post.

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

* vattensdrick

sb.

vánsdrik

dryck vatten

K. f 96

vánsdrifs

n. f. 94. han, va, so, snål,
so han äzde, dom äte en

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) × vattensdricka

vánsdrifs. Han var så
snål, att han inte unnade
dem en dryck vatten.
M. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) vattenskadra

sb.

vansládra f

ett slags vattenuppfordrings-
verk, som drives medelst en
hästvandring. Bestod av
en cylinderformig trumma
i vilken fanns en korkskruv.
liknande anordning, med en
vattenskadra pumpades bl. a.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) Vallonska ättens

vallen ur åar, vilket sedan
fick vetna ängen längs
åns stränder (d: "so. tåla. de
åzana").

— M. f 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattensprängd

vànspræzt n. sg. —
äj.

vattensjukt, med käll-
ådror i jorden.

dær e so vànspræzt
pa fjòrkagären. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vatterpass

vå<u>t</u>orpå<u>s</u> neutr.

(murares) vattenpass;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vatterpass

vá·torpás n.

vatterpass

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

& vattenpass

våtorpas, n., -ed, pl. lika;
-en, vattenpass.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatterpass
ob.

vátorpás n.

vattenpass

(jfr lodstock)

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenpass s.

våtorpas n.

vattenpass

INGELSTAD

№ 312.

Ingelstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenpuss

vanpös, --´en

han ligger o lögnar, st~

~ ~en ~´.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenpöl
sb.

vanpöl

n. f. 9 t.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenråtta

sb.

vanråtta; pl. – ¹ or ².

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1) vattensladdra

vansládra f. sb.

apparat med vars hjälp man pumpade vatten ur torr-moasgraven; bestod enl. uppgift av "en lång trätumma med en spiral" i mitti, vilken drevs runt av ett slags vädertvärn. --- en lång trätygga,

Nr 3817 Vallebergа Ingelstads hd.
Hugo Areskoug 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2) vattensladdra

dar jrk en språk nya
pp.
í ; so mål de vánad
íd ma dán . N. f. 87.

Nr 3817 Vallieberga Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vattusot

vå̀tor sø̀t

vattusot

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenspann

vanspån, m., -en, pl. -a, -na, vattenhink. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenspann

vanspán, --'en, --'a

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattenspänning

vanspénıŋ

(i gården, där käll-
drag gå fram).

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× "vattenspänsel

sb.

vanspénsel

vattenspänning i jorden.

Jfr × vattenspänning.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vånstark adj. för, ajstark.

× vattenstark

rätsan bör vanstark, om den lätsor för läga i van.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattentråg s.

vatten|tråg, -et, pl. =, -en. S.

'tråg, oftast en urholkad
trädstam varav bäcken.
turen vattnades!

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Franzén. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattentunna

vanlyra, f., -n, pl. -or, -na,
vattentunna. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattentunna

vantzýga f.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattentunna

vantȳxa f.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattentåt

vantät 1 l. -or, m. och f.,
n. -tät, pl. -täta, vattentät.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenåder

vanåra f.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vallpass

vàtopàs, -ld s.

vallenpass.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vallenpass.

våtorpås, -ds.

vallenpass.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattergrass

vàtorpàs (trol. sentr.)

vattengrass (mnrr redskap)

n. f. 73.

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Tomelilla Hego. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vatterpass

vå̲tårpa̲s̲ ; ´ - - ´ ad

vattenpass

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35
Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vatterpass

våtorpås n. M. J. 88;

vattenpass

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vatterpass

vå'torpås n.

vattenpass

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelsteds hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vadersot.

vàtorsòt, -ln s.

vattusot.

han fèf vàtorsòt.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vattersot

vå̀tors̀ò̀t

vattusot

de kona bò̀da ~ bà̀ra

ma en hò̀zalò̀rt.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vallsol,

vàlsó't, -an s.

vallsol.

mór fff vàlsó'tan.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vattersot

// 2)

vá-tor-sót / -- -en

vattusot

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

// M. g. 75. 2/M. g. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vallsot.

vàtorsòt, -hn s.

vallsot.

Ur 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattersot
sb.

vá́tor sót

vattusot

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna

vàn/a, =, ±ad vb.

vana krépfzan (épfzan);

flùìta o vàna (de tjudra-

de kòrna).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallna.

vänna, -ar, -a pl.

-a, -ad.

ja ska vanna

hejdan.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna

vàn/a, = ˌ-ˋad

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna

vàn/a, = , -̀ ad;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna

vàn/a , =, -'ad

de ska vàna na jìnast
so fört kum ha tad hést
(d.v.s. man skall genast vattna ett
nyfödt betäckt sto, för att det skall
bli dräktigt)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna

vånsa, =, ~ad;

(vattna t.ex. husdjur, blommor o.d.)

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna

vàn/a, = , -ad.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna

vàn̲a , =

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallna

vå²na; vå²nar, vå²na, vå²nad,
vå²nad el. vå²nador m. och f.,
n. vå²nad, imperat. vå²na, i
accent 1 kan ligga på 2:dra
stavelsen, i st. f. 2 på första, i
vallna. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna
v.

vanna

Nr 46 Onslunda Ingelstads h:
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallna, i

vänna, -ar, -a pl,

-a, -ad v.

ja ska vänna

kålen, i

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallma.

vånna, -ar, -a pl,
-a, -adv.

ja ska vanna
kåm.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

valëna.

vàn̄a, -ar, -a pl.
-a, -ad.

ja ska van̄a
fjëna.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatna, v.

vàna

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallna.

vàn̄a, -ar, -a pl.

-a, -ad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallna.

vänna, -ar, -a pl.
-a, -ad.

ja fann inte tid
o vänna ihop.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattna

vàna, =

han skola fòra o.
vàna dòm.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelsteds hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallma.

vàn̄a, -an, -a pl.

-a, -ad.

ja ska vana

hejan.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattnas.

vänas. dep.

någon kan vänas
– ju mé nor
ja sö'n dom.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattneho

vb.

vàŋahàw, ˈ–ˈkn m.

ho varur hästar vattnas

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattneho.

vànehàw, ˋ – ˊ en

ho (av flis), varur hästar

vattnas

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattneho

vànehåwen best. sg.

ho varar hästar och kreatur
vattnas (oftast i stall el.
ladugård)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattneho

vànehàiv M. f. 67

ho varur hästarna dricka, då de släppas till vattning (i stallet eller på gårdsplanen);

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattneho

vårahåwen (best. sg.)

ho varur husdjur dricka

Nr 2725 Ingelstads hd

E. Holm Hugo Areskoug 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattneho

vånekåw. -en

träho framför gårdspumpen. vari djur

vattnas.

Nr 4213 Ullstorp Ingelstads hd

L Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattnets

vånehåwen (best. sg.)

ho varur hästar vattnas
(ofta inne i stallet).

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1849.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

& vallehov

vånkhåw, m., -kn, pl. -a, -na, ho, hvarur kreatur vännas. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattnehål
sb.

vànnehùl n.

vattenfylld håglighet i marken där hästar o. kreatur vattnas.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallnehål.

vånehål, -ål s.

vallenhål, där man

vallnar kreaturen.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattnehål

vånahuled (best.sg.) M.F.68

vattningsstället (för kreatur)

Nr 4337 Transs, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallenkål.

vänd hål, -ld s.

vallenkål, där man vallar kreaturen.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenställe

sb.

vånestäle n.

plats där hästar o. kreatur vattnas.

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattnig

våned l.-or, m. och f.,
n.-ned, pl.-neda, vattnig
(om potatis). Sj.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vattning

vànn, ⁼-en M.f.68

vadedamm, vattningsställe

för boskap;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattra
vb.

vàtra, =

med vattenpass undersöka, om ngt står i vågrätt läge.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattring

vàtrig sb.

vågrätt läge

de-sta-e-e vàtrig

(t. ex. om en stensatt

yta). — N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallsok.

vàtorsòt, - kn s.

nor de ha vàton-

sòt bo de so

fjùka.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vavla.

vàvla, -ar, -a pl.

-a, -ad.

tala redigt om berusade personer.

han vàvlar han

vet icke ha han

på sig.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vavla
vb.

Pres. sg. vàvlar

skubbra på målet

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vavla.

vàvla, -ar, -a pl,
-a, -ad v.

vagla.

han vavla i krój.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vavla.

vàvla, -ar, -a pl,
-a, -ad v.

vagla.

de gaw o vàvla.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vavla

vb.

vàvla , =

tala sluddrigt (t. ex. om berusade personer)

Ö. Holy.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vavla.

vàvla, -a, -ar, -a pl.
-a, -ad.

vagla.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vavla.

vàvla, -àn, -à pl,
-à, -àd v.

vagla.

han gôur o vàvlan.

amkrój.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Vasa hl

2
Vasa sn

bli trött

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vak.

vägs, -ads.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vax

vöjs, n. vöjsel, pl. öjsar,

vax.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vak

vɔjs, -ad

dɛ hada vɔ́js o vɔ̀jsa trɑ
ma;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vak.

vojs, -ʼ ad s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vak

vojs n.

Jfr bivak.

M. F. 84.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

1948. Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vat.

vojs, -ld s.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vak,

vojs, -'ads.

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val s.

vo̲ls, -ed. s

'val.'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transcr. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vak, i

vaja, -ade s.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vax

Jfr bivax.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vak

vojs, -lad

vak

n. f 94.

Jfr vivel

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vax

vojs n.

(bivax)

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka
v.

vöjsa, =

(ingnida med vat)

vöjsa - tråor vaka

tråd

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaxa

vòjspa, =, ÷ad;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka.

vöjsa, -ar, -a pl.,
-a, -ad.

de skula vöjsa
tröúm.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads h
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka

vȧ̀jsa , =

ingnida (tråd) med vax

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelsteds hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàjsa

vaksa

vaka

vàjsa V. G.
vàksa Sk.
vaksa Vuky
} Sk. L-n.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka

vöjsa, = vb.

(bestryka med vax, t. ex. sytråd)

de vöjsa tråden.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaka
vb.

vöjsa, =

ingnida med bivax

vöjsa trån (tråden)

M. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vekårta

1
vojsårta, f., - n, pl. - tor, - na.
vakårt, ett slags gul kokärt.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~väck~~ vek

adv.

vek

bort, undan

ga vék o. d.

N. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstad's hd

Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck ~~väcke~~

adv.

vek

bort, härifrån

han e gån, vék. Han
är död. R. f. 85. / de, ha
sorkad, vék (tjinkit
undan). R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck

vɨ́k ; – ɨ́ ɛd ; =

(skjortveck)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

ägja f., -an

Föråldrat. Numera vika f.

ägan - nya - vå, förliden
vecka; ägankomor, kom-
mande vecka; föra ägan.
när - sänan bär - gån,
-so - kåmor ägan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

ˈvägga, ˈ=an; =or, =orna sb.

Nu nästan obrukligt form;

jfr. ˈvika.

2- ˈföra ˈvägan. R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

necka s.

ˌnigˈla, ˈ-an; ˈ-or, ˈ-na

MF 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x veka
~~uga~~ 5.

2
uga 2 -or

veka

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

vecka

sb.

A. ùgga, ~an, ~or f.

Numera ur bruk men väl-
känt av äldre personer.

Y. vìkka, ~an, ~or, ~orna f.

I nèsta ùga / i ùgan nya-
vå under den gångna veckan
m.f. 94 (citat bl.a. en äldre ge-
neration) Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) vecka

hær lo mi[illegible]ter en sb.
hél vìka. n. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Åreskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

ùgja, -an f.

ùgan, ìnga, -a,

sistlidna vecka;

nèsta ùga.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veka
s.

uga, -an

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka, s.

ugor, pl.

s. 211

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

ùlgfa, -'an, -'or

föråldrat, numera vìka;

i ùlgan ìnga vå under
den gångna veckan;

ùlgan som kómor.

Nr 3917 Kåseberga, Ingelstads h:d

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ~~ugn~~. veka

ùlga, -an s.

-ùr, -na.

vecka.

ùgan ègavå: före-

gående vecka.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veeka

sb.

vèkja, -an

i dina vèkan

M. g. 04

Nyare för x ùga, -an

1-s.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

vä̆kka, -an, -or, -orna s.
f.

A.: ŭggfa, -an, -or, -orna f., kant av de redan nämnda meddelarna mangj använt av dem utom vid afgörande av det språk de hört av äldre, nu döda personer Sonen M.f. 84; R.f. 88 Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

s.

dan va tun sóna fork.

2 fóra ugan (citat)

M. f. 84, K. f. 88

uganizavå sistlidna

vecka

(citat)

dan e en uga, stn dun

Borrby fiskna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ligga, -an s. (+ uga). vecka.

-or, -na.

vecka.

ja skule fjèva fjòra
lid sèva sòupa for ja
skule tòa tvètta i
nesta ugh vitta —
ja e fro tvètta
(en flicka som skulle
tala fint).

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Rangtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. (× ~~uga~~ yeka.

ùga, ~ àn s.

ùgan ìgevä.

föra vechan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka, s.

lìga, sg.
lìgor, pl.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

smedja

smedja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~ugn~~. veka

ùgn, -ùn s.

-ùr, - na.

vecka.

i förja ùgn.

i förna vecka.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(4) ~~lugn~~ veka.

lùga, - an s. å.

= on, - na.

vecka.

de fem to i nästa

lùga.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka II

Ulgan ögnrå

föregående vecka.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× uka vecka
× uga,

ùga, – an s.

– òr, – na,

vecka.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ggr r. j 2 or veckа

2
en gang om ggan veckа

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

becka
s.

uga, -an

ja toan inì en gång i ugan, om
did behövs eller ej.

s. 45

Nr 22804 Onslunda Ingelstads hd

Holger Bjernstad 1974 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka s.

uga

" . . "

"ugan ingje va."

'föregående vecka'

4847:4

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

se 1 uka.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* (vecka
ecka)

-ecka, - an s. ä².

-ar, - na

vecka.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgan nye va = hälsa vekan:

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka II

Utgångskamor i nästa vecka

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~uga~~ veka.

ùlga, -àn s. a².

-ùr, - na.

veka.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(× veka ugn;)

ugn, - an s.

- or, - na;

vecka;

i hin ugn;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

ägga, -an, -or

Föråldrat. Numera vanl. vika

vegan – igenvä, sistlidna

veckan.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veckа.

ùga, – an s.

– ò r, – na;

vecka;

i hìn ùsan;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

vilsa, -'an, -'or, -'orna;
äldre -'iga (*-'ika).

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ung apröfsa f. vecko-predikan.
(passions-predikan)

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veckotidning

vèkatiŋŋ sb.

(Nyare ord)

ja i lèsta i an i vèkatiŋŋ, som i dé hada i hém (hade med sig hem). n. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ved

vẹd, -ar, -pl. = sb.

hjullöt. Jfr hjulved.

de skola ha ét elor

två vẹd, vïked de

behövdes. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn

sb.

vdornámn n.

2 öknamn

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn

vedernämn

ɛ l

i l

öknamn

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn

vedornámn n.

?ökamn

ffr * onamn

n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstad's hd

Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

vedernamn

sb.

vèdornàmn n.
~ ò
ökrnamn

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn

vedornámn n.

(ökname)

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn

s.

vedernámn n.

Ökrnamn

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn.

vẽdornämn, -ndn.

je folk vẽdornämn
de gon lẽt.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn.

vedornámn, -ads.

öknamn.

je folk vedornámn
de gour lät.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn

vèdornámn n. ; pl. =

ōknamn

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn.

vedomnáwn, -ed s.

öknamn.

de hade so

möga vedomnáwn.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedervågar c.

vedervågar, -n s.
knip tillverkad vid
vedvågs buk.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vedevågare

sb.

vēdevågare

ett slags brödkniv (från Tedevågs bruk).

M. f. 60.

(= bre[×] i blåd)

×) Rikssvenska form.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1849.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vedevågare,

vedavägare, - kn s.

kniv till veked vid

vedevågs bruk.

sägen kn vedavägare,

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vèdaʉsa M.f.66 vedyxa

vèdaʉsa M.f.58, M.f.66;

vèdaʉsa M.f.58

vèʉsa M.f.58

vèʉsa M.f.61

ett slags yxa med tämligen
långt skaft

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

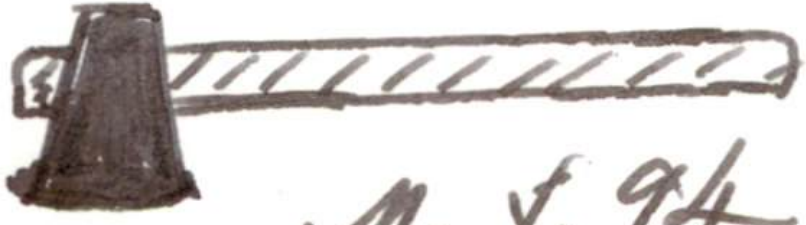
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyxa
sb.

vèdaxisk m.

yxa att hugga ved ved

M. y. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

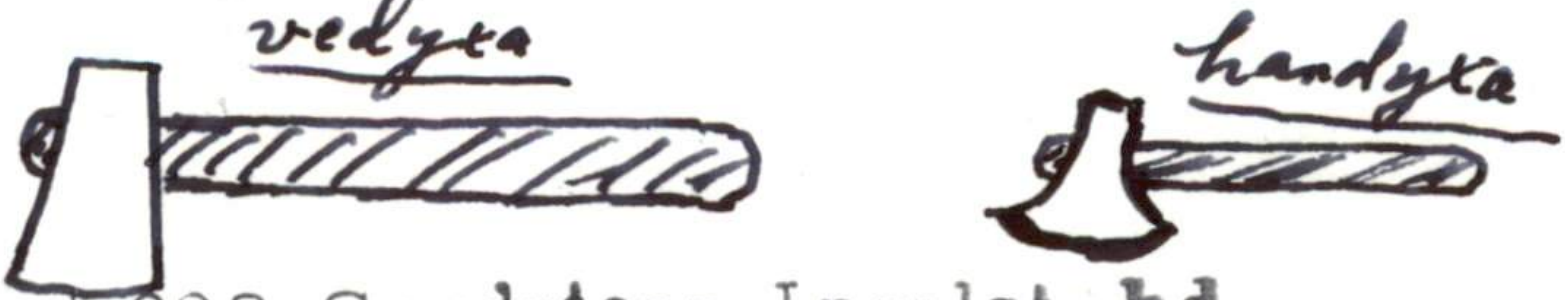
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyta
sb.

vèdaŭsa m.

en - vèdaŭsa va kórt -
égzan.

n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyka

vẽdayska, vẽdayska

en slags medelstor yxa
med tämligen rakt blad.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyska eller vedyska

2 1
vedayska, m., -n, pl. -ysa,

-ysana, vedyka.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyxa

vèdajsk, -hu s.

-yxa med långt skaft.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads

Nils Bengtsson 1940.

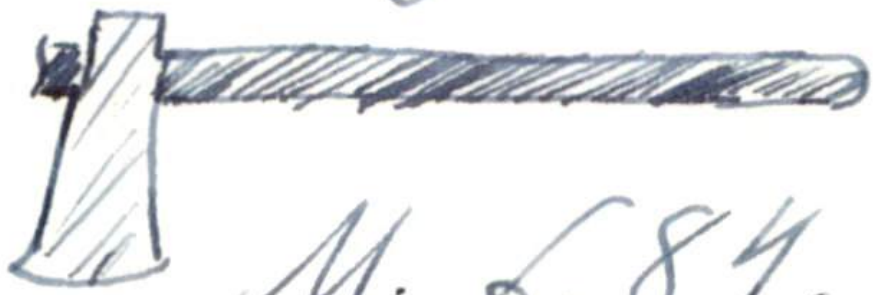
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyka

vèdajsa l. vèdajsa.

ett slags yxa / större än

s. k. hanyśa, handyxa /.

M. G. 84.

1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyxa

vèdayśa, – lm s.

vedyxa,

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyxa
sb.

vèdaýsa

ett slags yxa (avsedd att föras med båda händerna, med tämligen jämnbred blad och relativt långt skaft).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyka

vèdajsk, -sn s.

-a, -na.

vedyka.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyka

vẽdajsa [1] (genus gʼ belagt).

en slags yta att klyva ved med.

vẽdajsa [2]

[1] M. G. 75. [2] K. G. 67.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) vedyka

vɛ̀dajsa l. vɛ̀dajsa

yka med tämligen långt
skaft och nästan rakt
blad för huggning av
(grövre) ved.

1) j = engl. j
mellan j och d.

Ö. Hofby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedyxa

vèdaɥska, ˋ–ˊ–ˊen; ˋ–ˊ–ˊa

större yxa, avsedd för vedhuggning och fällning av träd.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× redyxa.

vɛ̀dajsa, -an s.
-n, -na.
yxa med långt skaft.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vedyxe.

vèajsk el. vèdajsk,

– lm s.

yxa med långt skaft.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrayea

vedyee

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke

vèʃʃa ; -ˈen ; -ˈa

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1933-35

Örnahuset

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrek.e.

vrèdʒa, -ar s.

-a, -na.

tʊ̀ŋan, de e vrèdʒan
e ant sköjt inat.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke.

vɛ̀jɛ̀, -hu s.

:a, - na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke.

vèggja, -ha s.

-a, - na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke

vèdʒa, -an

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke s.

$v\underline{e}^{2}\underline{dz}\,l\text{a}$ $\underline{}^{2}\text{å}$

veke

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke

vèjk, -`en, -`a;

Jr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke

vɛ̀kʃa, -`an, -`a

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke.

vèdʒa, -an s.

-a, -na.

dan e liasam an

vèdʒa i vètajʉsan.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke

vẽ²dʒa r ; ²a

veke

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd. № 315

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke.

vèdʒa, -an s.

-a, -na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vekgarn

vèdzagàrn n.

garn till gjusveke.

vèdzagàrn da. vå-

grò̀ara grööre.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× velka

vélka f. s.

Uppgavs av K. f. 88 betyda
'hötjuga'. Enl. M. f. 84
(broder till den förra) här-
stammade ordet från gal-
ziska betskötare, som under
början av århundradet av-
befalde gårdar i trakten.
Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

velociped

vrlsepéd l. vrlsepét.

(cykel)

Varligen användes ordet
sýkel, vilket ~~form~~ är allmä-
M. f. 84. nådande bland
de yngre.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

hum

vem

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

vm pom.

repro-påverkad form

ja vé, vm hané.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

hum

hum ha gört ed?

Fr 3817 Kaseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem
pron.

hum = hum

s. 206.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M.Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

Åkre hum;

yngre vm (rspers-påverkad form).

hém edén? / vims

fór e dí, som gær

dér på béde?

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Aroskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

hum M. f. 68;

frå. fren. ja. vé, hum. de. é (M. f. 68)

"hum e. ni?" sa. kvinjan.

(M. f. 68)

vim (finare) M. f. 68

vím ha. so. skólen? Vem

bär alltså skulden?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem.

hyn fr.

hyn ska jöra dè.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem.

hvi ju.

hos gen.

hvi e dé.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1840.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Elm

Lum

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem.

hym pr.

hym e dé.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem;

hym pr.

hym va de'?

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

hum

A. han ä väl betröd?
B. hänn skola en då betrö?

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

se ho pron.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem

hvem

"... för hvem vista..."

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hum

vem

vem

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd.

Löderup

№ 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem
pron.

hwm

ja- ved, ä̀te hwm ə dər
bór nú (vem som bor
där nu). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hum vem

vm x)

x) (Rikssspråksspåverkat)

vím vàt dá? Vem var det då?

ja àvrar, hum har kóm sn. — húm som hélst.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem som helst

húmsomhèlst

dær va nte húmsomhèlst,
som tora fjæra mæd
ti skùdorna (d: köra med
häst och vagn på hovsbottnen
ut til skutorna för att läm-
na spannmål).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vena
sb.

vēnpa, pl. -or M. f. 88;
gräsström;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vena.

vèna, -an s.
-or, -na.

ett slags långt smalt
gräs.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vena

A.

vènor (obest. pl.)

glest växande gräs o. strån

dìta e. go. dåled, där

står inte sedan nona

vènor (om t. ex. betesmark

med glest stående strån)

M. J. oo

Tojutstorp

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vena

vènfa ; pl. =or f. sb.

grässtrå

de kona trå dom på

en vèna (tråda upp smult-

ronen på ett grässtrå).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vena

vènor (obest. pl.) s.
glest växande gräs-strån

Kr. f. 03

Nr 5008. Ingelstads hd
H. Areskoug 1950

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vena

sb.

sb. om vingarna

vènorna bf. pl.

vingarna

de klipta vènorna

(d.: då man stackte vingarna på gäss och höns).

n. f. 94. Ar 5068 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) å. 'hårstrå' vena sb.

n. f. 94.

Jfr hårvena

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X vena.

vèna, -an s.

-n, -na.

långt, smalt grås.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vena.

vèna, -an s.

-or, -na.

länge, smalt gräs.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1840.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vena.

vèna, - an s.

- ˋor, - na.

långt smalt gräs.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vena

vèn/a; pl. = or sb.

(långre) gräs-strå, som stå mer eller mindre enstaka; äv. hårtest

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vena

vènpa; pl. ~or, ~orna sb.

hårstrå; gråsstrå

nona ~ tòra vènor.

jå ska ~ tå, da rèktad ~ vènorna! (Sades då man ville luggra ngn).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vena;

vena, -an s.

-ar, -na;

långt, smalt gräs;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vena,

vèna, - an s.
- ùr, - na,
ett skogs långt
smalt gräs,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vena

sb.

vēnor (obest. pl.)

(större) gråsstrå

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vena.

vèna, -an s.

-n, -na.

långt smalt gräs.

Ir 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× veni
dg.

vènad (obest. n. sg.)

stripigt (om människohår)

(Ån. rùsked)

M. J. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× venig
adj.

vènad

om äng l. klöverfält: med
tätaste (längre) strån l.
grupper av strån skjutande
upp här och där

klövern e. sv.

vènad

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ventil

ventilor (obest. pl.)

(sic!)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

K. 6. 72.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veranda

rånda², f., -n, pl. rånd²or, -na, veranda. Folketymologi hos. individuell, hörd af en 70-årig gumma. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verk

värtsjud (best. fg.) M. f. 68

tröskverket

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veik.

vaxtz, -ad s.

tröskveik.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. verka
v6.

vàrka

ha (en viss) verkan

--- när - sólen

vàrka. vn. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verka

vårfsa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) l.
vårfsa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr.,
afvärka, medelst ett smedvärktyg,
som kallas värkjärn, i synnerhet
då en häst skall skos, afputsa
hofvarnes undersidor. J.
vårfsa kådorna. vårfsa et odj.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värka

v.

värka

på visst sätt bereda får-

skinn

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verka av

värkja äw (-ar, -a, -ad, äwvärkjad, -a) fr., med ett smedvärktyg, som kallas värkjärn, värkjäggjärn, afputsa och jämna undersidorna af hästens hofvar. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. N 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkare

sb.

värkare m., pl. =

arbetare vid alunbrukat,

"verket" i Andrarums tn,

Albo hd, Kristl.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verken

värken

(en slags tyg)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 verken

värfkn, n., -kd, pl. fattas,

värken, tyg med bomullsgarn liu

kåning och ullgarn liu islag.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verken
sb.

värtsen (böjda former ej belagda) m. f. 88;

(verkenstyg)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verken
sb.

vàrken n.

verkenstyg.

räktad vàrken.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veken.

vèrtshn, -ad s.

tig.

de vorde vèrtshn.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verken

vàrtzen

(ett slags tyg)

M. S. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verken

---

vårtgen

(verkenstyg)

Nr 4446.

Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verken

sb.

vèrtsen

(en slags tyg)

K. f. 75.

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkenskläden

värkenskle, -n., ordet nyttjas
endast i pl., värkenskläder.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkjärn

värkjärn, n., -ed, pl. =, -en, värkjärn, ett smedverktyg, hvarmed undersidorna af hästens hofvar afputsas och jämnas. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verbjann

s.

vɛ̀ntsjaɔɛ̀n

hvorhjemmedokap

Se ORL foto 77:0085.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkligen

vårkluan

dr.

dan - e. vårkluan dyr.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkligen
adv.

värklien

de - vé̲d - ja värklien
nte. H. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkligen

vèrklien

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkligen

vèrklien

M. f. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Arnskrona 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkligen

vårklen

ja kan vårklen inte

säjed (säga det).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x verkligens

værkeliens

verkligen, faktiskt;

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårkstaj

verkstad

sb.

vårkstäder pl.

Repr.-påverkad form

n. f 94.

nestan-åla snikare

hade-ju-lid, vårkstä,

so-de-kona-jöra-nod,

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkstad s.

värksta

M f 81

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verktyg
sb.

verktyj, pl. =

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verktyg
sb.

verktý n.; pl. =

n. f. 94.

de kona äta gagna nod verktý.

Nr 5008 Sniedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1903

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verktyg
m. fl.

Ol. år. verktýor

dær e ìza verktýor.

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktig.

vaktj, -ad s.

vaktjon, -na.

Ir 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× verna.

vɛ̀ːna, -an s.

-or, -na.

inskɛ̀ktsyng å hɛa-

tur.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* verna.

vårna, -an s.

-or, -na;

bromskula.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× verna.

vèna, -an s.

insektsstyng hos kreatur.

Ir 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× verna.

vä̀rna, -an s.

-ò r, -na.

insektsstyng å kreatur.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàrna 2) x verna

1) sb.

vàrnor (obest. pl.)

bromslarv
i huden på nötkreatur,
knuta förorsakad av dylik
larv. (): mera sällan, som där
bytts - en stör larv
II M. F. 63, av).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vena.

vä̀na, -an s.
insekt styng å
hudaton.

Ir 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× verna.

vèrna, -an s.
-èr, -na.
insektsstyng hos
kreatur.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vårnehål

vårnehål n. ; pl. = ;
hål i kreaturens hud
efter bromslarver.

M. sj. 60. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vers.

vers, 1 ld s.

läran läste de
väsd nor vi hade
hat middagsmat.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vers.

vɛ̀rs, -'ld s.

dan va vàkna
vɛ̀rs.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vers

pl. vàrsor l. vàrsa

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vas.

vas, -'ld s.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ves,

ves, - ld s.

- , - lm,

de e' gràna vès,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vers

vårsån (best. sg.)

m. f. 06.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vers

vœrs n. i pl. —

vers

de leste vœrsed.

M. Arvskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vers.

vers, -ed s.

de fosta vårsed.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

xlvs s.

vers n:pl.—

vers

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vars n. vårs

vers

//r. varsm. vårs.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vars m l. vår vers

Ej en stum, ngt i uttr. ps

grèra en vars.

M. vars n. vår. Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vers

fort.

vers n.

psalmvers;

nu sjöngs här nu

ett vers;

Ja psalmversen sjöng.

lapp!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X/ vers

vers, -en i äv. neutr. Se följ. lapp!

X/ fösta o sista värsen

gözas (gongos).

X/ Kanske pl. i språk-
provet? I så fall blott belagt som neutr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vesa

vèza

i utk. maj vèza, i en gammal ramsa: sín komor máj vèza (mä-naden maj), kan bodå snè o blèza 'sedan kommer "maj vesa", kan både snöa och blåsa.
Den nämnde babyblåsen ohlar.
Se f.ö. under fok.

Jn 2817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Åreskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

vìsla, ˗an, ˗or

Fr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

vessla

sb.

{vèslp, pl. ~ or, ~ orna
{vèslp f.

(En vessla i vit vinter-
pals kallas lé'kat).

vèslorna e go vìda va
vìsa tafé'la. M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1908

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) kvirk som en vessla sb.
vìsla (talesätt) /
dær kona vìslorna
sìda o je nod gúd! x)
vfra. dóm. M. J. 94.

+) Repr-form. 1-s.

Nr 5008 Snedsterp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 19[illegible]3

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

vrslor (obest. pl.)

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla
sb.

vìslɑ ; pl. ≥ or

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

vìslja, -`an; -`or,

~en ~ hum spu`tar ot dom.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vìzlor l. vìslor vessla
(pl.) forts.

M. f. 84.
1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

vèslor (obest. pl.)
(M. f. 66)

vèslor de ~ byta ~ om ~ färy ~
(M. f. 66)

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla
s.

best.f. vislan

(kvarnhål?)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla.

vèssla, -an s.

-ər, -na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla.

vèsla, - an s.

- ~~ö~~, - na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla.

vèsla, -an s.

-or, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla,

vèsla, -an s.

-or, -na,

vèslor é tlèmilat

tòa kréjz,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

vìsla, -àn, -òr g.

lékáten o- vìslan.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla.

vèsla, -an s.

-or, - na.

vèslan fèsta.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

vissla ; -an ; -or

hum e kortz som en ~.

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

vìsla f. ; pl. -or

(): de vìsta dom, nar da
de va rajnvér; de
toga rietor, sóna jaer)

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Arenborg 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vessla

vïsla, pl. -or

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vesslehål

s.

vïzlehïl n.

hålighet i marken, där
vesslor ha sitt bo

M. f. 84

(vïslorna sprungo nér
a hïlen o gïmorna

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

Pres. sg. vɛ̄d l. vɛ̄d

1. pers. sg. vɛ̄ vid omv. ordf.

jɑ̃ - vɛ̄d - ed ɳ̀te.

de - vɛ́ - jɑ̃ ɳ̀te.

jɑ̃ - vɛ́d ɳ̀te.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

: 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta, v.

vidda

pres. vidd

s. 211

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vìda , vìste ,

pres. sg. vr̃d"

" pl. =

da vr̃ ja ̃ veta
det vet jag inte.

fr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

1) I listan pers. sg. au. vr̃

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veka.

vɛ̀dä, vɛ̀ el. vɛ̀d,
vɛ̀dä pl. vɛ̀stɛ̀,
vest.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) veta

vrta pres. konj. Trycksv.

I bebyrande ströryck.

da vrta kåtan. Det veke

katten!

M. f. 87

Nr 3817 Valleberga Ingelstads hd

Hugo Areskoug, 1962

Valleberga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta ok

vēda, vr eller vēd, vēsta, vēdad

vīa

vīlsn

veta

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta v.

vi pres. sg. (mid inversion)

de vi ja knapt

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1971

MF 55

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I Pres. sg. 1 pers. veta
vl.
stundom vr vid omvänd
ordföljd.

men nu vr ja nöta
(om det förhåller sig så).
n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

veta
vb.

Inf. Pret. Sup.
vìsta vust

vèda
~ K. f. 85

Pres. sg. vēd; 1 sg. äv. vē vèd
vēd omvänd ordföljd
(--- vé ja vet
jàg).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

veta

de ve'd ja vèrklien vb.
nö'te. K. f. 85. / de ve' ja
nö'te. K. f. 85. / dé ve ja nö'te
et dog nämn på. Det
kämer jag alls inte till nå-
got namn på. K. f. 85. /
de ve' ja nö'te hélor. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) veta

ja ved sél vsyen vb.
hém. K. f. 85. / ja vsta
rèda pod. K. f. 85. / da
v ja ˀnta. K. f. 85. / de
véd zsya kátan (bedyrande
ndr.) K. f. 85. / ˀnta v ja.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta v.

vèda, vẹ̀d, vèsta, vest

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta v.

vēla, vēsta, vēst

pres. sg., 1. pers { vē[1]
vēd

M f 95

1) Vid inversion

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

Pres. sg. vet (ej vrd).

M. f. 94

Smedstorp
1951

Nr 5008 Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) veta

vr̲da vìsta, vest vb.
vèr̲da (r stundom > e; m. y. 94).

Pres. sg. {vrd / vr̲d;
vr̲ i förb. vi̲-ja vet jag

de vi̲-ja-n̥ta. K. f 03.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) veta

ja vɛd rɛ̀da, pɔd vb.

n. f. 94. / ja vɛ́d, vm han

ɛ́. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

I de vé̲t, har jī̲vt vb.
de ská. De vet, hur djupt
de skall ner i jorden. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

då kan du vìda, veta
va de gälor. 11/5-94. 26.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda

Pres. sg. vēd, vēt, vēd;

Nr 3800 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

já-vēd-ed ńte

M. f. 84.
1947.

vēd Gosse född 1942.
vēd m. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

pres. vet, inf. vèta

m. f. 1888.

ènte de jä kan vèta.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

pres. verd

g. f. c-a 1870.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta
v.

pres. sg. vidd

vidd han este ad dit e helat ?

(uttal hälad !) = helg. s. 106.

Nr 22804 Onslunda Ingelstads hd

Holger Bjernstad 1974 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta
v.

inf. vēda

Smedstorp

Nr 23373 Smedstorp Ingelstads hd
Ingemar Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

Pres. sg. vr̄d

ja - vr̄d hår - hæja -
tórp - lidzor jæg vet,
ver deinge torp ligger

M. f. 04

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

Pres. sg. vr̄ xl

de- vr̄- ja ̀ta. Det
vet ja ̀g inte.

m-f. 79 x/ Dö ja ̀g ja ̀g ä
Benstål mfj: Mö ̈gen blo ̈t

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

v.

dar, skola, ingen forts.
vida, om, ad ingen skulle
veta om det.
fa, nontin, o, veta fa
peda på något

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

pres. sg. vēd *), vēd **)

du, vēd, gå åt.

pres. konj vēte i stället för: du, vēte *) hondan, det vete tusan!

*) M. fl. 79.

**) M. fl. 76. Hammerdöj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda

pres. / ved

N. f. 43

N. f. 44

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskog 1961

1961.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

vädja, -an m.

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vr̀da } inf. vìsta vrst veta
vr̀da }
vr̀da
pres. konj. vr̀te xx)

vr̃d
vr̀d
vrd x) } pres. sg. { vr̀d (M.-f. 58)
vr̃̀d (M.-f. 68)
vr̀ xx) } " " (trol. endast isolerad form, här blott en gång av M.-f. 58)

(vet du = vr̀t dù, vr̀tù ;) ja vr̀d-ad
jag vet det;

dr̀ vr̀d-ja nte (M.-f. 58)

du ved, nte ja M.-f. 58; ja kan-
nte vr̀da nogod-ànad M.-f. 58;

vrtù nte hùt, den bèlla! M.-f. 58
(vet du inte hut, din pojkvasker!

x) Trol. kontaminationsform av vr̀d, vrd och

xx) Se anm. längre fram!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

forts.

pres. sg. 1. pers. är ve, dock
endast vid omvänd ordföljd;
da vé ja inte; M.f. 58;
det vet jag inte; vétte had tárna
sa? vet du vad Karna sade (M.f. 58)
--- som inte vèd, har han ska tjöra
me (M.f. 68); so vìsste han inte,
ha han skolen jöra ma glùtana,
dé vèten fán, det vete fan! (M.f. 68)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

forts.

de vé:d (:) ja ä:nte M.-f. 58;
(vé:d trol. kontaminationsform av vé:d, vé:l
och vé:);
folk ha fa:d - sa:nnen o. vést -
av - me:, folk har fått veta sanning-
en av mig (M.-f. 68). de vé:d me:, det
vet ni (vid tilltal tiä flex.) M.-f. 68;
dä fitt-e han - sa:nnen o. vè:da, då
fick han veta sanningen (M.-f. 68);

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

a, ja - möte vel - veda forts.

har - e - nona - hälvetes pyltzor

o - kona - e (M.f.68); di konen - e -

vél véda ja ved, det kunnen d

vál veta, (att) jag vet (M.f.68)

ja - véd, hum - de - é (vem det är) (M.f.68)

háfor en präst har - vá, de ve -

ja - nte; de - ve - ja nte (M.f.61);

de véd - ja nte (M.f.58);

NT 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

v.

vèda

n. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

veta

Pres. konj. vrta

(tryckbrayt)

dí vrta sàbelen.

det veta tusan./

M. f. 73

Jonslilla

dí vrta sàtan,

va da kómor

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1
ryktet. Det vet vete
satan, vad det kommer ge-
nom.

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vèta, v.

vèda

vèd-ja

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. veta.

vèdå, vè, vèdå pl.

vèstę, vest.

ja vè intę hom
en sha fǫ́u med
ifrǫ́u. de vèda nǫk
ha 0915 Ingelstorp Ingelstads hd
tę m Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

E. veta.

vèdå, vè, vèdåpl.

vèsta, vest.

de e inte gu-
o vèda ha dem
fàtäh han te läs
fo-hm han vältör.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

Pres. sg. vẽd; trotsat

ja- vẽd- ad ̀nta. Jag

vet det inte / ja- v- -

knapt här stört

N. f. 71 da- é. Jag vet

Tosterup knappt, Skur/stort

det är.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta.

vèda, vę el. vęd,
vèda pl, vèsta, vest.

de vę́ ja inte.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

Pres. sg. { vɛ̄d / vɛ̄d, vɛ̄ / som subj.

ja vɛ̄d ed ɨta

de vɛ̄ ja ɨta.

han vɛ̄d ed kànja.

M. f. oo.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

v.

Pres. äg. vkd

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

veta

hær e nok ingen hær
vé:d ed det finns nog ingen
som vet det / de vè:da en
dé:l de veta en del

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta, .

vèda, vēd, vēd el.
vē, vèsta, vest v.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vela v.

vɛ̄l (fras.)

'vet'

"ded vɛ̄́d ja ente"

Sv. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta v.

vɛ̀dem (pres.)

'veten'

"men vɛ̀dem ny had..."

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd 8 b.

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

Pres. sg. { vḕd / vḕ (vid omvänd ordf. med jā̀, jàg, som subj.)

da. vḕ. jā̀ vèta, det vet jàg inte. — jā̀, vḕd, ed vèta.

ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vi̲da ; vista ; vst ;

pres. sg. vd̲ ;

" pl. = ;

2 pl. vi̲den ;

1:ste pers. sg. pres. är. ja̲ vi̲

ja̲ vi̲ nok̲ ,
ho̲ dær ha̲
jø̲rt-ed
Skillinge

da̲ vi̲-ja̲ nte ;
vet du vi̲t-u̲ , ha̲r
vi̲t-u̲ sd ? hur vet Du det ?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi̇da

veta

1. pres. sg. vi̇ (vid omv. ordf.)

sg. vi̇d, svagtr. vi̇d, vid;
vi̇d (Kvinna mellan 40 o. 50 år).

han vi̇d, vid, han vet det.

di̇ vi̇, jȧ ö̇ke, ha di̇

skola, vå̇ra.

Hörup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

Pres. sg. vet

K. f. 01.
1948.
Flic
Horup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

Pres. pl. vrˀda

da. vrˀda de nok

K. f. 01

1948

Hörup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jå - vet - ikke,
hå de - é.
jå - vé't - ke.

veta
forts.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de. l. ïte got | veta
o. vïda | forts

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vítel vet du veta:

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta
v.

vi̇da läs vi̱da

O. H. Orslunda, Sug-hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda vìsta

pres. sg. vɛ̀d l. vɛ̀d l. vɛ̀d.

" " vèda

stundom

första pers. sg. vɛ̀ vid använd ordföljd.

(någon gång äv. vid rak ordf.)

se sista ex.!

ja vɛ̀d ed ȝka, har han

e kòmen ifrå.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de vi ja inte, | veta forts.

det vet jag inte.

de vida inte, de veta inte.

ja vet ed inte.

ja vet nestan inte hörn
de sa, jag vet nästan
inte hur de sade.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inf. veta

vrsl

vrda, vrda
m.f. 75; k.f. 67.

Pres. sg. vrd m.f. 65; vrd kvinna född på 1880-talet
vrd m.f. 06. (nu bosatt i Borås).

Pres. sg. 1 pers. vr (vrd omvänd ordf.)
da, vr, ja nta m.f. 75, M.f. 60.
ja, kan. nta vrdad, jag vet
jetsatte m.f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dær. e. ingen,
Dær. vid. hd,
det finns ingen, som vet
det. M. J. 06.

veta
forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vēda ; vr eller vēd , — ; vēste ;

vest eller vētad !

Kap.-Lin.

veta

ja hāde ēnte vētad ad .

du e sa gāmal sa du vet e .

(= du vet dét)

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta v.

vɛd (fras.)

'vet'

sv. R. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

veta

Pres. tg. vrd

den vid, män go. ögta

M. g. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta v.

vista (prot.)

"prästen vista val änta."

Sv. L. III : 3 : 11

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete;

vède, - en s.

två o vède;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
vede, -n. s

vete s.

'vete'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transcr. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

vìde m. m. f. 61;
vīde m. f. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete.

wèdə, -ən s. a².

vèdə j.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete s. 1

veda

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

veta

dæ e ɔ̀te gɔ̀t o vɛ̀da
det är inte gott att veta

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

vr̀da l. vr̀d̀a x) m.

l. vr̀da

M. f. 79.

x) d = tonande apikodentalfrikativa.

Benestad

N:r 6754. Ingelstads ha
Hugo Arnekung 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete.

vädde, -ar s.

nät o vädde.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

vète m.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete
s.

vide (= vède / s-s

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete
s.

vidde

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke

vi̲d̲a l. vĩ̲d̲a

äv. vi̲d̲a l. vĩ̲d̲a (SB)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yete.

vède, -kn s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete s.

2
vede

vete

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) Sv. vèda

n. f. 94.

rág* o vèda

vete
sb.

x) Rspors-form.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) vete

han får - betåla sc.

vèden. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke

vi'dke, -'en;

äldre uttal: vi'ɛdke, -'en (J.O.)
meddelaren J.O. hade båda
uttalen; ɛ = öppet e-ljud
med spänd artikulation.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete.

vädde, - lin s.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete.

wèdh a². el.

vèdh, -n s.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vèda
m. f-60.

vèda x1 m.
K. f. 68.

vèda
M. f. 04.

veke

vèden
m. f. 75.
m. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

x1 Ä ett ljud mellan f och d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vr̥de s.

vete

vete

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vete

vède

M. sg. 77

vède o kórn

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete.

vädde, -ar s.

rätt o vädde.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

vìdɛ; - `en

äv. vìde ete.

ha ska - `en kosta

i år?

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete.

vèdr, - hn å s.

vèdr j.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke

vi'den (best. sg.)

m.

vi'da

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete

vèda m.

ɲte mèn vèda

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vèdeàs n.

veteat
sb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteak

vèdaás n.; pl. =

A. vèdavrja

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteboss

sb.

vädabus n.

vetehalm

n. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vetebоss

vɛ̀ddebʉ̀s[1] n. l. vèdebɔ́s

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

M-f. 75

[1] d = eʉ ljud mellan d och d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteboss

vɛ̀dabús n.

vetehalm

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd.
sb.

vètebrø n.

A. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete bröd s.

vida bröd, -ad

Mf 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd s.

vädebrö

vetebröd

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vi'debrø n.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vàdebrø n.

po-dén-tiden hade-
de-ùte vàdebrø ute-
om-julana. På den tiden
N. f. 79. hade man vete-
bröd bara om
Benestad jularna

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd.

wètabrø, - ad s. ā.

vètabrø. j.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vètebrø n.

K. f. 68.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vèdebrȯ̀d (best. n. tg.)

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vèdabrø n. M.f.88;

ta nu mer vèdabrø! (upp-
maning vid kaffedrickning) m.f.88;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

vɛ̀debrȍ n.
vɛ̀debrȍ

(Bestods "ɲta tit").

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

2
Wr̄debrǭ, n., -d, pl. liken,
-n, hvetebröd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebulle

vètebölle, pl. ~ - -a

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetehalm

vèdahálm m. g. 58;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetehalm

vɛ̀dəhálm" l. vɛ̀dehálm.

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1849.

V d = eŭ ljud mellan d och d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vetehalmshås

sb.

vedehalmshés

större stack av vetehalm

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vetehälmter

vedaltor pl. sb.

agner o. avstumpar vid
tröskning av vete.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vetehäs

sb.

vädahès

större stack av vetehalm.

n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 vetekaka

vedekånga f. ; — or

vetekaka

M. Areskoug 1926.

Ingelstads hd. № 315.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† vetelevstagg
?

best. f. vädelöstågan

ett spetsknyppelingsmönster

1946
J. J.

Löderups. Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjöl

vädemél n.
l. vädemel "

") d = ett ljud mellan d och đ.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjöl

vidamél, ˋ--ˊad

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjöl

vìdamèl, `--: ud

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjöl

s.

vèdemél n. fots.

ja ska baga sten

Kágor av vèdemél

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vetenek

vèdenèdzor (obest. pl.)

vetekärve

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

velamel, -ed. s. 2 1 vetemjöl s.

'vetemjöl'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transcr. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedemjöl.

vèdamèl, -a d s.

vetemjöl.

de jämna sömn

mäd ma vèdamèl.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjöl

vidamél n.

M. f. 60. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Andersson 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 vr̥demèl n.

vetemjöl

vetemjöl.

Löderup

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjöl

vèdemél n.

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) Å. vädamél

vetemjöl
ö.

n. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenjölsvälling

videmelsvälling

i' = ɛ

/-s

4344:4

Nr 5414 Kvärresta 1, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetenek

sb.

vidanégor pl.

vetekårvet

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetenskap

vȧ̀denskȧ̊b

lärdom, kunskap;

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetevång

fr.

vɛ̀dervòʒ, ˋ-ˊan

vetåker, vetefält

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

H[illegible]go Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vete åker
sb.

vidjeägor m.

N. ÿ. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veterinär

sb.

veterinär, --en m.

veterinären han fick
möja rå av bönorna.

M. f. 94.

Nr 5008 Snerstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veterinär

veterinär, - -ären sb.
m.

Nyare ord. N. f. 94

veterinär fälk (Falk).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vètorlí adj. medveten. veterlig

va han vètorlí va en dø?

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1218

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veteskal

vädeskålor jfl. 56

vetcagner

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetaskal

1)

vèdaskål; pl. ~-r a

vetekagnar

M. f. 84

1) Koll.

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetskalar.

vèdeskàla, - na s.

vetaagnar.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetestenkaka

vètestenkága, stenkaka" bakat av vetemjöl.
"Se stenkaka.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetestubb

vètestòb

vetestubbåker

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetestycke

vẽdastiʃga n. M. ſ. 68;

veteåker;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vetestyke

videstiftsk, ½ – 1 rd

veteåker

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vetetisdag.

vädatésta

tisdagen före påsk.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x veteripe

sb.

vɛ̃ˈdɛrɪpa n.; pl. =,

veteat.

äv. vrˈdɛrɪpa

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. g. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vetevippe

vr̲d̲evip̲e n.

veleat

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads ha
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetevippe

vǐdavǐpa n.; pl. =

Ar. vǐdaás veteax

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vetevippe

vi̲dəvipːə, ˋ-ˊ-ˊəd, = ˌ, ˋ-ˊ-ˊən

vetəax

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Åreskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetevippe

vr̀davípa

forts.

l. pr̀tavípa n. l. vr̀ta~

veteat

M. g. 84.

Anm. t = ett

1947 tt

Gud mellan

d och t.

Kr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vetevippe
sk.

vädervippa n.

veteax.

Fr. × rågvippe

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vetevippe
fb.

vi:davripa n.

vetcax

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vett
sb.

vrd n.

förstånd

dar va åta nod vrd.

r. nom.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vett

vett n.
(förstånd)

han har inte nog vett
i skallen.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veth s.

vɛ̄d, -ed

nar_vɛ̄n gar_vɛ̄
gar_vɛ̄ded sɛ̄d

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vett

vett.

vett n.

(förstånd)

... vett i skälen.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vett

vet n.

M. J. 84.

Nr 3800 Borrby, Ingelstads hd

1947. Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vett
s.

ved n.
förstånd

där e mera ved
i dén det finns mera vett
i honom

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vett
s.

best. f. vided (vēded) s-s

Nå vined e inje, e vided ude.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vell.

vɨd

dɨn sam fröùgan
ɨt-on sɨ ɨt vɨd
han bo-r ɨnta
hɨ-ùgarh.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1840.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vett

vēd n.

förstånd

dén har ingen vēd - en
hōed den har inget vett
i huvudet

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vell;

vēd, -ēds.

nor fyllad gun ēy

gun vēdad ūd.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ved

vide (best. n. sg.)

1946.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vell.

ved

han kum i ljva-
strögld han spilla
ullam sit ét vid.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rettegens-vad

vittegens-här n. vet icke vad ett rungaete

blott i nuvarande talesätt.

kan tänkas vinta ett vittegens-här.

"en viddigenskap": Lärofull stunden p. 129.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211 Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund